

Hof van Cassatie

LIBERCAS

10 - 2017

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST

DAAD

Daad - Fout - Gebrek van de zaak - Bewijs

Degene die op grond van artikel 1384, eerste lid, Burgerlijk Wetboek vergoeding eist van de bewaarder van een zaak, moet enkel bewijzen dat de zaak met een gebrek was behept en dat het gebrek de schade heeft veroorzaakt; dit sluit niet uit dat de schade mede door een fout van het slachtoffer kan zijn veroorzaakt (1). (1) Cass. 7 november 1980, AC 1980-81, nr. 154, met concl. van procureur-generaal Dumon.

- Art. 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

24 februari 2017

C.2016.0248.N

AC nr. ...

Daad - Nalatigheid - Onvoorzichtigheid - Onopzettelijk toebrengen van slagen of verwondingen - Gebrek aan voorzichtigheid of voorzorg - Begrip - Onderzoek door de rechter

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

3 mei 2017

P.2016.0532.F

AC nr. ...

Daad - Nalatigheid - Onvoorzichtigheid - Onopzettelijk toebrengen van slagen of verwondingen - Gebrek aan voorzichtigheid of voorzorg - Begrip - Onderzoek door de rechter

Het gebrek aan voorzichtigheid en voorzorg bedoeld in artikel 418 Strafwetboek houdt alle mogelijke fouten in, hoe licht ook; daaruit volgt dat de rechter die kennisneemt van een telastlegging onopzettelijke slagen en verwondingen, om te onderzoeken waarin de strafbare nalatigheid bestaat, alle fouten in aanmerking moet nemen die dat gebrek kunnen opleveren, aangezien hij niet verplicht is om de beklagde ambtshalve te wijzen op de tekortkomingen aan de algemene voorzichtigheidsnorm die tegen hem in aanmerking kunnen worden genomen en die uit de gegevens blijken waarover tegenspraak is gevoerd (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr.

3 mei 2017

P.2016.0532.F

AC nr. ...

HERSTELPLICHT

Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid - Verscheidene daders - Slachtoffer dat geen fout heeft begaan - Rechtstreekse eigen schade - Vergoeding - Omvang - Vergoedingsplichtigen

Wanneer schade wordt veroorzaakt door de samenlopende fouten van verschillende personen, moet ieder van hen, in de regel, de volledige schade vergoeden van de slachtoffers die geen fout hebben begaan; de persoon die een fout heeft begaan die in oorzakelijk verband staat met de schade van een slachtoffer dat zelf geen fout heeft begaan en dat rechtstreekse eigen schade lijdt, dient dat slachtoffer volledig te vergoeden (1). (1) Cass. 16 februari 2011, AR P.10.1232.F, AC 2011, nr. 137, met concl. van Advocaat-generaal D. VANDERMEERSCH in Pas. 2011, nr. 137; Cass. 9 oktober 1990, AR 2883, AC 1990-91, nr. 66; Cass. 15 oktober 1986, AR 5141, AC 1986-87, nr. 88.

- Artt. 1382, 1383 en 1384 Burgerlijk Wetboek

17 februari 2017

C.2016.0297.N

AC nr. ...

OVEREENKOMSTEN. REGRES

Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling - Verplichte ziektekostenverzekering - Toepassing

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

1 maart 2017

P.2016.1061.F

AC nr. ...

Overeenkomsten en regres - Verzekering - Indeplaatsstelling - Verplichte ziektekostenverzekering - Toepassing

Krachtens artikel 136, § 2, vierde lid, ZIV-wet treedt de verzekeringsinstelling in de plaats van de rechthebbende tot beloop van het bedrag van de verleende prestaties, voor het geheel van de sommen die verschuldigd zijn en die de schade geheel of gedeeltelijk vergoeden; de rechter die weigert de verweerder te veroordelen om de eiser sommen te betalen waarvan niet kan worden uitgesloten dat hij ze reeds van het ziekenfonds heeft ontvangen, ontnemt dat ziekenfonds het recht niet om van de schuldenaar de bedragen terug te vorderen waarvan het kan aantonen dat het deze ter vergoeding van de schade van de schuldeiser heeft betaald (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr.

- Art. 136, § 2, vierde lid Gecoördineerde wet 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

1 maart 2017

P.2016.1061.F

AC nr. ...

SAMENLOOP VAN AANSPRAKELIJKHEID

Samenloop van aansprakelijkheid - Aansprakelijkheid uit en buiten overeenkomst - Fout van een contractpartij bij de uitvoering van de overeenkomst - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst

Een contractant kan door zijn medecontractant in de regel slechts buitencontractueel aansprakelijk gesteld worden indien de hem ten laste gelegde fout een tekortkoming uitmaakt niet alleen aan de contractuele verbintenis, maar ook aan de algemene zorgvuldigheidsnorm die op hem rust en indien deze fout andere dan aan de slechte uitvoering te wijten schade heeft veroorzaakt (1). (1) Cass. 29 september 2006, AR C.03.0502.N, AC 2006, nr. 447.

- Artt. 1382, 1383 en 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

17 maart 2017

C.2016.0283.N

AC nr. ...

Samenloop van aansprakelijkheid - Algemeen - Gebrek van de zaak en fout van het slachtoffer - Het ontslaan van de aansprakelijkheid van de bewaarder door de rechter

Wanneer samenloop tussen de aansprakelijkheid op grond van het gebrek van de zaak en de fout van het slachtoffer wordt aangevoerd, kan de rechter die het bestaan van het gebrek van de zaak vaststelt, de bewaarder alleen dan van elke aansprakelijkheid ontslaan wanneer hij aanneemt dat de schade ook zonder het gebrek waarmee de zaak is behept, zou zijn ontstaan zoals zij zich heeft voorgedaan (1). (1) Cass. 30 november 1984, AR nr. 4327, AC 1984-85, nr. 207.

- Art. 1384, eerste lid Burgerlijk Wetboek

24 februari 2017

C.2016.0248.N

AC nr. ...

SCHADE

Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum - Burgerlijke rechtsvordering - Voorwaarden en grenzen - Schade - Tegemoetkoming van het ziekenfonds - Bewijslast

De artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek verplichten degene die een foutieve handeling stelt om de schade die door die handeling is ontstaan volledig te vergoeden zodra die schade vaststaat; uit de beide leden van artikel 1315 Burgerlijk Wetboek volgt dat de eiser de bewijslast draagt en dat de verweerder, zodra dat bewijs is geleverd, moet worden veroordeeld tenzij hijzelf, tegen de toestand in zoals die uit het tegen hem geleverde bewijs volgt, een feit aanvoert waaruit moet worden afgeleid dat hij van zijn schuld is bevrijd; de rechter die oordeelt dat de eiser, door de tegemoetkoming van het ziekenfonds in de drie aangevoerde facturen niet te becijferen, het bewijs niet levert van de aangevoerde schade, mag de bevrijding van de verweerder niet doen afhangen van de omkering, te zijnen laste, van de bewijslast voor het bevrijdend feit (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr.

- Artt. 1315, 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

1 maart 2017

P.2016.1061.F

AC nr. ...

Schade - Algemeen - Contractuele, wettelijke of reglementaire verplichting - Te verrichten uitgave of prestatie - Definitieve aard of strekking

Het bestaan van een contractuele, wettelijke of reglementaire verplichting sluit niet uit dat schade in de zin van artikel 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek ontstaat, tenzij wanneer, blijkens de inhoud of de strekking van de overeenkomst, de wet of het reglement, de te verrichten uitgave of prestatie definitief voor rekening moet blijven van degene die zich ertoe heeft verbonden of die ze ingevolge de wet of het reglement moet verrichten.

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

24 februari 2017

C.2016.0309.N

AC nr. ...

Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Vermindering van de arbeidsgeschiktheid - Grotere inspanningen om zijn normale beroepswerkzaamheden te volbrengen - Begrotingscriteria

Om de aantasting te begroten van de economische waarde van het slachtoffer op de arbeidsmarkt ten gevolge van de grotere inspanningen die hij moet leveren, moet de rechter de geschiktheid van het slachtoffer, gelet op diens concrete toestand en op de economische en sociale vereisten en realiteiten, om niet alleen zijn beroep ten tijde van het ongeval maar ook andere beroepsactiviteiten uit te oefenen, in overweging nemen; de rechter moet rekening houden met de leeftijd, de opleiding, de beroepsbekwaamheid en het aanpassingsvermogen van het slachtoffer.

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

22 juni 2017

C.2016.0282.F

AC nr. ...

Schade - Beoordelingsbevoegdheid - Raming - Peildatum - Burgerlijke rechtsvordering - Voorwaarden en grenzen - Schade - Tegemoetkoming van het ziekenfonds - Bewijslast

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

1 maart 2017

P.2016.1061.F

AC nr. ...

Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Vermindering van de arbeidsgeschiktheid - Grotere inspanningen om zijn normale beroepswerkzaamheden te volbrengen - Wijze van beoordeling - Ontvangst van de wedde

Wanneer, ten gevolge van de vermindering van zijn arbeidsgeschiktheid, het slachtoffer zich harder moet inspanssen om zijn normale beroepswerkzaamheden te volbrengen, moet die schade worden beoordeeld in functie van de mate waarin die economische waarde werd aangetast; de vergoeding van die aantasting wordt noch uitgesloten, noch beperkt door het feit dat het slachtoffer, tegen de prijs van die grotere inspanningen, zijn contractuele of statutaire wedde verder is blijven ontvangen (1). (1) Cass. 13 maart 1996, AR P.95.1068.F, AC 1996, nr. 98.

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

22 juni 2017

C.2016.0282.F

AC nr. ...

Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Vermindering van de arbeidsgeschiktheid

De materiële schade geleden door het slachtoffer wegens de vermindering van zijn arbeidsgeschiktheid bestaat in de vermindering van zijn economische waarde op de arbeidsmarkt (1). (1) Cass. 16 maart 2004, AR P.03.1518.N, AC 2004, nr. 146; Cass. 13 november 2002, AR P.02.0966.N, AC 2002, nr. 602; Cass. 19 november 1997, AR P.97.0723.F, AC 1997, nr. 488; Cass. 12 november 1997, AR P.97.0819.F, AC 1997, nr. 470; Cass. 21 oktober 1992, AR 9793, AC 1992, nr. 678.

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

22 juni 2017

C.2016.0282.F

AC nr. ...

ADVOCAAT

- Douane en accijnzen - Vaststelling van misdrijven, fraudes of overtredingen - Opmaken van het proces-verbaal - Uitnodiging van de geverbaliseerde om tegenwoordig te zijn - Overhandiging van een afschrift van het proces-verbaal - Bijstand van een raadsman

Uit artikel 6.3.c EVRM vloeit niet voort dat een inzake douane en accijnzen geverbaliseerde overtreder op het ogenblik dat hij wordt uitgenodigd om tegenwoordig te zijn bij het opmaken van het proces-verbaal en de overhandiging van een afschrift, de bijstand moet genieten van een raadsman (1). (1) Cass. 11 februari 2014, AR P.12.0989.N, AC 2014, nr. 106.

24 januari 2017

P.2015.1134.N

AC nr. ...

- Bekentenis - Bijzondere lastgeving - Bewijs - Bevoegdheid van de rechter

Uit de artikelen 1356, eerste lid, Burgerlijk Wetboek en 440, tweede lid, en 850 Gerechtelijk Wetboek volgt dat de rechter, bij gebrek aan betwisting door de partij aan wie de bekentenis wordt tegengeworpen, geen voorlegging moet eisen van de aan zijn advocaat verleende bijzondere lastgeving om rekening te houden met het bestaan van een dergelijke bekentenis.

- Art. 440, tweede lid, en 850 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 1356, eerste lid Burgerlijk Wetboek

4 september 2017

C.2016.0542.F

AC nr. ...

- Cassatieberoep - Memorie - Terkennisbrenging aan de verweerder - Neerlegging ter griffie van het bewijs van verzending - Begrip - Vermoeden van kennisgeving van de memorie - Strafzaken

Uit artikel 429, vierde lid, Wetboek van Strafvordering en haar doelstelling volgt dat het in de regel volstaat dat de eiser tijdig ter griffie van het Hof het bewijs neerlegt van de afgifte ter post van de aangetekende zending houdende diens memorie, op naam van de bestemming en waarop een datumstempel is aangebracht, zonder dat het vereist is dat ook een kopie van de aldus toegezonden memorie met desgevallend bijhorend schrijven wordt neergelegd; de advocaat die een dergelijk bewijs neerlegt, wordt vermoed met die zending de kwestieuze memorie te hebben toegestuurd, behoudens tegenbewijs.

- Art. 429, vierde lid Wetboek van Strafvordering

7 februari 2017

P.2015.0333.N

AC nr. ...

AFSTAND (RECHTSPLEGING)

ALGEMEEN

Algemeen - Openbaar ministerie - Afstand van hoger beroep - Nieuwe wet - Datum van inwerkingtreding

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.1029.N

AC nr. ...

Algemeen - Openbaar ministerie - Afstand van hoger beroep - Nieuwe wet - Datum van inwerkingtreding

De wet van 5 februari 2016 voorziet niet in een bijzondere bepaling betreffende de inwerkingtreding van het nieuwe artikel 206 Wetboek van Strafvordering, zodat dit artikel van toepassing is vanaf 29 februari 2016 en het openbaar ministerie bijgevolg vanaf die datum afstand kan doen van zijn hoger beroep en dit ongeacht of het hoger beroep van een beklagde of de eerste rechtszitting voor het appelgerecht dateert van vóór die datum (1). (1) Zie concl. OM.

- zoals ingevoegd bij Wet 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie

- Art. 206 Wetboek van Strafvordering

31 januari 2017

P.2016.1029.N

AC nr. ...

ARBEIDSONGEVAL

AANSPRAKELIJKHEID

Aansprakelijkheid - Werknemer - Werkgever - Maatregelen opgelegd bij inbreuk op veiligheids- en hygiëne voorschriften - Nieuwe inbreuk - Doorbreken immuniteit werkgever

Uit artikel 46, §1, eerste lid, 7°, Arbeidsongevallenwet volgt dat indien de toezichthoudende administratie naar aanleiding van een inbreuk op de veiligheids- en hygiënevoorschriften maatregelen heeft opgelegd, de werkgever die een nieuwe inbreuk pleegt op hetzelfde voorschrift en de opgelegde maatregelen niet heeft genomen, terwijl die nalatigheid in oorzakelijk verband staat met een arbeidsongeval, zijn immuniteit voor de vergoeding van dat ongeval onder de voorwaarden bepaald in voormelde wetsbepaling verliest, waarbij de omstandigheid dat de werkzaamheden tijdens dewelke het arbeidsongeval zich heeft voorgedaan, worden uitgevoerd in andere omstandigheden dan deze in het kader waarvan de maatregelen zijn opgelegd en dat die werkzaamheden daarom ook andere specifieke beschermingsmaatregelen vereisen dan deze die zijn opgelegd, niet de toepassing van deze wetsbepaling belet.

- Art. 46, § 1, eerste lid, 7° Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

31 januari 2017

P.2016.0381.N

AC nr. ...

AUTEURSRECHT

- Reproductierecht - Wettelijke bescherming - Opdracht van de rechter - Onderzoek naar de oorspronkelijkheid - Toepassingsgebied

De rechter dient de vraag naar de oorspronkelijkheid slechts te onderzoeken indien een werk van letterkunde of kunst voorhanden is, dat uitdrukking vindt in een welbepaalde, concrete vormgeving en derhalve voorwerp kan zijn van de bescherming van het recht om het op welke wijze of in welke vorm ook, direct of indirect, tijdelijk of duurzaam, volledig of gedeeltelijk te reproduceren. (1) Art. 1, §1, eerste lid, Auteurswet 1994, dat overeenstemt met art. XI.165, §1, eerste lid, Wetboek Economisch Recht.

- Art. 1, § 1, eerste lid Wet 30 juni 1994 betreffende de auteursrechten en de naburige rechten

17 februari 2017

C.2015.0144.N

AC nr. ...

- Reproductierecht - Wettelijke bescherming - Voorwerp

Uitsluitend een werk van letterkunde of kunst, dat uitdrukking vindt in een welbepaalde, concrete vormgeving, is het voorwerp van bescherming van het recht om het op welke wijze of in welke vorm ook, direct of indirect, tijdelijk of duurzaam, volledig of gedeeltelijk te reproduceren; de bescherming van dit recht strekt zich noch uit tot een idee of concept, dat in geen enkele vorm is uitgedrukt, noch tot een stijl, modetrend of genre, die slechts de uitdrukking zijn van een algemene vormgeving. (1) Art. 1, §1, eerste lid, Auteurswet 1994, dat overeenstemt met art. XI.165, §1, eerste lid, Wetboek Economisch Recht.

- Art. 1, § 1, eerste lid Wet 30 juni 1994 betreffende de auteursrechten en de naburige rechten

17 februari 2017

C.2015.0144.N

AC nr. ...

- Reproductierecht - Werk van letterkunde of kunst - Wettelijke bescherming

Indien een werk van letterkunde of kunst aanwezig is, geldt als noodzakelijke maar voldoende voorwaarde voor bescherming van het recht om het op welke wijze of in welke vorm ook, direct of indirect, tijdelijk of duurzaam, volledig of gedeeltelijk te reproduceren, dat wordt bewezen dat het werk oorspronkelijk is, in de zin dat het een eigen intellectuele schepping van zijn auteur is (1). (1) Zie Cass. 14 december 2015, AR C.14.0262.F, AC 2015, nr. 745; Cass. 17 maart 2014, AR C.12.0317.F, AC 2014, nr. 211, met concl. van Advocaat-generaal J.-M. GÉNICOT in Pas. 2014, nr. 211; Cass. 31 oktober 2013, AR C.12.0263.N, AC 2013, nr. 569, met concl. van Advocaat-generaal A. VAN INGELGEM; Cass. 26 januari 2012, AR C.11.0108.N, AC 2012, nr. 69; Cass. 11 maart 2005, AR C.03.0591.N, AC 2005, nr. 153. (2) Art. 1, §1, eerste lid, Auteurswet 1994, dat overeenstemt met art. XI.165, §1, eerste lid, Wetboek Economisch Recht.

- Art. 1, § 1, eerste lid Wet 30 juni 1994 betreffende de auteursrechten en de naburige rechten

17 februari 2017

C.2015.0144.N

AC nr. ...

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ

INTERNERING

Internering - Uitvoeringsmodaliteit van de internering - Gepaste therapeutische telastneming - Onderbreking om nieuwe gepaste behandeling te vinden - Duur

Artikel 5.1.e EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, verzet zich niet ertegen dat de gepaste therapeutische telastneming van een geïnterneerde persoon kortstondig wordt onderbroken om gelet op gewijzigde omstandigheden een nieuwe gepaste behandeling te vinden; dergelijke onderbreking neemt een aanvang wanneer de geïnterneerde persoon niet meer geniet van een gepaste behandeling en neemt een einde wanneer de therapeutische telastneming herneemt en of deze duur redelijk is, wordt onaantastbaar in concreto beoordeeld (1). (1) EHRM 11 mei 2004, Brand / Nederland.

3 januari 2017

P.2016.1246.N

AC nr. ...

Internering - Interneringswet - Artikel 54 Interneringswet - Artikel 54, §§ 5 en 6 Interneringswet - Verzet tegen een beschikking van de kamer voor bescherming van de maatschappij - Aard van het rechtsmiddel - Draagwijdte

Het door artikel 54, §§ 5 en 6, Interneringswet bedoelde verzet, dat uitsluitend kan worden ingesteld door het openbaar ministerie en de advocaat van de geïnterneerde, komt niet op tegen een vonnis op verstek in die zin dat de bij de beslissing betrokken partijen afwezig zijn gebleven, maar wel tegen een beschikking van de kamer voor de bescherming van de maatschappij die, omwille van het spoedeisend karakter van de gevraagde uitvoeringsmodaliteiten, zonder tegensprekelijk debat is genomen en zowel uit de bewoordingen van artikel 54 Interneringswet als uit de wetsgeschiedenis volgt dan ook dat dit verzet geen verzet is in de zin van artikel 187 Wetboek van Strafvordering, zodat uit die bepaling niet kan worden afgeleid dat dit verzet bij gerechtsdeurwaardersexploot moet worden aangetekend (1). (1) Cass. 27 december 2016, AR P.16.1223.N, AC 2016, nr...

17 januari 2017

P.2016.1327.N

AC nr. ...

Internering - Interneringswet - Artikel 54 Interneringswet - Artikel 54, §§ 5 en 6 Interneringswet - Verzet tegen een beschikking van de kamer voor bescherming van de maatschappij - Vorm - Draagwijdte

Uit de tekst van artikel 54 Interneringswet, de doelstelling ervan en de algemene economie van de regeling volgt dat het door artikel 54, §§ 5 en 6, Interneringswet bedoelde verzet een rechtsmiddel sui generis is, dat uitsluitend door het afleggen van een verklaring op de griffie van de strafuitvoeringsrechtbank door het openbaar ministerie of de advocaat van de geïnterneerde kan worden aangetekend (1). (1) Cass. 27 december 2016, AR P.16.1223.N, AC 2016, nr...

17 januari 2017

P.2016.1327.N

AC nr. ...

KAMER VOOR BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ

Kamer voor bescherming van de maatschappij - Geestesgesteldheid van een geïnterneerde - Deskundigenonderzoek - Verslag - Bewijswaarde - Onaantastbare beoordeling door de strafuitvoeringsrechtbank, kamer voor bescherming van de maatschappij

Het staat aan de vonnisrechter om de bewijswaarde van een geneeskundig advies, dat de partijen vrij hebben kunnen tegenspreken, in feite te beoordelen, mits hij de steller van het advies geen mening toeschrijft die deze niet heeft geuit of vaststellingen toeschrijft die deze niet heeft verricht (1); zo wordt ook de geestesgesteldheid van een geïnterneerde onaantastbaar beoordeeld door de kamer voor de bescherming van de maatschappij van de strafuitvoeringsrechtbank, op grond van de regelmatig tijdens het debat overgelegde gegevens. (1) Cass. 22 juli 2008, P.08.0965.F, AC 2008, nr. 425; zie Cass. 3 september 1996, AR P.96.0675.N, AC 1996, nr. 287.

- Art. 66, b Wet 5 mei 2014 betreffende de internering

3 mei 2017

P.2017.0408.F

AC nr. ...

BEWIJS

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Burgerlijke rechtsvordering - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Schade - Tegemoetkoming van het ziekenfonds

De artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek verplichten degene die een foutieve handeling stelt om de schade die door die handeling is ontstaan volledig te vergoeden zodra die schade vaststaat; uit de beide leden van artikel 1315 Burgerlijk Wetboek volgt dat de eiser de bewijslast draagt en dat de verweerder, zodra dat bewijs is geleverd, moet worden veroordeeld tenzij hijzelf, tegen de toestand in zoals die uit het tegen hem geleverde bewijs volgt, een feit aanvoert waaruit moet worden afgeleid dat hij van zijn schuld is bevrijd; de rechter die oordeelt dat de eiser, door de tegemoetkoming van het ziekenfonds in de drie aangevoerde facturen niet te becijferen, het bewijs niet levert van de aangevoerde schade, mag de bevrijding van de verweerder niet doen afhangen van de omkering, te zijnen laste, van de bewijslast voor het bevrijdend feit (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr.

- Artt. 1315, 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

1 maart 2017

P.2016.1061.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Burgerlijke rechtsvordering - Aansprakelijkheid buiten overeenkomst - Schade - Tegemoetkoming van het ziekenfonds

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

1 maart 2017

P.2016.1061.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Geschriften - Bewijswaarde - Authentieke akte - Notariële akte - Draagwijdte

De vermelding van het huwelijksvermogensstelsel bij de identificatie van de gehuwde personen die voorkomen in een authentieke akte die de overdracht van de onverdeelde rechten aan een derde vaststelt, mist de bewijswaarde die artikel 1319 Burgerlijk Wetboek verleent aan de authentieke akte voor de overeenkomst die erin is vervat; ze houdt evenmin rechtstreeks verband met de beschikking in de zin van artikel 1320 van dat wetboek.

- Artt. 1319 en 1320 Burgerlijk Wetboek

4 september 2017

C.2016.0196.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Bekentenis - Advocaat - Bijzondere lastgeving - Bevoegdheid van de rechter

Uit de artikelen 1356, eerste lid, Burgerlijk Wetboek en 440, tweede lid, en 850 Gerechtelijk Wetboek volgt dat de rechter, bij gebrek aan betwisting door de partij aan wie de bekentenis wordt tegengeworpen, geen voorlegging moet eisen van de aan zijn advocaat verleende bijzondere lastgeving om rekening te houden met het bestaan van een dergelijke bekentenis.

- Art. 440, tweede lid, en 850 Gerechtelijk Wetboek

- Art. 1356, eerste lid Burgerlijk Wetboek

4 september 2017

C.2016.0542.F

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Beoordeling

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Strafzaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Verklaringen van beklaagden - Bewijswaarde - Onaantastbare beoordeling door de rechter

De rechter beoordeelt onaantastbaar de bewijswaarde van de hem regelmatig overgelegde gegevens, waaronder de verklaringen van de beklaagden, ook deze die hen voordelig zijn; bij afwezigheid van daartoe strekkende conclusie, hoeft hij niet bijzonder te motiveren in welke mate hij deze verklaringen in aanmerking neemt noch hoe de verklaringen van een beklaagde tegenover deze van de medebeklaagden dienen te worden afgewogen.

24 januari 2017

P.2015.1134.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Verplichting tot het horen van een getuige à charge - Beoordeling

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à décharge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Concrete omstandigheden ter beoordeling

De concrete omstandigheden waarop de rechter zijn beslissing over het al dan niet horen van een getuige à décharge steunt, kunnen betrekking hebben op de feitelijke of juridische onmogelijkheid om de getuigen te horen, de relatie die de getuige had of heeft met de bij het strafproces betrokken partijen, de betrouwbaarheid van de door de getuige af te leggen verklaring rekening houdend met die relatie, zijn persoonlijkheid of het tijdsverloop sinds de feiten of het beschikbaar zijn van een geschreven verklaring van de persoon die de beklaagde als getuige wenst te horen, waarin die een eerdere verklaring herroept of nuanceert (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Doorslaggevend element waarop de schuldigverklaring steunt

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à décharge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Beoordeling

Artikelen 6.1 en 6.3.d EVRM kennen aan een beklaagde geen absoluut of onbeperkt recht toe om getuigen à décharge door de politie te doen ondervragen of op de rechtszitting als getuige te horen; het komt aan de beklaagde toe aan te tonen en te motiveren dat het horen van een getuige à décharge noodzakelijk is voor de waarheidsvinding en het staat dan aan de rechter om daarover te oordelen waarbij hij er dient over te waken dat het recht van de beklaagde op een eerlijk proces in zijn geheel beschouwd niet in het gedrang wordt gebracht (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Ernstige redenen tot het niet horen van een getuige

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Strafzaken - Bewijsvoering - Bewijs van misdrijf - Beschikkingsbeginsel - Toepassing

Het beschikkingsbeginsel staat los van de beoordeling van de strafrechter die uitspraak doet over de strafvordering en die daartoe moet nagaan of de bestanddelen van het misdrijf verenigd zijn, zelfs wanneer de burgerlijke partij niet heeft aangevoerd dat bepaalde van die bestanddelen voorhanden zijn.

10 mei 2017

P.2016.0991.F

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Bestaan van voldoende compenserende factoren met inbegrip van sterke procedurele waarborgen

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Doorslaggevend element waarop de schuldigverklaring steunt

Bij het criterium ter beoordeling van de impact op het eerlijk proces dat de belastende verklaring van een getuige het enige of doorslaggevende element is waarop de schuldigverklaring steunt, wordt onder doorslaggevend verstaan bewijs dat dermate belangrijk is dat het aannemelijk is dat het resultaat van de zaak heeft bepaald (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Ernstige redenen tot het niet horen van een getuige

Het criterium ter beoordeling van de impact op het eerlijk proces, dat er ernstige redenen zijn voor het niet-horen van een getuige ter rechtszitting houdt in dat er feitelijke of juridische gronden zijn die de afwezigheid van de getuige op de rechtszitting kunnen verantwoorden (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à décharge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Beoordeling

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Verplichting tot het horen van een getuige à charge -

Beoordeling

Of de rechter die zich over de gegrondheid van de strafvordering moet uitspreken verplicht is een persoon, die tijdens het vooronderzoek een voor een beklagde belastende verklaring heeft afgelegd, te horen als getuige indien die beklagde daarom verzoekt, moet worden beoordeeld in het licht van het door artikel 6.1. EVRM gewaarborgde recht op een eerlijk proces en het door artikel 6.3.d EVRM gewaarborgde recht om getuigen à charge te ondervragen of te doen ondervragen; wezenlijk daarbij is of de tegen de beklagde gevoerde strafvervolgning in haar geheel beschouwd eerlijk verloopt, wat niet uitsluit dat de rechter niet alleen rekening houdt met het recht van verdediging van die beklagde, maar ook met de belangen van de samenleving, de slachtoffers en de getuigen zelf (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à décharge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Concrete omstandigheden ter beoordeling

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Beoordeling

In de regel zal de rechter de impact op het eerlijk proces van het niet-horen op de rechtszitting van een getuige die tijdens het vooronderzoek een belastende verklaring heeft afgelegd, beoordelen aan de hand van drie criteria, gehanteerd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en in die volgorde, of (i) er ernstige redenen zijn voor het niet-horen van de getuige (ii) de belastende verklaring het enige of doorslaggevende element is waarop de schuldigverklaring steunt, (iii) er voor het niet-kunnen ondervragen van de getuige voldoende compenserende factoren zijn met inbegrip van sterke procedurele waarborgen, tenzij één van de criteria van dermate overwegend belang is dat dit criterium volstaat om uit te maken of het strafproces in zijn geheel beschouwd al dan niet eerlijk verloopt (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Bestaan van voldoende compenserende factoren met inbegrip van sterke procedurele waarborgen

Bij het beoordelen van de impact op het eerlijk proces kunnen de vereiste voldoende compenserende factoren met inbegrip van sterke procedurele waarborgen voor het niet-kunnen ondervragen van een getuige, bestaan in het toekennen van een mindere bewijswaarde aan dergelijke verklaringen, het voorhanden zijn van een video-opname van het tijdens het vooronderzoek afgenomen verhoor wat een beoordeling van de betrouwbaarheid van de verklaring moet toelaten, het bestaan van bewijsmateriaal dat de inhoud van de tijdens het vooronderzoek afgelegde verklaring ondersteunt of bevestigt, de mogelijkheid om aan de getuige geschreven vragen te bezorgen of de gelegenheid die de beklagde had om tijdens het vooronderzoek de getuige te ondervragen of te doen ondervragen, en de mogelijkheid voor de beklagde om zijn standpunt kenbaar te maken op het vlak van de geloofwaardigheid van de getuige of interne strijdigheden in die verklaring of strijdigheid met verklaringen van andere getuigen (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING

- Burgerlijke partij - Veroordeling tot de kosten van de strafvordering - Instellen van hoger beroep - Hoedanigheid

Hoewel een burgerlijke partij in de regel geen hoedanigheid heeft om hoger beroep in te stellen tegen een beslissing op de tegen een beklagde ingestelde strafvordering, een dergelijk beroep niet ontvankelijk is en dan ook geen invloed heeft op de rechtspleging voor de appelrechter, heeft een burgerlijke partij wel de vereiste hoedanigheid om hoger beroep in te stellen tegen de beslissing die haar veroordeelt tot de kosten van de strafvordering.

- Art. 4, twaalfde lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

31 januari 2017

P.2016.0531.N

AC nr. ...

- Voorwaarden en grenzen - Benadeelde persoon - Schade - Tegemoetkoming van het ziekenfonds - Bewijslast

De artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek verplichten degene die een foutieve handeling stelt om de schade die door die handeling is ontstaan volledig te vergoeden zodra die schade vaststaat; uit de beide leden van artikel 1315 Burgerlijk Wetboek volgt dat de eiser de bewijslast draagt en dat de verweerder, zodra dat bewijs is geleverd, moet worden veroordeeld tenzij hijzelf, tegen de toestand in zoals die uit het tegen hem geleverde bewijs volgt, een feit aanvoert waaruit moet worden afgeleid dat hij van zijn schuld is bevrijd; de rechter die oordeelt dat de eiser, door de tegemoetkoming van het ziekenfonds in de drie aangevoerde facturen niet te becijferen, het bewijs niet levert van de aangevoerde schade, mag de bevrijding van de verweerder niet doen afhangen van de omkering, te zijnen laste, van de bewijslast voor het bevrijdend feit (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr.

- Artt. 1315, 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

1 maart 2017

P.2016.1061.F

AC nr. ...

- Voorwaarden en grenzen - Benadeelde persoon - Schade - Tegemoetkoming van het ziekenfonds - Bewijslast

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

1 maart 2017

P.2016.1061.F

AC nr. ...

- Artikel 4, eerste lid, V.T.Sv. - Definitieve beoordeling van de strafvordering door de strafrechter - Aanhangige burgerlijke rechtsvordering voor de burgerlijke rechter - Vervolg

Artikel 4, eerste lid, Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, bepaalt niet dat, wanneer de strafrechter definitief heeft geoordeeld over de strafvordering, de voor de burgerlijke rechter aanhangige burgerlijke rechtsvordering slechts mag worden vervolgd nadat afstand werd gedaan van dezelfde voor de strafrechter nog hangende burgerlijke rechtsvordering.

- Art. 4, eerste lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

17 maart 2017

C.2016.0279.N

AC nr. ...

- Burgerlijke partijstelling bij de onderzoeksrechter - Onderzoeksgerechten -

Buitenvervolginstelling - Hoger beroep van de burgerlijke partij - Bevestiging van de buitenvervolginstelling - Vergoeding wegens tergend en roekeloos hoger beroep - Tergend en roekeloos karakter

De kamer van inbeschuldigingstelling kan het oordeel dat het instellen van een hoger beroep door een burgerlijke partij tegen een beschikking van de raadkamer tot buitenvervolginstelling tergend en roekeloos is, afleiden uit de vaststelling dat de oorspronkelijke klacht met burgerlijke partijstelling louter werd neergelegd met als doel een andere procedure te verstoren; het door het aantekenen van een hoger beroep verderzetten van een strafrechtspleging waarvan wordt vastgesteld dat ze van haar doel is afgewend, is foutief (1). (1) Zie: Cass. 13 januari 2015, AR P.14.1163.N - P.14.1165.N, AC 2015, nr. 33.

7 februari 2017

P.2016.0608.N

AC nr. ...

- Gevorderde gerechtelijke interessen - Moratoire interessen op compensatoire interessen - Verbod uitspraak te doen over niet gevorderde zaken

Wanneer de door een onrechtmatige daad benadeelde partij een bepaald bedrag vordert, vermeerderd met de gerechtelijke interest, kent de rechter geen niet gevorderde interest toe als hij de aansprakelijke dader veroordeelt om moratoire interest te betalen op de toegekende vergoeding, met inbegrip van de compensatoire interest (1). (1) Zie Cass. 25 januari 1989, AR 7009, AC 1988-89, nr. 308; Cass. 4 november 1985, AR 7398, AC 1985-86, nr. 144: "Gerechtelijke interest kan zowel compensatoire als moratoire interest zijn."

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

- Art. 1153 Burgerlijk Wetboek

15 maart 2017

P.2016.0774.F

AC nr. ...

CASSATIE

Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Openbaar ministerie en vervolgende partij - Besturen van een voertuig op de openbare weg niettegenstaande vervallenverklaring van het recht tot sturen - Verval van het recht tot sturen

Het verval van het recht tot het besturen van een voertuig, opgelegd aan hij die een voertuig bestuurt spijs het tegen hem uitgesproken verval, is geen hoofdstraf maar enkel een bijkomende straf, ook al voorziet artikel 48 Wegverkeerswet in die verplichte vervallenverklaring; daaruit volgt dat wanneer de schuldigverklaring en de veroordeling tot andere straffen met betrekking tot die telastlegging, zelf niet worden vernietigd, de vernietiging beperkt blijft tot het beschikkend gedeelte betreffende het uitgesproken verval van het recht tot sturen (Impliciet) (1). (1) Zie Cass. 29 september 2009, AR P.09.0467.N, AC 2009, nr. 533; Cass. 1 maart 2011, AR P.10.1610.N, AC 2011, nr. 173, met concl. van advocaat-generaal DUINSLAEGER. De eerste van die twee beslissingen, die beide betrekking hebben op artikel 35 Wegverkeerswet dat het rijden in staat van dronkenschap bestraft, betekent een ommezwaai in de rechtspraak die onder meer wordt bevestigd door de beslissing van 1 maart 2011 en door de volgende arresten: Cass. 27 november 2013, AR P.13.1178.F, AC 2013, nr. 637 (gebrek aan motivering van de duur van het verval op grond van de artikelen 22, § 1, en 24, 1°, WAM-wet en artikel 38.5 Wegverkeerswet); Cass. 7 januari 2014, AR P.13.1716.N, AC 2014, nr. 9 (uitstel toegekend voor de totaliteit van het verval, terwijl artikel 41 Wegverkeerswet een effectief gedeelte oplegt van minimum 8 dagen); Cass. 18 februari 2014, AR P.13.0189.N, arrest niet gepubliceerd (tegenstrijdig gemotiveerd); Cass. 3 mei 2016, AR P.14.1500.N, arrest niet gepubliceerd (gebrek aan motivering van de weigering van het uitstel voor het verval); Cass. 13 september 2016, AR P.16.0402.N, arrest niet gepubliceerd (geen antwoord op het verzoek om het verval te beperken tot de voertuigen van categorie C en het herstel van het recht tot sturen niet afhankelijk te maken van het slagen voor examens). Voordien oordeelde het Hof immers dat het verval van het recht tot het besturen van een voertuig te besturen een onderdeel was van de uitgesproken hoofdstraf, zodat de onwettigheid ervan zich uitstreckte tot de gehele veroordeling wegens het misdrijf waarvoor het verval was uitgesproken: zie bijv. Cass. 21 oktober 1968, AC 1969, p. 204; Cass. 20 juli 1983, AR 8112, AC 1982-83, nr. 608; Cass. 12 oktober 1994, AR P.94.0634.F, AC 1994, nr. 428. Zie ook R. DECLERCQ, Pourvoi en cassation en matière répressive, R.P.D.B. 2015, p. 636 e.v., inz. pp. 641-643 (M.N.B.)

- Art. 48 Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

19 april 2017

P.2017.0345.F

AC nr. ...

BEVOEGDHEID VAN HET HOF

Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Strafzaken - Tegenvordering - Vordering gegrond op het tergend en roekeloos karakter van het cassatieberoep - Ontvankelijkheid

Noch de bepalingen van de artikelen 3 en 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, noch enige andere wettelijke bepaling verlenen het Hof, dat uitspraak doet in strafzaken, de bevoegdheid kennis te nemen van een tegenvordering tot schadevergoeding wegens tergend en roekeloos cassatieberoep (1). (1) Cass. 30 oktober 2007, AR P.07.0500.N, AC 2007, nr. 515; Cass. 18 februari 2004, AR P.03.1467.F, AC 2004, nr. 87 en R.D.P. 2005, p. 90, met noot G.-F. RANERI, Le pourvoi téméraire ou vexatoire en matière pénale, pp. 91 tot 102, inz. p. 97 en de noten 27 e.v. alsook pp. 100 e.v. inzake de problemen die, gelet op het recht om vrij zijn verdediging te organiseren, de ontvankelijkheid van een vordering van het openbaar ministerie zou stellen tot schadevergoeding wegens tergend en roekeloos cassatieberoep van de beklagde; zie ook, de lege ferenda, R. VERSTRAETEN en J. HUYSMANS, Ruimte voor een theorie van rechtsmisbruik in het strafprocesrecht?, in Liber amicorum M. DE SWAEF, Intersentia, 2013, pp. 509-526. Een dergelijke vordering is wel ontvankelijk in burgerlijke zaken: zie Cass. 19 oktober 2009, AR S.09.0037.N, AC 2009, nr. 594; Cass. 26 juni 2014, AR C.13.0414.N, AC 2014, nr. 459 (M.N.B.)

- Artt. 3 en 4 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

15 maart 2017

P.2016.1109.F

AC nr. ...

Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Strafzaken - Strafvordering - Overschrijding van de redelijke termijn - Beoordeling door de rechter - Marginale toetsing

De rechter stelt op onaantastbare wijze de feiten vast met betrekking tot de onredelijk lange duur van een rechtspleging en de gevolgen daarvan, en het Hof gaat na of hij uit zijn vaststellingen zijn beslissing naar recht heeft kunnen afleiden (1). (1) Cass. 26 september 2006, AR P.06.0604.N, AC 2006, nr. 439.

- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

10 mei 2017

P.2017.0179.F

AC nr. ...

Bevoegdheid van het hof - Algemeen - Vrijheidsberoving van een vreemdeling - Administratieve maatregel - Beroep bij de rechterlijke macht - Arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling - Cassatieberoep - Opdracht van het Hof

Het Hof is enkel bevoegd om uitspraak te doen over het cassatieberoep tegen het arrest dat de administratieve hechtenis van de vreemdeling handhaaft; het is niet bevoegd om diens invrijheidstelling te bevelen.

22 maart 2017

P.2017.0248.F

AC nr. ...

CASSATIEBEROEP

STRAFZAKEN

Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Eindbeslissing - Bij verstek gewezen beslissing in hoger beroep en door verjaring vervallen strafvordering - Verstek niet vatbaar voor verzet - Cassatieberoep van het openbaar ministerie

1 maart 2017

P.2016.1283.F

AC nr. ...

Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken - Memorie van antwoord - Neerlegging namens een rechtspersoon - Ontvankelijkheid

Uit de tekst van artikel 2bis Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering en de doelstelling die erin bestaan een onafhankelijke verdediging van de rechtspersoon te waarborgen, vloeit voort dat zolang de lasthebber ad hoc niet van zijn mandaat is ontlast, hij als enige bevoegd is om de rechtspersoon te vertegenwoordigen en de keuze te bepalen van de raadsman die voor de rechtspersoon optreedt, zodat indien namens de rechtspersoon een memorie van antwoord wordt ingediend uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan moet blijken dat de raadsman die de memorie heeft ondertekend, werd aangesteld door de lasthebber ad hoc.

- Art. 429, vierde lid Wetboek van Strafvordering

- Art. 2bis Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

7 februari 2017

P.2015.0333.N

AC nr. ...

Strafzaken - Vormen - Te voegen stukken (bij cassatieberoep of memorie) - Memorie - Terkennisbrenging aan de verweerder - Neerlegging ter griffie van het bewijs van verzending

Uit artikel 429, vierde lid, Wetboek van Strafvordering en haar doelstelling volgt dat het in de regel volstaat dat de eiser tijdig ter griffie van het Hof het bewijs neerlegt van de afgifte ter post van de aangetekende zending houdende diens memorie, op naam van de bestemming en waarop een datumstempel is aangebracht, zonder dat het vereist is dat ook een kopie van de aldus toegezonden memorie met desgevallend bijhorend schrijven wordt neergelegd; de advocaat die een dergelijk bewijs neerlegt, wordt vermoed met die zending de kwestieuze memorie te hebben toegestuurd, behoudens tegenbewijs.

- Art. 429, vierde lid Wetboek van Strafvordering

7 februari 2017

P.2015.0333.N

AC nr. ...

Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Voorbarig cassatieberoep (geen eindbeslissing) - Jeugdbescherming - Jeugdbeschermingswet - Artikel 49 - Beschikking van de onderzoeksrechter tot verwijzing van een minderjarige naar de jeugdrechtbank - Hoger beroep - Aard van de beslissing in hoger beroep

Het arrest dat met toepassing van artikel 135 Wetboek van Strafvordering en artikel 62 Jeugdbeschermingswet uitspraak doet over het hoger beroep tegen een beschikking van de onderzoeksrechter waarbij deze met toepassing van artikel 49, derde lid, Jeugdbeschermingswet, een minderjarige naar de jeugdrechtbank verwijst wegens een als misdrijf omschreven feit, oordeelt dat de zaak lastens de minderjarige niet onregelmatig bij de onderzoeksrechter aanhangig werd gemaakt, maar dat deze overeenkomstig de wettelijke bepalingen van de Jeugdbeschermingswet werd geadieerd en gehandeld heeft, zodat er geen reden is de rechtspleging onontvankelijk te verklaren en verder oordeelt dat evenmin bewijselementen noch stukken nietig dienen te worden verklaard en dat het hoger beroep niet-ontvankelijk is in zoverre het betrekking heeft op schuldaanwijzingen, bevat geen eindbeslissing, noch een beslissing over de bevoegdheid, noch een uitspraak in één der andere gevallen bedoeld in artikel 420, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, zodat het cassatieberoep tegen dit arrest voorbarig en mitsdien niet ontvankelijk is.

17 januari 2017

P.2016.1017.N

AC nr. ...

Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging - Arrest van buitenvervolginstelling - Cassatieberoep van de burgerlijke partij - Betekeningsplicht

De burgerlijke partij die cassatieberoep instelt tegen het arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling dat de beschikking van de raadkamer tot buitenvervolginstelling van de in verdenking gestelde heeft bevestigd en dat die burgerlijke partij heeft veroordeeld tot de kosten van het hoger beroep, moet zijn cassatieberoep laten betekenen aan het openbaar ministerie bij het appelgerecht.

- Art. 427, eerste lid Wetboek van Strafvordering

7 februari 2017

P.2016.0608.N

AC nr. ...

Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Eindbeslissing - Bij verstek gewezen beslissing in hoger beroep en door verjaring vervallen strafvordering - Verstek niet vatbaar voor verzet - Cassatieberoep van het openbaar ministerie

- Art. 424 Wetboek van Strafvordering

1 maart 2017

P.2016.1283.F

AC nr. ...

Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn van betekening en/of neerlegging - Waals Milieuwetboek - Herstel van plaats in de vorige staat - Personen aan wie de beklagde zijn cassatieberoep moet betekenen

Inzake stedenbouw moet de beklagde, op straffe van niet-ontvankelijkheid van zijn cassatieberoep, zijn cassatieberoep laten betekenen aan het openbaar ministerie (1) en aan het dienaangaande tussengekomen bestuur (2), wanneer het gericht is tegen de beslissing betreffende het herstel van de plaats in de vorige staat (3). (1) Zie Cass. 13 oktober 2015, AR P.15.0305.N, AC 2015, nr. 598: "Uit het gegeven dat het openbaar ministerie bevoegd is om de door de herstellvorderende overheid per brief geformuleerde herstellvordering voor de strafrechter uit te oefenen, inclusief het aanwenden van rechtsmiddelen, en dit ongeacht of de herstellvorderende overheden zich als procespartij hebben gemanifesteerd en dat de beslissing van de strafrechter over een door de herstellvorderende overheid ingediende herstellvordering een maatregel is van burgerlijke aard, die niettemin onder de strafvordering valt, volgt dat hij tegen wie op grond van artikel 6.1.41, § 1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening een herstellmaatregel is bevolen, op straffe van niet-ontvankelijkheid, zijn cassatieberoep wat betreft die beslissing moet laten betekenen aan het openbaar ministerie bij het gerecht dat die beslissing heeft gewezen." (koppen); Cass. 13 september 2016, AR P.15.0999.N, AC 2016, nr. ... (2) Cass. (beschikking), 8 juli 2015, AR P.15.0636.N, arrest niet gepubliceerd; Cass. (beschikking), 17 augustus 2015, AR P.15.0720.N, arrest niet gepubliceerd; Cass. 15 september 2015, AR P.15.0911.N, arrest niet gepubliceerd; Cass. 22 september 2015, AR P.15.0397.N, AC 2015, nr. 540; Cass. 22 september 2015, AR P.15.0398.N, AC 2015, nr. 543; Cass. 22 september 2015, AR P.15.0512.N, AC 2015, nr. 544; Cass. 1 december 2015, AR P.15.0399.N, AC 2015, nr. 715; Cass. 13 september 2016, AR P.15.0999.N, AC 2016, nr. (3) Krachtens artikel 427, Wetboek van Strafvordering, zoals vervangen door artikel 29 Wet van 14 februari 2014 met betrekking tot de rechtspleging voor het Hof van Cassatie.

- Art. 427 Wetboek van Strafvordering

1 maart 2017

P.2016.0838.F

AC nr. ...

Strafzaken - Algemeen - Tegenvordering - Vordering gegrond op het tergend en roekeloos karakter van het cassatieberoep - Ontvankelijkheid

Noch de bepalingen van de artikelen 3 en 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, noch enige andere wettelijke bepaling verlenen het Hof, dat uitspraak doet in strafzaken, de bevoegdheid kennis te nemen van een tegenvordering tot schadevergoeding wegens tergend en roekeloos cassatieberoep (1). (1) Cass. 30 oktober 2007, AR P.07.0500.N, AC 2007, nr. 515; Cass. 18 februari 2004, AR P.03.1467.F, AC 2004, nr. 87 en R.D.P. 2005, p. 90, met noot G.-F. RANERI, Le pourvoi téméraire ou vexatoire en matière pénale, pp. 91 tot 102, inz. p. 97 en de noten 27 e.v. alsook pp. 100 e.v. inzake de problemen die, gelet op het recht om vrij zijn verdediging te organiseren, de ontvankelijkheid van een vordering van het openbaar ministerie zou stellen tot schadevergoeding wegens tergend en roekeloos cassatieberoep van de beklagde; zie ook, de lege ferenda, R. VERSTRAETEN en J. HUYSMANS, Ruimte voor een theorie van rechtsmisbruik in het strafprocesrecht?, in Liber amicorum M. DE SWAEF, Intersentia, 2013, pp. 509-526. Een dergelijke vordering is wel ontvankelijk in burgerlijke zaken: zie Cass. 19 oktober 2009, AR S.09.0037.N, AC 2009, nr. 594; Cass. 26 juni 2014, AR C.13.0414.N, AC 2014, nr. 459 (M.N.B.)

- Artt. 3 en 4 Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

15 maart 2017

P.2016.1109.F

AC nr. ...

Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Duur, begin en einde - Witwassen - Constitutieve bestanddelen - Illegale herkomst of oorsprong - Bepaling

Krachtens artikel 423 Wetboek van Strafvordering moet de verklaring van cassatieberoep worden gedaan binnen vijftien dagen na de uitspraak van de bestreden beslissing, behoudens wanneer de wet een andere termijn bepaalt; de cassatieberoepen die niet binnen die termijn zijn ingesteld, zijn niet ontvankelijk.

17 januari 2017

P.2016.0358.N

AC nr. ...

Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken - Draagwijdte - Gevolg -

Prejudiciële vraag - Hof van Cassatie - Verplichting - Grenzen - Verschillende rechtstoestanden

Na zijn verklaring van cassatieberoep beschikt de eiser in cassatie over een termijn zoals bepaald in 429, eerste en tweede lid, Wetboek van Strafvordering om eventueel een memorie in te dienen met middelen tot staving van zijn cassatieberoep, maar die memorie is niet vereist voor de ontvankelijkheid van het cassatieberoep, terwijl daarentegen artikel 204 Wetboek van Strafvordering de appellant verplicht, op straffe van verval van het hoger beroep, om binnen de termijn voor het hoger beroep in een verzoekschrift of op een formulier waarvan het model is bepaald door de Koning, nauwkeurig de grieven te vermelden die tegen het beroepen vonnis worden ingebracht; aldus is de rechtspleging voor het Hof wezenlijk verschillend van deze voor de rechter in hoger beroep en is de rechtstoestand van degene die hoger beroep instelt is niet vergelijkbaar met deze van degene die cassatieberoep instelt zodat de prejudiciële vraag die geen betrekking heeft op vergelijkbare rechtstoestanden die verschillend worden behandeld, niet dient te worden gesteld (1). (1) De wet van 14 februari 2014 met betrekking tot de rechtspleging voor het Hof van Cassatie in strafzaken (BS 27 februari 2014) heeft een aantal belangrijke hervormingen aangebracht aan het penaal cassatieberoep, met de bedoeling het buitengewoon karakter van dit rechtsmiddel te onderstrepen. Deze wijzigingen zijn van kracht met ingang van 1 februari 2015, behoudens de vereiste voor de advocaten om houder te zijn van een getuigschrift van een opleiding in cassatieprocedures die pas in werking trad op 1 februari 2016. Eén van de wijzigingen betreft de termijn om cassatieberoep in te stellen: daar waar het oude artikel 359 Sv. sprak over vijftien vrije dagen, bedraagt de termijn thans, ingevolge de gewijzigde artikelen 359 en 423 Sv. vijftien dagen en de parlementaire voorbereiding vermeldt uitdrukkelijk dat ze berekend worden overeenkomstig de artikelen 52 en 53 van het Gerechtelijk Wetboek (Parl.St., Senaat, Zitting 2012-2013, n° 5-1832/1, blz. 12), zodat het geen vrije termijnen meer zijn (Cass. 19 mei 2015, AR P.15.0559.N, AC 2015, nr. 326 en noot AW). Drie beroepen tot vernietiging werden ingesteld tegen de artikelen 25 tot 28, 31 en 50 van de wet van 14 februari 2014 en één van de middelen was gericht tegen de termijn van 15 dagen na de uitspraak om cassatieberoep in te stellen. Bij arrest 108/2015 van 16 juli 2015 oordeelde het Grondwettelijk Hof dat die beperking van de cassatietermijn niet onevenredig was onder meer omdat de nieuwe termijn overeenstemde met de beroepstermijnen voor vonnissen van de politierechtbanken en de correctionele rechtbanken (B.19.2.). Ingevolge de wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie (de zgn. Potpourri II-wet - B.S. 19 februari 2016), meer bepaald artikel 88, 1°, werden de beroepstermijnen voor de vonnissen van de politierechtbanken en de correctionele rechtbanken (artt. 172, tweede lid, 174, tweede lid en 203, § 1, eerste lid Wetboek van Strafvordering) evenwel gebracht op 30 dagen. Op basis hiervan waren de eisers in cassatie de mening toegedaan dat de redenering van het Grondwettelijk Hof, gelet op de wet van 15 februari 2016, niet meer opging en wensten zij dan ook dat een nieuwe prejudiciële vraag zou worden gesteld nopens de verenigbaarheid van artikel 423, Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij wet van 14 februari 2014, met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, juncto artikel 6 EVRM. Met bovenstaand arrest verwerpt het Hof van Cassatie deze zienswijze. AW

17 januari 2017

P.2016.0358.N

AC nr. ...

CASSATIEMIDDELEN

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Vereiste vermeldingen - Authentieke akte - Notariële akte - Bewijswaarde - Verbindende kracht - Onderscheid - Wettelijke bepalingen die geen verband houden met de grief - Gevolg - Ontvankelijkheid

Het middel dat het arrest verwijt de bewijswaarde te miskennen van de authentieke akte van overdracht die is opgemaakt door de notaris, houdt geen verband met artikel 19, Wet Notarisambt, dat betrekking heeft op de uitvoerbare kracht ervan; het is derhalve niet ontvankelijk.

- Art. 19 Wet 25 ventôse jaar XI op het notarisambt
- Art. 1080 Gerechtelijk Wetboek

4 september 2017

C.2016.0196.F

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Nieuw middel - Heromschrijving der feiten door eerste rechter - Geen aanvoering door beklagde in beroep dat het gaat om ander feit dan aanhangig gemaakt

Wanneer voor het Hof van Cassatie niet blijkt dat de beklagde voor de appelrechtters heeft aangevoerd dat de eerste rechter door de heromschrijving zich heeft uitgesproken over een ander feit dan het aanhangig gemaakte feit is zijn middel nieuw en bijgevolg onontvankelijk.

3 januari 2017

P.2015.0541.N

AC nr. ...

DIEREN

- Stoffen met hormonale, anti-hormonale, beta-adrenergische of productiestimulerende werking - Inbreuken - Opsporing - Ambtenaren van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen - Bevoegdheden - Omvang

De ambtenaren van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen zijn ter opsporing van inbreuken op de Wet Hormonen Dieren bevoegd om op elk moment elke plaats te betreden en te doorzoeken waar zich producten kunnen bevinden, evenals elke plaats waar bewijzen van het bestaan van een inbreuk mogelijk kunnen worden aangetroffen, tenzij het gaat om lokalen die uitsluitend als woning dienen in welk geval het bezoek slechts toegelaten is tussen 5 uur 's ochtends en 9 uur 's avonds en met machtiging van de politierechter; de omstandigheid dat bij een plaatsbetreding en doorzoeking ter opsporing van inbreuken op de Wet Hormonen Dieren zaken werden aangetroffen en in beslag genomen die vervolgens aanleiding hebben gegeven tot een vervolging wegens een inbreuk op de Drugswet en het koninklijk besluit van 12 april 1974 betreffende sommige verrichtingen in verband met stoffen met hormonale, antihormonale, anabole, beta-adrenergische, anti-infectieuze, anti-parasitaire en anti-inflammatoire werking, maakt die plaatsbetreding, doorzoeking en inbeslagname niet onregelmatig.

- Artt. 2, 4°, en 3, § 2 KB 22 februari 2001 houdende organisatie van de controles die worden verricht door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen en tot wijziging van diverse wettelijke bepalingen
- Artt. 4, § 3, 2°, en 5, eerste en tweede lid, 11° Wet 4 februari 2000 houdende oprichting van het federaal Agentschap voor de Veiligheid van de voedselketen

7 februari 2017

P.2016.0495.N

AC nr. ...

DOUANE EN ACCIJNZEN

- Vaststelling van misdrijven, fraudes of overtredingen - Opmaken van het proces-verbaal - Uitnodiging van de geverbaliseerde om tegenwoordig te zijn - Overhandiging van een afschrift van het proces-verbaal - Bijstand van een raadsman

Uit artikel 6.3.c EVRM vloeit niet voort dat een inzake douane en accijnzen geverbaliseerde overtreder op het ogenblik dat hij wordt uitgenodigd om tegenwoordig te zijn bij het opmaken van het proces-verbaal en de overhandiging van een afschrift, de bijstand moet genieten van een raadsman (1). (1) Cass. 11 februari 2014, AR P.12.0989.N, AC 2014, nr. 106.

24 januari 2017

P.2015.1134.N

AC nr. ...

- Vaststelling van misdrijven, fraudes of overtredingen - Opmaken van het proces-verbaal - Uitnodiging van de geverbaliseerde om tegenwoordig te zijn - Overhandiging of toezending van een afschrift van het proces-verbaal - Doel

De door artikel 271 AWDA aan de verbalisanten opgelegde verplichting strekt niet ertoe om op dat ogenblik de geverbaliseerde de gelegenheid te geven verweer te voeren over de in het proces-verbaal vermelde materiële vaststellingen van de verbalisanten en eventuele gevolgtrekkingen maar strekt enkel ertoe de geverbaliseerde, ook als hij ongeletterd is, in te lichten over de inhoud van het proces-verbaal; deze formaliteit en de overhandiging of, zo de geverbaliseerde afwezig blijft, de toezending van een afschrift van het proces-verbaal, hebben als doel daarna het recht van verdediging van de geverbaliseerde te waarborgen (1). (1) Cass. 11 februari 2014, AR P.12.0989.N, AC 2014, nr. 106.

24 januari 2017

P.2015.1134.N

AC nr. ...

- Misdrijven en douanemisdrijven - Beslissing door openbaar ministerie over strafvordering inzake misdrijven

Artikel 281, § 3, AWDA belet niet dat het openbaar ministerie alleen beslist over de strafvordering inzake misdrijven die vallen onder zijn bevoegdheid, ook al werden zij samen met douanemisdrijven vastgesteld door de administratie van douane en accijnzen en ook al stelt deze geen vervolging in (1). (1) Zie GwH 16 februari 2005, nr. 40/2005; A. DE NAUW, "Overzicht van douanestrafprocesrecht", RW 2004-05, 921-936.

24 januari 2017

P.2015.1134.N

AC nr. ...

ECHTSCEIDING EN SCHEIDING VAN TAFEL EN BED

GEVOLGEN T.A.V. DE GOEDEREN

Gevolgen t.a.v. de goederen - Vereffeningprocedure - Preferentiële toewijzing van de gezinswoning - Stelsel van scheiding van goederen

De artikelen 1446 en 1447 Burgerlijk Wetboek vinden geen toepassing wanneer de echtgenoten gehuwd zijn onder het stelsel van scheiding van goederen.

- Artt. 1446 en 1447 Burgerlijk Wetboek

24 februari 2017

C.2016.0125.N

AC nr. ...

GEMEENTE

- Wet Civiele Bescherming 1963 - Kosten voor technische hulpverleningswerkzaamheden - Verhaalbaarheid - Draagwijdte

De kosten voor de technische hulpverleningswerkzaamheden die niet het gevolg zijn van een noodoproep om mensen te beschermen of te redden, blijven, krachtens de bepalingen van de Wet Civiele Bescherming 1963 en het koninklijk besluit van 25 april 2007 tot vaststelling van de opdrachten van de hulpdiensten die kunnen verhaald worden en diegene die gratis zijn, niet definitief ten laste van de gemeente en zij kan deze kosten verhalen op degene die aansprakelijk is voor de werkzaamheden.

- Art. 2, 2° KB 25 april 2007 tot vaststelling van de opdrachten van de hulpdiensten die kunnen verhaald worden en diegene die gratis zijn

- Artt. 1, 2bis, § 1, 4°, en 2bis/1, §§ 1 en 4 Wet 31 december 1963 betreffende de civile bescherming

24 februari 2017

C.2016.0309.N

AC nr. ...

GERECHTSKOSTEN

STRAFZAKEN

Strafzaken - Algemeen - Burgerlijke partij - Veroordeling tot de kosten van de strafvordering - Instellen van hoger beroep - Hoedanigheid

Hoewel een burgerlijke partij in de regel geen hoedanigheid heeft om hoger beroep in te stellen tegen een beslissing op de tegen een beklagde ingestelde strafvordering, een dergelijk beroep niet ontvankelijk is en dan ook geen invloed heeft op de rechtspleging voor de appelrechter, heeft een burgerlijke partij wel de vereiste hoedanigheid om hoger beroep in te stellen tegen de beslissing die haar veroordeelt tot de kosten van de strafvordering.

- Art. 4, twaalfde lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

31 januari 2017

P.2016.0531.N

AC nr. ...

Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden - Verstekvonnis - Geen hoger beroep van het openbaar ministerie - Verzet van de beklagde - Vonnis op verzet - Hoger beroep van het openbaar ministerie - Verzwaring van de toestand van de beklagde - Relatieve werking van het verzet

Wanneer het openbaar ministerie geen hoger beroep heeft ingesteld tegen een verstekvonnis, mag de appelrechter die uitspraak doet over het hoger beroep van het openbaar ministerie tegen het op verzet van de beklagde gewezen vonnis, diens toestand niet verzwaren (1); als die appelrechter hem veroordeelt tot het betalen van een bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden (2), wat door het beroepen vonnis niet was opgelegd, miskent hij de relatieve werking van het verzet (3). (1) Wat betreft de relatieve werking van het verzet, zie bijv. Cass. 19 oktober 2011, AR P.11.1198.F, AC 2011, nr. 559; Cass. 23 juni 2004, AR P.03.1717.F, AC 2004, nr. 348; Cass. 3 juni 1997, AR P.97.0016.N, nr. 256; Cass. 12 september 1995, AR P.94.0386.N, AC 1995, nr. 376; Cass. 10 mei 1994, AR P.94.0014.N, AC 1994, nr. 230; Cass. 4 oktober 1989, AR 7500, AC 1989-90, nr. 74; Cass. 29 november 1988, AR 2184, AC 1988-89, nr. 183; M.-A. BEERNAERT, H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, *Droit de la procédure pénale*, Die Keure, Brugge, 7de uitg., 2014, dl. II, pp. 1370 e.v. (2) Dit is verplichting die de rechter oplegt bij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdstraf en die van 10 naar 25 euro is gebracht, vóór de indexering door artikel 1 van het koninklijk besluit van 31 oktober 2005 tot wijziging van het artikel 29, tweede lid, van de wet van 1 augustus 1995 houdende fiscale en andere bepalingen. (3) Ongeacht het feit dat die bijdrage geen straf is (Cass. 9 juni 1987, AR 1406, AC 1986-87, nr. 607) vormt de omstandigheid dat de toestand van de beklagde feitelijk wordt verzwared wanneer die verplichting voor het eerst in hoger beroep wordt opgelegd, daartoe geen beletsel en vereist niet dat het arrest op grond van artikel 211bis Wetboek van Strafvordering met eenparigheid van stemmen wordt uitgesproken (Cass. 7 december 1988, AR 6990, AC 1988-89, nr. 206). Die oplossing is coherent met de relatieve werking van het verzet inzake de vaste vergoeding bedoeld in artikel 91, tweede lid, Tarief Strafzaken, die eveneens een eigen karakter heeft en geen straf is: zie Cass. 11 februari 2014, AR P.13.1720.N, AC 2914, nr. 110 en de noot van J. DECOKER, "De vaste vergoeding bij verzet of enkel hoger beroep van beklagde", T. Strafr. 2015, nr. 1, pp. 16-19; Cass. 7 mei 2008, AR P.08.0141.F, AC 2008, nr. 276; Cass. 6 mei 2014, AR P.13.1291.N, AC 2014, nr. 318; Cass. 3 juni 2014, AR P.14.0329.N, AC 2014, nr. 398; M.-A. BEERNAERT, H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, *op.cit.*, dl. II, p. 1377. (M.N.B.)

- Art. 187 Wetboek van Strafvordering

- Art. 29, tweede lid Wet 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen

3 mei 2017

P.2017.0177.F

AC nr. ...

Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Veroordeling in beroep tot niet-hoofdelijke gehoudenheid van de beklaagde met een medeveroordeelde voor een deel van de gerechtskosten - Toestand ten opzichte van zijn veroordeling bij het verstekvonnis

De niet-hoofdelijke gehoudenheid van de beklaagde met een medeveroordeelde voor een deel van de gerechtskosten waartoe het arrest hem veroordeelt, is geen verzwaring van zijn toestand ten opzichte van zijn veroordeling bij het verstekvonnis.

24 januari 2017

P.2016.1020.N

AC nr. ...

Strafzaken - Procedure in cassatie - Rechtsplegingsvergoeding

Gelet op de bijzondere aard van het cassatiegeding kan geen rechtsplegingsvergoeding worden toegekend ten laste van de beklaagde wiens cassatieberoep tegen de beslissing over de door de burgerlijke partij tegen hem ingestelde rechtsvordering werd verworpen (1) en is er geen grond om het Grondwettelijk Hof de voorgestelde prejudiciële vraag te stellen over dat verschil in behandeling vergeleken met die van de burgerlijke partij voor de strafrechter die, op grond van de artikelen 8 tot 12 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen verbonden aan de bijstand van een advocaat, uitspraak doet over de gegrondheid van haar vordering. (1) Zie bijv. Cass. 21 april 2015, AR P.13.0954.N, AC 2015, nr. 262; Cass. 15 september 2014, AR C.13.0017.N, AC 2014, nr. 520; Cass. 21 oktober 2010, AR F.08.0035.F, met andersluidende concl. van advocaat-generaal A. HENKES, AC 2010, nr. 623; Cass. 21 oktober 2008, AR P.08.0561.N, AC 2008, nr. 567; Cass. 11 september 2008, AR C.08.0088.F, AC 2008, nr. 466; Cass. 27 juni 2008, AR C.05.0328.F, AC 2008, nr. 416 met andersluidende concl. van advocaat-generaal met opdracht Ph. DE KOSTER; F. VAN VOLSEM, De rechtsplegingsvergoeding in strafzaken: zeven jaar rechtspraak van het Grondwettelijk Hof en het Hof van Cassatie, in *Efficiënt procederen voor een goede rechtsbedeling*, Wolters Kluwer, 2016, nr. 182, pp. 595 e.v., inz. pp. 663 e.v.

- Artt. 8 tot 12 Wet 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat

- Art. 1022 Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 162bis en 438 Wetboek van Strafvordering

15 maart 2017

P.2016.1109.F

AC nr. ...

Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Verhoging van de gerechtskosten door de appelrechter

De verhoging van de gerechtskosten door de appelrechters is geen strafverzwaring in de zin van artikel 211bis Wetboek van Strafvordering (1). (1) Zie Cass. 25 september 1950, AC 1951, 16.

24 januari 2017

P.2016.1020.N

AC nr. ...

GRONDWET

GRONDWET 1994 (ART. 1 TOT 99)

Art. 11 - Wetswijziging - Afwezigheid van overgangsregeling - Schending van het vertrouwensbeginsel

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.1029.N

AC nr. ...

Art. 11 - Wetswijziging - Afwezigheid van overgangsregeling - Schending van het

vertrouwensbeginsel

Er is slechts schending van de artikelen 10 en 11 Grondwet, in samenhang gelezen met het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel, indien de afwezigheid van een overgangsregeling bij een wetswijziging met onmiddellijke ingang, leidt tot een verschil in behandeling waarvoor geen redelijke verantwoording bestaat of indien aan het vertrouwensbeginsel op buitensporige wijze afbreuk wordt gedaan, wat het geval is wanneer de rechtmatige verwachtingen van een bepaalde categorie van rechtszoekenden worden miskend, zonder dat een dwingende reden van algemeen belang voorhanden is die het ontbreken van een te hunnen voordele ingestelde overgangsregeling kan verantwoorden (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

31 januari 2017

P.2016.1029.N

AC nr. ...

Art. 10 - Wetswijziging - Afwezigheid van overgangsregeling - Schending van het vertrouwensbeginsel

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.1029.N

AC nr. ...

Art. 10 - Cassatieprocedure - Rechtsplegingsvergoeding - Schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet - Prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof

Gelet op de bijzondere aard van het cassatiegeding kan geen rechtsplegingsvergoeding worden toegekend ten laste van de beklaagde wiens cassatieberoep tegen de beslissing over de door de burgerlijke partij tegen hem ingestelde rechtsvordering werd verworpen (1) en is er geen grond om het Grondwettelijk Hof de voorgestelde prejudiciële vraag te stellen over dat verschil in behandeling vergeleken met die van de burgerlijke partij voor de strafrechter die, op grond van de artikelen 8 tot 12 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen verbonden aan de bijstand van een advocaat, uitspraak doet over de gegrondheid van haar vordering. (1) Zie bijv. Cass. 21 april 2015, AR P.13.0954.N, AC 2015, nr. 262; Cass. 15 september 2014, AR C.13.0017.N, AC 2014, nr. 520; Cass. 21 oktober 2010, AR F.08.0035.F, met andersluidende concl. van advocaat-generaal A. HENKES, AC 2010, nr. 623; Cass. 21 oktober 2008, AR P.08.0561.N, AC 2008, nr. 567; Cass. 11 september 2008, AR C.08.0088.F, AC 2008, nr. 466; Cass. 27 juni 2008, AR C.05.0328.F, AC 2008, nr. 416 met andersluidende concl. van advocaat-generaal met opdracht Ph. DE KOSTER; F. VAN VOLSEM, De rechtsplegingsvergoeding in strafzaken: zeven jaar rechtspraak van het Grondwettelijk Hof en het Hof van Cassatie, in Efficiënt procederen voor een goede rechtsbedeling, Wolters Kluwer, 2016, nr. 182, pp. 595 e.v., inz. pp. 663 e.v.

- Artt. 8 tot 12 Wet 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat

- Art. 1022 Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 162bis en 438 Wetboek van Strafvordering

15 maart 2017

P.2016.1109.F

AC nr. ...

Art. 10 - Wetswijziging - Afwezigheid van overgangsregeling - Schending van het vertrouwensbeginsel

Er is slechts schending van de artikelen 10 en 11 Grondwet, in samenhang gelezen met het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel, indien de afwezigheid van een overgangsregeling bij een wetswijziging met onmiddellijke ingang, leidt tot een verschil in behandeling waarvoor geen redelijke verantwoording bestaat of indien aan het vertrouwensbeginsel op buitensporige wijze afbreuk wordt gedaan, wat het geval is wanneer de rechtmatige verwachtingen van een bepaalde categorie van rechtszoekenden worden miskend, zonder dat een dwingende reden van algemeen belang voorhanden is die het ontbreken van een te hunnen voordele ingestelde overgangsregeling kan verantwoorden (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 10 en 11 Grondwet 1994

31 januari 2017

P.2016.1029.N

AC nr. ...

Art. 16 - Onteigening - Oorzaak - Bescherming van een site - Billijke en voorafgaande schadeloosstelling

Wanneer de bescherming van een site en de gevolgen daarvan de oorzaak zijn van de onteigening, moet de billijke vergoeding worden vastgesteld met uitsluiting van de waardevermindering die het gevolg is van het beschermingsbesluit.

- Art. 240, § 3 Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening

- Art. 16 Grondwet 1994

29 mei 2017

C.2015.0312.F

AC nr. ...

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE)

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159 - Toepassing - Vreemdelingen - Vrijheidsberoving - Administratieve maatregel - Beroep bij de rechterlijke macht - Arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling - Cassatieberoep - Nieuwe administratieve maatregel - Autonome titel - Beroep heeft geen bestaansreden meer

Door te oordelen dat het cassatieberoep geen bestaansreden meer heeft omdat er een nieuwe administratieve beslissing van vrijheidsberoving is genomen, maakt het Hof geen toepassing van die beslissing in de zin van artikel 159 Grondwet, maar stelt het enkel het bestaan van die beslissing vast.

22 maart 2017

P.2017.0248.F

AC nr. ...

GRONDWETTELIJK HOF

- Prejudiciële vraag - Strafuitvoering - Vrijheidsberovende straf - Strafuitvoeringsmodaliteit - Toelaatbaarheidsvoorwaarde - Tijdsvoorwaarde - Persoon veroordeeld door de correctionele rechtbank tot een vrijheidsstraf langer dan drie jaar - Misdad strafbaar met vijftien tot twintig jaar opsluiting - Gecorrectionaliseerde misdaad gepleegd in staat van herhaling - Verschil in behandeling met de persoon die door het hof van assisen is veroordeeld

Aangezien met toepassing van artikel 25, § 2, b, Wet Strafuitvoering, een persoon die door de correctionele rechtbank tot een vrijheidsstraf is veroordeeld waarvan het uitvoerbaar gedeelte meer dan drie jaar bedraagt, wegens een in staat van herhaling gepleegde misdaad waarop vijftien tot twintig jaar opsluiting staat en die werd gecorrectionaliseerd, langer van de mogelijkheid op voorwaardelijke invrijheidstelling kan worden uitgesloten dan de persoon die, wegens dezelfde misdaad die in dezelfde omstandigheid is gepleegd, door het hof van assisen, na aanneming van verzachtende omstandigheden, tot een criminele straf is veroordeeld, is er grond om het Grondwettelijk Hof hierover een prejudiciële vraag te stellen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr.

... .

27 september 2017

P.2017.0461.F

AC nr. ...

- Prejudiciële vraag - Strafvuivering - Vrijheidsberovende straf - Strafvuiveringsmodaliteit - Toelaatbaarheidsvoorwaarde - Tijdsvoorwaarde - Persoon veroordeeld door de correctionele rechtbank tot een vrijheidsstraf langer dan drie jaar - Misdaad strafbaar met vijftien tot twintig jaar opsluiting - Gecorrectionaliseerde misdaad gepleegd in staat van herhaling - Verschil in behandeling met de persoon die door het hof van assisen is veroordeeld

Aangezien met toepassing van artikel 25, § 2, b, Wet Strafvuivering, een persoon die door de correctionele rechtbank tot een vrijheidsstraf is veroordeeld waarvan het uitvoerbaar gedeelte meer dan drie jaar bedraagt, wegens een in staat van herhaling gepleegde misdaad waarop vijftien tot twintig jaar opsluiting staat en die werd gecorrectionaliseerd, langer van de mogelijkheid op voorwaardelijke invrijheidstelling kan worden uitgesloten dan de persoon die, wegens dezelfde misdaad die in dezelfde omstandigheid is gepleegd, door het hof van assisen, na aanneming van verzachtende omstandigheden, tot een criminele straf is veroordeeld, is er grond om het Grondwettelijk Hof hierover een prejudiciële vraag te stellen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr.

27 september 2017

P.2017.0461.F

AC nr. ...

- Prejudiciële vraag - Hof van Cassatie - Verplichting - Grenzen - Cassatieberoep in strafzaken - Hoger beroep in strafzaken - Verschillende rechtstoestanden

Na zijn verklaring van cassatieberoep beschikt de eiser in cassatie over een termijn zoals bepaald in 429, eerste en tweede lid, Wetboek van Strafvordering om eventueel een memorie in te dienen met middelen tot staving van zijn cassatieberoep, maar die memorie is niet vereist voor de ontvankelijkheid van het cassatieberoep, terwijl daarentegen artikel 204 Wetboek van Strafvordering de appellant verplicht, op straffe van verval van het hoger beroep, om binnen de termijn voor het hoger beroep in een verzoekschrift of op een formulier waarvan het model is bepaald door de Koning, nauwkeurig de grieven te vermelden die tegen het beroepen vonnis worden ingebracht; aldus is de rechtspleging voor het Hof wezenlijk verschillend van deze voor de rechter in hoger beroep en is de rechtstoestand van degene die hoger beroep instelt is niet vergelijkbaar met deze van degene die cassatieberoep instelt zodat de prejudiciële vraag die geen betrekking heeft op vergelijkbare rechtstoestanden die verschillend worden behandeld, niet dient te worden gesteld (1). (1) De wet van 14 februari 2014 met betrekking tot de rechtspleging voor het Hof van Cassatie in strafzaken (BS 27 februari 2014) heeft een aantal belangrijke hervormingen aangebracht aan het penaal cassatieberoep, met de bedoeling het buitengewoon karakter van dit rechtsmiddel te onderstrepen. Deze wijzigingen zijn van kracht met ingang van 1 februari 2015, behoudens de vereiste voor de advocaten om houder te zijn van een getuigschrift van een opleiding in cassatieprocedures die pas in werking trad op 1 februari 2016. Eén van de wijzigingen betreft de termijn om cassatieberoep in te stellen: daar waar het oude artikel 359 Sv. sprak over vijftien vrije dagen, bedraagt de termijn thans, ingevolge de gewijzigde artikelen 359 en 423 Sv. vijftien dagen en de parlementaire voorbereiding vermeldt uitdrukkelijk dat ze berekend worden overeenkomstig de artikelen 52 en 53 van het Gerechtelijk Wetboek (Parl.St., Senaat, Zitting 2012-2013, n° 5-1832/1, blz. 12), zodat het geen vrije termijnen meer zijn (Cass. 19 mei 2015, AR P.15.0559.N, AC 2015, nr. 326 en noot AW). Drie beroepen tot vernietiging werden ingesteld tegen de artikelen 25 tot 28, 31 en 50 van de wet van 14 februari 2014 en één van de middelen was gericht tegen de termijn van 15 dagen na de uitspraak om cassatieberoep in te stellen. Bij arrest 108/2015 van 16 juli 2015 oordeelde het Grondwettelijk Hof dat die beperking van de cassatietermijn niet onevenredig was onder meer omdat de nieuwe termijn overeenstemde met de beroepstermijnen voor vonnissen van de politierechtbanken en de correctionele rechtbanken (B.19.2.). Ingevolge de wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie (de zgn. Potpourri II-wet - B.S. 19 februari 2016), meer bepaald artikel 88, 1°, werden de beroepstermijnen voor de vonnissen van de politierechtbanken en de correctionele rechtbanken (artt. 172, tweede lid, 174, tweede lid en 203, § 1, eerste lid Wetboek van

Strafvordering) evenwel gebracht op 30 dagen. Op basis hiervan waren de eisers in cassatie de mening toegedaan dat de redenering van het Grondwettelijk Hof, gelet op de wet van 15 februari 2016, niet meer opging en wensten zij dan ook dat een nieuwe prejudiciële vraag zou worden gesteld nopens de verenigbaarheid van artikel 423, Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij wet van 14 februari 2014, met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, juncto artikel 6 EVRM. Met bovenstaand arrest verwerpt het Hof van Cassatie deze zienswijze. AW

17 januari 2017

P.2016.0358.N

AC nr. ...

- Prejudiciële vraag - Strafvordering - Vrijheidsberovende straf - Strafvorderingsmodaliteit - Toelaatbaarheidsvoorwaarde - Tijdsvoorwaarde - Persoon veroordeeld door de correctionele rechtbank tot een vrijheidsstraf langer dan drie jaar - Misdaad strafbaar met vijftien tot twintig jaar opsluiting - Gecorrectionaliseerde misdaad gepleegd in staat van herhaling - Verschil in behandeling met de persoon die door het hof van assisen is veroordeeld

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

27 september 2017

P.2017.0461.F

AC nr. ...

- Prejudiciële vraag - Strafvordering - Vrijheidsberovende straf - Strafvorderingsmodaliteit - Toelaatbaarheidsvoorwaarde - Tijdsvoorwaarde - Persoon veroordeeld door de correctionele rechtbank tot een vrijheidsstraf langer dan drie jaar - Misdaad strafbaar met vijftien tot twintig jaar opsluiting - Gecorrectionaliseerde misdaad gepleegd in staat van herhaling - Verschil in behandeling met de persoon die door het hof van assisen is veroordeeld

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

27 september 2017

P.2017.0461.F

AC nr. ...

HANDELSZAAK

- Bestaan - Beoordeling door de rechter - Criteria

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

17 februari 2017

C.2016.0195.N

AC nr. ...

- Bestaan - Beoordeling door de rechter - Criteria

Bij de beoordeling van het bestaan van een handelszaak dient de rechter te onderzoeken of de aanwezige elementen het mogelijk maken een eigen cliënteel aan te trekken en te behouden (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 1399, eerste lid, 1400, 5°, en 1405, 4° Burgerlijk Wetboek

17 februari 2017

C.2016.0195.N

AC nr. ...

HELING

- Witwassen - Constitutieve bestanddelen - Illegale herkomst of oorsprong - Bepaling

Voor de schuldigverklaring en veroordeling van de dader aan de witwasmisdrijven van artikel 505, eerste lid, 3° en 4°, Strafwetboek volstaat het dat de illegale herkomst of oorsprong van de zaken bedoeld in artikel 42, 3°, Strafwetboek en de door de dader vereiste kennis daarvan bewezen zijn, zonder dat vereist is dat de strafrechter het precieze misdrijf kent, op voorwaarde dat hij op grond van feitelijke gegevens elke legale herkomst of oorsprong kan uitsluiten (1). (1) Cass. 3 april 2012, AR P.10.2021.N, AC 2012, nr. 213.

17 januari 2017

P.2016.0184.N

AC nr. ...

HERHALING

- Inaanmerkingneming van de veroordelingen uitgesproken door een andere lidstaat van de Europese Unie - Werking van de strafwet in de tijd - Collectief misdrijf - Feiten gepleegd voor en na 24 mei 2014

Artikel 99bis Strafwetboek, aangenomen luidens artikel 62 Wet van 25 april 2014 houdende diverse bepalingen betreffende Justitie, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad op 14 mei 2014, dat bepaalt dat de veroordelingen uitgesproken door de strafgerichten van een andere lidstaat van de Europese Unie in aanmerking worden genomen onder dezelfde voorwaarden als de veroordelingen uitgesproken door de Belgische strafgerichten en dezelfde rechtsgevolgen hebben als deze veroordelingen, is wat de vaststelling van de staat van herhaling betreft van toepassing op de feiten die na 24 mei 2014 zijn gepleegd (Impliciet).

- Artt. 56 en 99bis Strafwetboek

8 maart 2017

P.2016.1268.F

AC nr. ...

- Beslissing die als grondslag voor de herhaling dient - Collectief misdrijf - Feiten gedeeltelijk gepleegd na het antecedent waarop de herhaling is gegrond

Wanneer een collectief misdrijf bestaat uit strafbare feiten die zowel voor als na het antecedent zijn gepleegd dat als grondslag dient voor de herhaling, kan de rechter beslissen dat er herhaling bestaat voor een gedeelte van de feiten (1). (1) Cass. 4 september 2013, AR P.13.0556.F, AC 2013, nr. 419.

- Artt. 56 en 65 Strafwetboek

8 maart 2017

P.2016.1268.F

AC nr. ...

HERSTEL IN EER EN RECHTEN

- Voorwaarde - Voldoen aan de verplichting tot schadevergoeding

Aan de verplichting tot schadevergoeding, waarvan sprake in artikel 623, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, is voldaan wanneer het geleden nadeel is hersteld, wat kan voortvloeien uit een daadwerkelijke betaling, een kwijtschelding van schuld of een dading waarmee de benadeelde partij instemt (1). (1) Cass. 8 december 2010, AR P.10.1067.F; Pas. 2010, nr. 717 met concl. van advocaat-generaal D. Vandermeersch.

- Art. 623, eerste lid Wetboek van Strafvordering

31 januari 2017

P.2016.0746.N

AC nr. ...

- Voorwaarde - Verplichting tot schadevergoeding

De in het vonnis bepaalde verplichting tot schadevergoeding, waarvan sprake in artikel 623, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, bestaat zodra deze veroordelende beslissing vaststelt dat de burgerlijke partij schade heeft geleden die in oorzakelijk verband staat tot het bewezen verklaarde misdrijf, zonder dat hierbij noodzakelijk het precieze bedrag van de vergoeding voor de geleden schade moet zijn bepaald.

- Art. 623, eerste lid Wetboek van Strafvordering

31 januari 2017

P.2016.0746.N

AC nr. ...

HOF VAN ASSISEN

BEHANDELING TER ZITTING EN TUSSENARRESTEN. VERKLARING VAN DE JURY

Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Schuldigverklaring met zeven stemmen tegen vijf - Arrest waarbij het hof van assisen zich bij de minderheid aansluit - Vrijspraak van de beschuldigde - Motivering - Arresten gewezen met toepassing van de artikelen 334 en 335 Wetboek van Strafvordering - Motivering opgenomen in beide arresten - Wettigheid

Uit de artikelen 334 en 335 Wetboek van Strafvordering volgt niet dat de voornaamste redenen van de vrijspraak van een beschuldigde slechts in het arrest kunnen worden geformuleerd dat met toepassing van artikel 334 van dat wetboek is gewezen.

22 maart 2017

P.2016.1296.F

AC nr. ...

Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Arrest doet uitspraak over de ontvankelijkheid van de strafvordering - Samenstelling van het hof van assisen

Wanneer bij het hof van assisen een geschil over de ontvankelijkheid van de strafvorderingen is aangebracht, hoeft het geen uitspraak te doen als een college, samengesteld uit de magistraten en de gezworenen.

- Art. 291 Wetboek van Strafvordering

10 mei 2017

P.2017.0179.F

AC nr. ...

HOGER BEROEP

STRAFZAKEN (DOUANE EN ACCIJNZEN INBEGREPEN)

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Indienen verzoekschrift of grievenformulier - Termijn - Griffie van het appelgerecht - Toepassing

Uit de tekst van de artikelen 203 en 204 Wetboek van Strafvordering, de wetsgeschiedenis, de doelstellingen ervan en het onderling verband tussen deze artikelen volgt dat de termijn van dertig dagen waarbinnen de beklaagde op straffe van verval zijn verzoekschrift of grievenformulier moet indienen, niet alleen geldt voor het ter griffie van het gerecht dat het beroepen vonnis heeft gewezen ingediende verzoekschrift of grievenformulier, maar ook voor het ter griffie van het appelgerecht ingediende verzoekschrift of grievenformulier (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering

31 januari 2017

P.2016.1004.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Openbaar ministerie bij het appelgerecht - Betekening van het hoger beroep - Exploot met opname van grieven - Neerlegging

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.1052.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Burgerlijke partij - Veroordeling tot de kosten van de strafvordering - Instellen van hoger beroep - Hoedanigheid

Hoewel een burgerlijke partij in de regel geen hoedanigheid heeft om hoger beroep in te stellen tegen een beslissing op de tegen een beklagde ingestelde strafvordering, een dergelijk beroep niet ontvankelijk is en dan ook geen invloed heeft op de rechtspleging voor de appelrechter, heeft een burgerlijke partij wel de vereiste hoedanigheid om hoger beroep in te stellen tegen de beslissing die haar veroordeelt tot de kosten van de strafvordering.

- Art. 4, twaalfde lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

31 januari 2017

P.2016.0531.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Burgerlijke partij - Veroordeling tot de kosten van de strafvordering - Instellen van hoger beroep

Het hoger beroep van de burgerlijke partij tegen de beslissing die haar veroordeelt tot de kosten van de strafvordering maakt voor de appelrechter geen louter burgerlijke belangen aanhangig als bedoeld in artikel 4, twaalfde lid, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, maar vereist van hem een beoordeling die verband houdt met de strafvordering, waarover het openbaar ministerie dient gehoord te worden zodat zijn optreden ter rechtszitting vereist is.

- Art. 4, twaalfde lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

31 januari 2017

P.2016.0531.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Indienen verzoekschrift of grievenformulier - Laattijdigheid

Uit de tekst van de artikelen 203 en 204 Wetboek van Strafvordering, de wetsgeschiedenis, de doelstellingen ervan en het onderling verband tussen deze artikelen volgt dat de rechter de beklagde vervallen moet verklaren van zijn hoger beroep tegen een op tegenspraak gewezen vonnis indien hij zijn verzoekschrift of grievenformulier niet heeft ingediend ter griffie van het gerecht dat de beroepen beslissing heeft gewezen of van het appelgerecht uiterlijk dertig dagen na de dag van de uitspraak (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering

31 januari 2017

P.2016.1004.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels) - Onderzoeksgerechten - Buitenvervolginstelling - Hoger beroep van de burgerlijke partij - Bevestiging van de buitenvervolginstelling - Vergoeding wegens tergend en roekeloos hoger beroep - Tergend en roekeloos karakter

De kamer van inbeschuldigingstelling kan het oordeel dat het instellen van een hoger beroep door een burgerlijke partij tegen een beschikking van de raadkamer tot buitenvervolginstelling tergend en roekeloos is, afleiden uit de vaststelling dat de oorspronkelijke klacht met burgerlijke partijstelling louter werd neergelegd met als doel een andere procedure te verstoren; het door het aantekenen van een hoger beroep verderzetten van een strafrechtspleging waarvan wordt vastgesteld dat ze van haar doel is afgewend, is foutief (1). (1) Zie: Cass. 13 januari 2015, AR P.14.1163.N - P.14.1165.N, AC 2015, nr. 33.

7 februari 2017

P.2016.0608.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Indienen

verzoekschrift of grievenformulier - Laattijdigheid - Overmacht

Ingeval overmacht, dit is een van de wil van de beklaagde onafhankelijke gebeurtenis die hij niet kon voorzien of voorkomen, de beklaagde heeft belet tijdig een verzoekschrift of grievenformulier in te dienen, kan de rechter, die onaantastbaar in feite oordeelt of er overmacht is, de sanctie van het verval van het hoger beroep niet toepassen (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering

31 januari 2017 P.2016.1004.N AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Verhoging van de gerechtskosten door de appelrechter

De verhoging van de gerechtskosten door de appelrechters is geen strafverzwaring in de zin van artikel 211bis Wetboek van Strafvordering (1). (1) Zie Cass. 25 september 1950, AC 1951, 16.

24 januari 2017 P.2016.1020.N AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Indienen verzoekschrift of grievenformulier - Laattijdigheid

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017 P.2016.1004.N AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Indienen verzoekschrift of grievenformulier - Laattijdigheid - Overmacht

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017 P.2016.1004.N AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Indienen verzoekschrift of grievenformulier - Termijn - Griffie van het appelgerecht - Toepassing

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017 P.2016.1004.N AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Veroordeling in eerste aanleg bij verstek tot een enkele straf wegens verschillende misdrijven - Verzet - Vrijspraak in beroep voor bepaalde misdrijven en veroordeling tot dezelfde enkele straf wegens andere misdrijven

Wanneer de beklaagde tot een enkele straf bij verstek en vervolgens op verzet is veroordeeld wegens verschillende misdrijven die als een enkel strafbaar feit worden beschouwd, kunnen de appelrechters die hem in hoger beroep tegen het op verzet gewezen vonnis vrijspreken voor sommige van die misdrijven, niettemin voor de andere bewezen verklaarde misdrijven, de enkele bij verstek en op verzet uitgesproken straf behouden; dit houdt geen verzwaring van de straf in (1). (1) Zie Cass. 31 januari 1984, AR 8133, AC 1983-84, nr. 293; Cass. 13 november 1985, AR 4467, AC 1985-86, nr. 163.

24 januari 2017 P.2016.1020.N AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Veroordeling in beroep tot niet-hoofdelijke gehoudenheid van de beklaagde met een medeveroordeelde voor een deel van de gerechtskosten - Toestand ten opzichte van zijn veroordeling bij het verstekvonnis

De niet-hoofdelijke gehoudenheid van de beklaagde met een medeveroordeelde voor een deel van de gerechtskosten waartoe het arrest hem veroordeelt, is geen verzwaaring van zijn toestand ten opzichte van zijn veroordeling bij het verstekvonnis.

24 januari 2017

P.2016.1020.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Openbaar ministerie bij het appelgerecht - Betekening van het hoger beroep - Exploot met opname van grieven - Neerlegging

Uit de tekst van de artikelen 203,§1, eerste lid, 204 en 205 Wetboek van Strafvordering, hun wetsgeschiedenis, de doelstellingen ervan en hun onderling verband volgt dat indien het openbaar ministerie bij het appelgerecht zijn grieven opneemt in het exploot waarbij het zijn hoger beroep betekent aan de beklaagde, aan de verplichting de grieven tijdig kenbaar te maken is voldaan indien het exploot met de grieven wordt betekend binnen de veertig dagen en het exploot vervolgens wordt neergelegd ter griffie van het appelgerecht (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 203, § 1, eerste lid, 204 en 205 Wetboek van Strafvordering

31 januari 2017

P.2016.1052.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Gevolg - Prejudiciële vraag - Hof van Cassatie - Verplichting - Grenzen - Verschillende rechtstoestanden

Na zijn verklaring van cassatieberoep beschikt de eiser in cassatie over een termijn zoals bepaald in 429, eerste en tweede lid, Wetboek van Strafvordering om eventueel een memorie in te dienen met middelen tot staving van zijn cassatieberoep, maar die memorie is niet vereist voor de ontvankelijkheid van het cassatieberoep, terwijl daarentegen artikel 204 Wetboek van Strafvordering de appelland verplicht, op straffe van verval van het hoger beroep, om binnen de termijn voor het hoger beroep in een verzoekschrift of op een formulier waarvan het model is bepaald door de Koning, nauwkeurig de grieven te vermelden die tegen het beroepen vonnis worden ingebracht; aldus is de rechtspleging voor het Hof wezenlijk verschillend van deze voor de rechter in hoger beroep en is de rechtstoestand van degene die hoger beroep instelt is niet vergelijkbaar met deze van degene die cassatieberoep instelt zodat de prejudiciële vraag die geen betrekking heeft op vergelijkbare rechtstoestanden die verschillend worden behandeld, niet dient te worden gesteld (1). (1) De wet van 14 februari 2014 met betrekking tot de rechtspleging voor het Hof van Cassatie in strafzaken (BS 27 februari 2014) heeft een aantal belangrijke hervormingen aangebracht aan het penaal cassatieberoep, met de bedoeling het buitengewoon karakter van dit rechtsmiddel te onderstrepen. Deze wijzigingen zijn van kracht met ingang van 1 februari 2015, behoudens de vereiste voor de advocaten om houder te zijn van een getuigschrift van een opleiding in cassatieprocedures die pas in werking trad op 1 februari 2016. Eén van de wijzigingen betreft de termijn om cassatieberoep in te stellen: daar waar het oude artikel 359 Sv. sprak over vijftien vrije dagen, bedraagt de termijn thans, ingevolge de gewijzigde artikelen 359 en 423 Sv. vijftien dagen en de parlementaire voorbereiding vermeldt uitdrukkelijk dat ze berekend worden overeenkomstig de artikelen 52 en 53 van het Gerechtelijk Wetboek (Parl.St., Senaat, Zitting 2012-2013, n° 5-1832/1, blz. 12), zodat het geen vrije termijnen meer zijn (Cass. 19 mei 2015, AR P.15.0559.N, AC 2015, nr. 326 en noot AW). Drie beroepen tot vernietiging werden ingesteld tegen de artikelen 25 tot 28, 31 en 50 van de wet van 14 februari 2014 en één van de middelen was gericht tegen de termijn van 15 dagen na de uitspraak om cassatieberoep in te stellen. Bij arrest 108/2015 van 16 juli 2015 oordeelde het Grondwettelijk Hof dat die beperking van de cassatietermijn niet onevenredig was onder meer omdat de nieuwe termijn overeenstemde met de beroepstermijnen voor vonnissen van de politierechtbanken en de correctionele rechtbanken (B.19.2.). Ingevolge de wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie (de zgn. Potpourri II-wet - B.S. 19 februari 2016), meer bepaald artikel 88, 1°, werden de beroepstermijnen voor de vonnissen van de politierechtbanken en de correctionele

rechtbanken (artt. 172, tweede lid, 174, tweede lid en 203, § 1, eerste lid Wetboek van Strafvordering) evenwel gebracht op 30 dagen. Op basis hiervan waren de eisers in cassatie de mening toegedaan dat de redenering van het Grondwettelijk Hof, gelet op de wet van 15 februari 2016, niet meer opging en wensten zij dan ook dat een nieuwe prejudiciële vraag zou worden gesteld nopens de verenigbaarheid van artikel 423, Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij wet van 14 februari 2014, met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, juncto artikel 6 EVRM. Met bovenstaand arrest verwerpt het Hof van Cassatie deze zienswijze. AW

17 januari 2017

P.2016.0358.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Vorm - Grieven - Vermelding

1 maart 2017

P.2016.1283.F

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Verplichting om nauwkeurig de ingebrachte grieven te bepalen - Grievenformulier - Aantal aangekruiste vakken van het formulier - Vermelding dat het hoger beroep ten bewarende titel is ingesteld

Artikel 204, Wetboek van Strafvordering legt de eiser in hoger beroep de verplichting op om nauwkeurig te bepalen welke punten van de beroepen beslissing moeten worden gewijzigd en niet dat hij de reden opgeeft waarom die beslissing moet worden gewijzigd; wanneer het arrest vaststelt dat de beklaagde de meeste van de rubrieken met betrekking tot de strafvordering heeft aangekruist, met uitzondering van die welke geen verband houden met zijn verweer en zijn belangen, staat de bewering van de raadsman van de beklaagde dat hij onvoldoende tijd heeft gekregen om van het dossier kennis te nemen, reden waarom hij, ten bewarende titel, hoger beroep instelt, niet eraan in de weg dat het hof van beroep de mate waarin de zaak aldaar aanhangig is gemaakt, beperkt tot de beschikkingen waartegen het hoger beroep, wat de strafvordering betreft, was gericht (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr.

- Artt. 204 en 206, zesde lid Wetboek van Strafvordering

3 mei 2017

P.2017.0145.F

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Beginsel van het hoger beroep op grieven - Aanhangigmaking bij de appelrechter - Uitbreiding van de incriminatieperiode en heromschrijving van de feiten van een telastlegging waartegen de grieven niet zijn gericht

Het beginsel van het hoger beroep op grieven bepaalt de mate waarin de zaak bij de appelrechter aanhangig wordt gemaakt en de in artikel 210 Wetboek van Strafvordering bepaalde uitzonderingen kunnen hem niet ertoe nopen die aanhangigmaking uit te breiden door ambtshalve een middel op te werpen inzake een strafbaar feit dat, wat de schuldvraag betreft, niet bij hem aanhangig is gemaakt; de rechter bij wie het hoger beroep aanhangig is gemaakt dat enkel uitgaat van de procureur des Konings en dat beperkt is tot de opgelegde straf, overschrijdt de omvang waarin de zaak bij hem aanhangig is gemaakt zo hij beslist om de incriminatieperiode uit te breiden en om de feiten van een telastlegging te herkwalificeren waartegen de grieven niet zijn gericht en zo hij de aldus heromschreven feiten bewezen verklaart (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2017, n

- Artt. 204 en 210, tweede lid Wetboek van Strafvordering

19 april 2017

P.2017.0055.F

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Beginsel van het hoger beroep op grieven - Aanhangigmaking bij de appelrechter - Uitbreiding van de incriminatieperiode en heromschrijving van de feiten van een telastlegging waartegen de grieven

niet zijn gericht

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

19 april 2017

P.2017.0055.F

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Vorm - Grieven - Vermelding

- Art. 204 Wetboek van Strafvordering

1 maart 2017

P.2016.1283.F

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Gevolgen - Bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden - Verstekvonnis - Geen hoger beroep van het openbaar ministerie - Verzet van de beklagde - Vonnis op verzet - Hoger beroep van het openbaar ministerie - Verzwaring van de toestand van de beklagde - Wettigheid

Wanneer het openbaar ministerie geen hoger beroep heeft ingesteld tegen een verstekvonnis, mag de appelrechter die uitspraak doet over het hoger beroep van het openbaar ministerie tegen het op verzet van de beklagde gewezen vonnis, diens toestand niet verzwaren (1); als die appelrechter hem veroordeelt tot het betalen van een bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden (2), wat door het beroepen vonnis niet was opgelegd, miskent hij de relatieve werking van het verzet (3). (1) Wat betreft de relatieve werking van het verzet, zie bijv. Cass. 19 oktober 2011, AR P.11.1198.F, AC 2011, nr. 559; Cass. 23 juni 2004, AR P.03.1717.F, AC 2004, nr. 348; Cass. 3 juni 1997, AR P.97.0016.N, nr. 256; Cass. 12 september 1995, AR P.94.0386.N, AC 1995, nr. 376; Cass. 10 mei 1994, AR P.94.0014.N, AC 1994, nr. 230; Cass. 4 oktober 1989, AR 7500, AC 1989-90, nr. 74; Cass. 29 november 1988, AR 2184, AC 1988-89, nr. 183; M.-A. BEERNAERT, H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, Die Keure, Brugge, 7de uitg., 2014, dl. II, pp. 1370 e.v. (2) Dit is verplichting die de rechter oplegt bij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdstraf en die van 10 naar 25 euro is gebracht, vóór de indexering door artikel 1 van het koninklijk besluit van 31 oktober 2005 tot wijziging van het artikel 29, tweede lid, van de wet van 1 augustus 1995 houdende fiscale en andere bepalingen. (3) Ongeacht het feit dat die bijdrage geen straf is (Cass. 9 juni 1987, AR 1406, AC 1986-87, nr. 607) vormt de omstandigheid dat de toestand van de beklagde feitelijk wordt verzwared wanneer die verplichting voor het eerst in hoger beroep wordt opgelegd, daartoe geen beletsel en vereist niet dat het arrest op grond van artikel 211bis Wetboek van Strafvordering met eenparigheid van stemmen wordt uitgesproken (Cass. 7 december 1988, AR 6990, AC 1988-89, nr. 206). Die oplossing is coherent met de relatieve werking van het verzet inzake de vaste vergoeding bedoeld in artikel 91, tweede lid, Tarief Strafzaken, die eveneens een eigen karakter heeft en geen straf is: zie Cass. 11 februari 2014, AR P.13.1720.N, AC 2914, nr. 110 en de noot van J. DECOKER, "De vaste vergoeding bij verzet of enkel hoger beroep van beklagde", T. Strafr. 2015, nr. 1, pp. 16-19; Cass. 7 mei 2008, AR P.08.0141.F, AC 2008, nr. 276; Cass. 6 mei 2014, AR P.13.1291.N, AC 2014, nr. 318; Cass. 3 juni 2014, AR P.14.0329.N, AC 2014, nr. 398; M.-A. BEERNAERT, H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, op.cit., dl. II, p. 1377. (M.N.B.)

- Art. 187 Wetboek van Strafvordering

- Art. 29, tweede lid Wet 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen

3 mei 2017

P.2017.0177.F

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Verplichting om nauwkeurig de ingebrachte grieven te bepalen - Grieven tegen het strafrechtelijk dictum in zijn geheel - Beperking op de rechtszitting

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

3 mei 2017

P.2017.0145.F

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Verklaring van hoger beroep - Dagvaarding om te verschijnen - Aanhangigmaking van de zaak bij de rechter in hoger beroep

De akte van hoger beroep maakt de zaak, binnen de perken van die akte, aanhangig bij de rechter in hoger beroep; de zaak wordt bij de rechter in hoger beroep aanhangig gemaakt door de verklaring van hoger beroep en niet door de dagvaarding om voor hem te verschijnen (1). (1) Cass. 20 mei 1987, AR 5337, AC 1986-87, nr. 561; Cass. 25 januari 2012, AR P.11.1545.F, AC 2012, nr. 67.

- Art. 203 Wetboek van Strafvordering

8 maart 2017

P.2017.0006.F

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Verplichting om nauwkeurig de ingebrachte grieven te bepalen - Grievenformulier - Aantal aangekruiste vakken van het formulier - Vermelding dat het hoger beroep ten bewarende titel is ingesteld

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

3 mei 2017

P.2017.0145.F

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Verplichting om nauwkeurig de ingebrachte grieven te bepalen - Grieven tegen het strafrechtelijk dictum in zijn geheel - Beperking op de rechtszitting

Artikel 204, Wetboek van Strafvordering ontnemt de beklaagde het recht niet om het strafrechtelijk dictum dat op hemzelf betrekking heeft in zijn geheel aan te vechten (1), door desnoods het voorwerp van zijn beroep aan te passen door het op de rechtszitting te beperken, zoals bij artikel 206, zesde lid, Wetboek van Strafvordering is toegestaan (2). (1) Zie concl. OM: het Hof heeft evenwel ook verklaard dat: "Uit deze bepalingen en de wetsgeschiedenis ervan volgt dat (...) bij een gebruik van het grievenformulier het niet de bedoeling kan zijn dat systematisch alle grieven worden aangevinkt, aangezien daardoor de beoogde doelstelling niet kan worden bereikt" (Cass. 28 februari 2017, AR P.16.1177.N, AC 2017, Nr..., met concl. advocaat-generaal DECREUS, en Cass. 18 april 2017, AR P.17.0087.N, en P.17.0105.N, AC 2017, Nrs. ... en ...). (2) Zie concl. OM: daaruit kan niet worden afgeleid dat de beperking van het hoger beroep op de rechtszitting onduidelijke grieven kan remediëren. De duidelijkheid van de grieven - die de omvang bepalen van de aanhangigmaking bij de rechter in hoger beroep - wordt immers beoordeeld op het ogenblik waarop die grieven, binnen de termijn om hoger beroep in te stellen, worden geformuleerd (Cass. 18 april 2017, AR P.17.0087.N, en P.17.0105.N, AC 2017, Nr. ... en ...). (M.N.B.)

- Artt. 204 en 206, zesde lid Wetboek van Strafvordering

3 mei 2017

P.2017.0145.F

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Verklaring van hoger beroep - Dagvaarding om te verschijnen - Aanhangigmaking van de zaak bij de rechter in hoger beroep

De akte van hoger beroep maakt de zaak, binnen de perken van die akte, aanhangig bij de rechter in hoger beroep; de zaak wordt bij de rechter in hoger beroep aanhangig gemaakt door de verklaring van hoger beroep en niet door de dagvaarding om voor hem te verschijnen (1). (1) Cass. 20 mei 1987, AR 5337, AC 1986-87, nr. 561; Cass. 25 januari 2012, AR P.11.1545.F, AC 2012, nr. 67.

- Art. 203 Wetboek van Strafvordering

8 maart 2017

P.2017.0006.F

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Aanhangigmaking van de zaak bij de rechter in hoger beroep - Beslissing op de strafvordering - Geen hoger beroep

De appelrechter kan geen uitspraak doen over de strafvordering tegen een beklaagde wanneer de beslissing van de rechtbank in hoger beroep over die vordering door geen van de partijen in de zaak werd aangevochten.

- Art. 203 Wetboek van Strafvordering

8 maart 2017

P.2017.0006.F

AC nr. ...

HUUR VAN GOEDEREN

HUISHUUR

Huishuur - Einde (opzegging, verlenging, enz.) - Meerdere huurders - Overeenkomst tot beëindiging met één van de huurders - Voortzetting door de medehuurder

Wordt een huurovereenkomst gesloten met meerdere huurders, dan heeft iedere medehuurder, in beginsel, het recht om met de verhuurder overeen te komen om de huurovereenkomst wat hem betreft te beëindigen; indien in een dergelijk geval de huurovereenkomst die met één van de huurders werd beëindigd, door de medehuurder wordt voortgezet, dan geldt deze vanaf dat ogenblik als enige contractpartij voor de toekomst.

- Art. 1134 Burgerlijk Wetboek

17 februari 2017

C.2016.0381.N

AC nr. ...

Huishuur - Verplichtingen van partijen - Meerdere huurders - Verbintenissen van de verhuurder en van de huurders - Aard

Een huurovereenkomst met meerdere huurders doet aan de zijde van de verhuurder een ondeelbare verbintenis ontstaan tot het verschaffen van het huurgenot en aan de zijde van de huurders een deelbare of samengevoegde verbintenis tot betaling van de huurprijs, tenzij de hoofdelijkheid werd bedongen (1). (1) J. HERBOTS, "Concubinaat in het verbintenissenrecht" in P. SENAËVE, Concubinaat. De buitenhuwelijkse tweerelatie, Leuven, Acco, 1992, 92, nr. 134.

17 februari 2017

C.2016.0381.N

AC nr. ...

HUWELIJKSVERMOGENSSTELSELS

WETTELIJK STELSEL

Wettelijk stelsel - Vermogens - Samenstelling - Handelszaak - Bestaan - Beoordeling door de rechter - Criteria

Bij de beoordeling van het bestaan van een handelszaak dient de rechter te onderzoeken of de aanwezige elementen het mogelijk maken een eigen cliënteel aan te trekken en te behouden (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 1399, eerste lid, 1400, 5°, en 1405, 4° Burgerlijk Wetboek

17 februari 2017

C.2016.0195.N

AC nr. ...

Wettelijk stelsel - Vermogens - Samenstelling - Handelszaak - Bestaan - Beoordeling door de

rechter - Criteria

Conclusie van advocaat-generaal Vandewal.

17 februari 2017

C.2016.0195.N

AC nr. ...

INDEPLAATSSTELLING***- Verplichte ziektekostenverzekering - Toepassing***

Krachtens artikel 136, § 2, vierde lid, ZIV-wet treedt de verzekeringsinstelling in de plaats van de rechthebbende tot beloop van het bedrag van de verleende prestaties, voor het geheel van de sommen die verschuldigd zijn en die de schade geheel of gedeeltelijk vergoeden; de rechter die weigert de verweerder te veroordelen om de eiser sommen te betalen waarvan niet kan worden uitgesloten dat hij ze reeds van het ziekenfonds heeft ontvangen, ontnemt dat ziekenfonds het recht niet om van de schuldenaar de bedragen terug te vorderen waarvan het kan aantonen dat het deze ter vergoeding van de schade van de schuldeiser heeft betaald (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr.

- Art. 136, § 2, vierde lid Gecoördineerde wet 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

1 maart 2017

P.2016.1061.F

AC nr. ...

- Verplichte ziektekostenverzekering - Toepassing

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

1 maart 2017

P.2016.1061.F

AC nr. ...

INFORMATICA***- Informaticasysteem - Toegangsbevoegdheid***

Strafbaar op grond van artikel 550bis, § 2, Strafwetboek is degene die zich in een informaticasysteem waartoe hij toegangsbevoegdheid heeft, toegang verschaft tot gegevens die buiten deze bevoegdheid vallen; daaronder valt niet degene die toegang neemt tot gegevens die zijn opgenomen in een informaticasysteem waartoe hij toegangsbevoegdheid heeft, maar die deze bevoegdheid afwendt van de finaliteit ervan (1). (1) Zie Cass. 5 januari 2011, AR P.10.1094.F, T.Strafr. 2012, 162; COPPENS, J., "Interne hacking en misbruik van vertrouwen: over het onderscheid tussen het overschrijden van de toegangsbevoegdheid en het afwenden van gegevens binnen de toegangsbevoegdheid bekomen" (noot onder Cass. 5 januari 2011), T. Strafr. 2012, 163-167.

24 januari 2017

P.2016.0048.N

AC nr. ...

INTEREST**GERECHTELIJKE INTERESTEN**

Gerechtigde interest - Gevorderde gerechtelijke interesten - Moratoire interesten op compensatoire interesten - Verbod uitspraak te doen over niet gevorderde zaken

Wanneer de door een onrechtmatige daad benadeelde partij een bepaald bedrag vordert, vermeerderd met de gerechtelijke interest, kent de rechter geen niet gevorderde interest toe als hij de aansprakelijke dader veroordeelt om moratoire interest te betalen op de toegekende vergoeding, met inbegrip van de compensatoire interest (1). (1) Zie Cass. 25 januari 1989, AR 7009, AC 1988-89, nr. 308; Cass. 4 november 1985, AR 7398, AC 1985-86, nr. 144: "Gerechtelijke interest kan zowel compensatoire als moratoire interest zijn."

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek
- Art. 1153 Burgerlijk Wetboek

15 maart 2017

P.2016.0774.F

AC nr. ...

MORATOIRE INTERESTEN

Moratoire interest - Gevorderde gerechtelijke interesten - Moratoire interesten op compensatoire interesten - Verbod uitspraak te doen over niet gevorderde zaken

Wanneer de door een onrechtmatige daad benadeelde partij een bepaald bedrag vordert, vermeerderd met de gerechtelijke interest, kent de rechter geen niet gevorderde interest toe als hij de aansprakelijke dader veroordeelt om moratoire interest te betalen op de toegekende vergoeding, met inbegrip van de compensatoire interest (1). (1) Zie Cass. 25 januari 1989, AR 7009, AC 1988-89, nr. 308; Cass. 4 november 1985, AR 7398, AC 1985-86, nr. 144: "Gerechtelijke interest kan zowel compensatoire als moratoire interest zijn."

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek
- Art. 1153 Burgerlijk Wetboek

15 maart 2017

P.2016.0774.F

AC nr. ...

KOOP

- Koopovereenkomst - Tussen echtgenoten - Verbod - Termijn - Niet-naleving

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

24 februari 2017

C.2016.0285.N

AC nr. ...

- Koopovereenkomst - Tussen echtgenoten

Krachtens artikel 1595 Burgerlijk Wetboek kunnen echtgenoten in principe geen koopovereenkomst met elkaar sluiten (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 1595 Burgerlijk Wetboek

24 februari 2017

C.2016.0285.N

AC nr. ...

- Koopovereenkomst - Tussen echtgenoten

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

24 februari 2017

C.2016.0285.N

AC nr. ...

- Koopovereenkomst - Tussen echtgenoten - Verbod - Termijn - Niet-naleving

Dat verbod blijft bestaan zolang het huwelijk niet is beëindigd; de niet-naleving van dat verbod wordt gesanctioneerd door een relatieve en derhalve voor bevestiging vatbare nietigheid; deze bevestiging kan slechts plaatsgrijpen nadat de nietigheidsgrond heeft opgehouden te bestaan (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 1595 Burgerlijk Wetboek

24 februari 2017

C.2016.0285.N

AC nr. ...

LASTGEVING

- Lasthebber - Lasthebber ad hoc - Optreden namens een rechtspersoon - Beslissing tot aanwenden van een rechtsmiddel - Toepassing

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.1029.N

AC nr. ...

- Volmacht die de volmachtdrager het precair bezit geeft over gelden

Overeenkomstig artikel 1984, eerste lid, Burgerlijk Wetboek is een lastgeving of volmacht een handeling waarbij een persoon aan een andere de macht geeft om iets voor de lastgever en in zijn naam te doen, wat met zich meebrengt dat wanneer ingevolge de volmacht de volmachtdrager het precair bezit van gelden heeft, die overeenkomst inhoudt dat hij daarvan geen eigenaar wordt en die gelden in de regel niet te eigen bate, maar enkel in het belang van de volmachtgever mag beheren.

10 januari 2017

P.2016.0380.N

AC nr. ...

- Lasthebber - Lasthebber ad hoc - Optreden namens een rechtspersoon - Beslissing tot aanwenden van een rechtsmiddel - Toepassing

Uit de tekst van artikel 2bis Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering en de doelstelling van die bepaling een onafhankelijke verdediging van de rechtspersoon te waarborgen, vloeit voort dat enkel de lasthebber ad hoc bevoegd is om namens deze rechtspersoon te beslissen over het aanwenden van rechtsmiddelen tegen de beslissingen op de tegen deze rechtspersoon ingestelde strafvordering, welke beslissing kan blijken uit de akte strekkende tot het instellen van een rechtsmiddel of elk ander stuk dat partijen aan de rechter overleggen en waarvan hij onaantastbaar de bewijswaarde beoordeelt (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 2bis Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

31 januari 2017

P.2016.1029.N

AC nr. ...

MACHTEN

RECHTERLIJKE MACHT

Rechterlijke macht - Burgerlijke zaken - Bekentenis - Advocaat - Bijzondere lastgeving - Bewijs - Bevoegdheid van de rechter

Uit de artikelen 1356, eerste lid, Burgerlijk Wetboek en 440, tweede lid, en 850 Gerechtelijk Wetboek volgt dat de rechter, bij gebrek aan betwisting door de partij aan wie de bekentenis wordt tegengeworpen, geen voorlegging moet eisen van de aan zijn advocaat verleende bijzondere lastgeving om rekening te houden met het bestaan van een dergelijke bekentenis.

- Art. 440, tweede lid, en 850 Gerechtelijk Wetboek
- Art. 1356, eerste lid Burgerlijk Wetboek

4 september 2017

C.2016.0542.F

AC nr. ...

MACHTSOVERSCHRIJDING

- Beroepsmagistraat - Benoeming - Eerste periodieke evaluatie - Tijdstip

De eerste periodieke evaluatie van een magistraat veronderstelt dat deze zijn functie heeft uitgeoefend gedurende een jaar na zijn eedaflegging (1). (1) Zie Cass. 6 september 2007, AR C.06.0345.N, AC 2007, nr. 388.

- Artt. 259novies, § 1, eerste, derde en vierde lid, en 259decies, § 1, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

22 juni 2017

C.2016.0147.F

AC nr. ...

MISBRUIK VAN VERTROUWEN

- Constitutionele bestanddelen - Redengeving

Verantwoordt zijn beslissing naar recht dat de telastlegging van misbruik van vertrouwen bewezen is, het arrest dat oordeelt dat aan de beklaagde volmacht werd verleend en dat hij daardoor het precair bezit had van de gelden die het voorwerp uitmaken van de telastlegging maar verder oordeelt dat de beklaagde deze gelden niet te eigen bate mocht aanwenden en dus niet zomaar mocht afhalen van de rekening waarop hij volmacht had en hij geen eigenaar van de gelden werd.

10 januari 2017

P.2016.0380.N

AC nr. ...

MISDRIJF

ALGEMEEN. BEGRIP. MATERIEEL EN MOREEL BESTANDEEL. EENHEID VAN OPZET

Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Materieel bestanddeel - Informaticasysteem - Overschrijding toegangsbevoegdheid

Strafbaar op grond van artikel 550bis, § 2, Strafwetboek is degene die zich in een informaticasysteem waartoe hij toegangsbevoegdheid heeft, toegang verschaft tot gegevens die buiten deze bevoegdheid vallen; daaronder valt niet degene die toegang neemt tot gegevens die zijn opgenomen in een informaticasysteem waartoe hij toegangsbevoegdheid heeft, maar die deze bevoegdheid afwendt van de finaliteit ervan (1). (1) Zie Cass. 5 januari 2011, AR P.10.1094.F, T.Strafr. 2012, 162; COPPENS, J., "Interne hacking en misbruik van vertrouwen: over het onderscheid tussen het overschrijden van de toegangsbevoegdheid en het afwenden van gegevens binnen de toegangsbevoegdheid bekomen" (noot onder Cass. 5 januari 2011), T. Strafr. 2012, 163-167.

24 januari 2017

P.2016.0048.N

AC nr. ...

DEELNEMING

Deelneming - Voorwaarde - Terrorisme

Strafbare deelneming vereist dat de deelnemer, hetzij als dader hetzij als medeplichtige, zich ervan bewust is dat hij aan een welbepaalde misdaad of een welbepaald wanbedrijf deelneemt; hiertoe is vereist maar ook voldoende dat hij kennis heeft van alle omstandigheden die aan de handeling van de hoofddader het kenmerk van een misdaad of wanbedrijf verlenen (1); de rechter verantwoordt derhalve wettig zijn beslissing om een beklagde vrij te spreken van wie hij enerzijds niet meent dat de door haar mogelijk gemaakte telefonische contacten betrekking hadden op de activiteiten van een terroristische groep veeleer dan op de als liefdadigheid beschouwde activiteiten van een terroriste en, anderzijds, evenmin meent dat die beklagde aldus kennis had van het feit dat zij aan een welbepaalde misdaad of een welbepaald wanbedrijf deelnam. (1) Cass. 7 september 2005, P.05.0348.F, AC 2005, nr. 414.

- Artt. 66, 67 en 140 Strafwetboek

15 maart 2017

P.2016.1261.F

AC nr. ...

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER

- Verklaringen van beklagden - Bewijswaarde

De rechter beoordeelt onaantastbaar de bewijswaarde van de hem regelmatig overgelegde gegevens, waaronder de verklaringen van de beklagden, ook deze die hen voordelig zijn; bij afwezigheid van daartoe strekkende conclusie, hoeft hij niet bijzonder te motiveren in welke mate hij deze verklaringen in aanmerking neemt noch hoe de verklaringen van een beklagde tegenover deze van de medebeklagden dienen te worden afgewogen.

24 januari 2017

P.2015.1134.N

AC nr. ...

- Verzet - Strafzaken - Ongedaanverklaring - Voorwaarden - Draagwijdte - Gevolg - Kennis van de dagvaarding in de verstekprocedure - Betekening van de dagvaarding aan de woonst van de beklagde

Het staat aan de rechter om onaantastbaar in feite te oordelen of de beklagde in verzet kennis had van de dagvaarding maar het Hof gaat wel na of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen trekt die op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord; uit het enkele feit dat een dagvaarding werd betekend aan de woonst van de beklagde, kan niet worden afgeleid dat de beklagde kennis had van de dagvaarding (1). (1) B. DE SMET, "Verstek en verzet", T. Strafr. 2016, p. 35, nr. 72 en p. 41; P. DHAEYER, "Le régime de l'opposition devant les tribunaux correctionnels et de police", JT 2016, 428; S. VAN OVERBEKE, "Verzet en hoger beroep in strafzaken na de wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie («Potpourri II») (eerste deel)", RW 2015-16, p. 1409, nr. 18; A. WINANTS, "Potpourri II : de nieuwe regels inzake verzet in strafzaken", NC 2016, p. 337, nr. 8; R. VERSTRAETEN, A. BAILLEUX, J. HUYSMANS en S. DE HERT, "Stevige verbouwingen in het strafprocesrecht: de procedure met voorafgaande erkenning van schuld, de invoering van conclusietermijnen in strafzaken en een vernieuwd stelsel van rechtsmiddelen", in R. VERBRUGGEN (ed.), Straf- en strafprocesrecht, Brugge, die Keure, 2016, 182-183, nr. 93.

17 januari 2017

P.2016.0989.N

AC nr. ...

- Valsheid en gebruik van valse stukken - Gebruik van valse stukken - Duur

Het gebruik van valse stukken duurt voort, zelfs zonder een nieuw feit van de dader en zonder zijn herhaalde tussenkomst, zolang het door hem beoogde doel niet is bereikt en zolang de hem verweten handeling in zijn voordeel en zonder dat hij zich ertegen verzet, de gunstige uitwerking blijft hebben die hij ervan verwacht en het staat aan de rechter om hierover onaantastbaar in feite te oordelen (1). (1) Cass. 19 februari 2013, AR P. 12.0867.N, AC 2013, nr. 116.

- Artt. 193, 196, 197, 213 en 214 Strafwetboek

17 januari 2017

P.2015.0292.N

AC nr. ...

- Stedenbouw - Herstelmaatregel - Last - Redelijk verband tot het voordeel voor de goede ruimtelijke ordening - Beoordeling

De rechter oordeelt in beginsel onaantastbaar of de last die een herstelmaatregel inzake stedenbouw voor de herstellingsplichtige met zich meebrengt wel in een redelijk verband staat tot het voordeel dat die maatregel oplevert voor de goede ruimtelijke ordening; bij die beoordeling mag de rechter wel degelijk rekening houden met het voordeel dat de herstellingsplichtige heeft genoten door de onwettige toestand en de duur ervan.

- Artt. 6.1.1, 6.1.41, §§ 1 en 3, en 6.1.46 Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

- Artt. 146 en 149, § 1 Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

3 januari 2017

P.2016.0582.N

AC nr. ...

- Strafzaken - Bewijs - Deskundigenonderzoek - Verslag - Bewijswaarde

Het staat aan de vonnisrechter om de bewijswaarde van een geneeskundig advies, dat de partijen vrij hebben kunnen tegenspreken, in feite te beoordelen, mits hij de steller van het advies geen mening toeschrijft die deze niet heeft geuit of vaststellingen toeschrijft die deze niet heeft verricht (1); zo wordt ook de geestesgesteldheid van een geïnterneerde onaantastbaar beoordeeld door de kamer voor de bescherming van de maatschappij van de strafuitvoeringsrechtbank, op grond van de regelmatig tijdens het debat overgelegde gegevens. (1) Cass. 22 juli 2008, P.08.0965.F, AC 2008, nr. 425; zie Cass. 3 september 1996, AR P.96.0675.N, AC 1996, nr. 287.

- Art. 66, b Wet 5 mei 2014 betreffende de internering

3 mei 2017

P.2017.0408.F

AC nr. ...

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN

ALLERLEI

Allerlei - Stoffen met hormonale, anti-hormonale, beta-adrenergische of productiestimulerende werking - Inbreuken - Opsporing - Ambtenaren van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen - Bevoegdheden

De ambtenaren van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen zijn ter opsporing van inbreuken op de Wet Hormonen Dieren bevoegd om op elk moment elke plaats te betreden en te doorzoeken waar zich producten kunnen bevinden, evenals elke plaats waar bewijzen van het bestaan van een inbreuk mogelijk kunnen worden aangetroffen, tenzij het gaat om lokalen die uitsluitend als woning dienen in welk geval het bezoek slechts toegelaten is tussen 5 uur 's ochtends en 9 uur 's avonds en met machtiging van de politierechter; de omstandigheid dat bij een plaatsbetreding en doorzoeking ter opsporing van inbreuken op de Wet Hormonen Dieren zaken werden aangetroffen en in beslag genomen die vervolgens aanleiding hebben gegeven tot een vervolging wegens een inbreuk op de Drugswet en het koninklijk besluit van 12 april 1974 betreffende sommige verrichtingen in verband met stoffen met hormonale, antihormonale, anabole, beta-adrenergische, anti-infectieuze, anti-parasitaire en anti-inflammatoire werking, maakt die plaatsbetreding, doorzoeking en inbeslagneming niet onregelmatig.

- Artt. 2, 4°, en 3, § 2 KB 22 februari 2001 houdende organisatie van de controles die worden verricht door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen en tot wijziging van diverse wettelijke bepalingen
- Artt. 4, § 3, 2°, en 5, eerste en tweede lid, 11° Wet 4 februari 2000 houdende oprichting van het federaal Agentschap voor de Veiligheid van de voedselketen

7 februari 2017

P.2016.0495.N

AC nr. ...

GERECHTELIJK ONDERZOEK

Gerechtigd onderzoek - Regelmaticheid van de procedure - Kamer van inbeschuldigingstelling - Nietigverklaarde stukken - Verplichting de bestemming van deze stukken te bepalen - Verzuim

De verplichting voor de kamer van inbeschuldigingstelling die overeenkomstig artikel 235bis, § 6, Wetboek van Strafvordering heeft beslist tot de nietigheid van stukken en hun verwijdering uit het strafdossier en de neerlegging heeft bevolen ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg, om de bestemming te bepalen van deze stukken is niet op straffe van nietigheid voorgeschreven; het verzuim over die bestemming te beslissen is zonder gevolg voor de beslissing over de nietigheid van de stukken, de verwijdering ervan en de neerlegging ervan ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg, alsmede voor de beslissing om al dan niet nog de inzage en de aanwending van deze stukken toe te staan.

10 januari 2017

P.2014.0856.N

AC nr. 305

Gerechtigd onderzoek - Regelmaticheid van de procedure - Kamer van inbeschuldigingstelling - Nietigverklaarde stukken - Verplichte beoordeling in welke mate deze nog mogen worden aangewend - Aard - Redengeving - Verplichting

Uit artikel 235bis, § 6, Wetboek van Strafvordering volgt dat de kamer van inbeschuldigingstelling die op grond van die bepaling heeft beslist tot de nietigverklaring van stukken, hun verwijdering uit het strafdossier en hun neerlegging ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg, verplicht is te oordelen in welke mate deze stukken nog in de strafprocedure mogen worden ingezien en aangewend en dit rekening houdend met de rechten van partijen en de verenigbaarheid met het recht op een eerlijk proces en het recht van verdediging; de kamer van inbeschuldigingstelling maakt die afweging onaantastbaar in feite en moet alleen in het geval een partij uitdrukkelijk heeft aangevoerd dat de verdere inzage en de aanwending van de nietigverklaarde stukken noodzakelijk is voor het recht op een eerlijk proces en recht van verdediging, uitdrukkelijk deze afweging en de gronden waarop ze is gebeurd, vermelden.

10 januari 2017

P.2014.0856.N

AC nr. 305

ONDERZOEKSGERECHTEN

- Vreemdelingen - Vreemdelingenwet - Maatregel tot verwijdering - Vrijheidsberoving - Beroep bij de rechterlijke macht - Stukken van het administratieve dossier opgesteld in een andere taal - Inzage van de stukken - Vertaling - Verplichting

Het beginsel van de eenheid van taal, dat in de Taalwet Gerechtszaken is vastgelegd, geldt enkel voor de akten van de gerechtelijke procedure; noch de artikelen 71 en 72 Vreemdelingenwet, noch enige andere wettelijke bepaling schrijven voor dat de stukken van het administratief dossier die in een andere taal dan die van de rechtspleging zijn gesteld, moeten worden vertaald, en verbieden de rechter evenmin om die stukken in aanmerking te nemen; de eerbiediging van het recht van verdediging, dat de rechter overigens verplicht kennis te nemen van alle stukken van het dossier, vereist enkel dat de stukken die in een andere taal zijn gesteld worden vertaald, voor zover dat voor het verweer noodzakelijk is (1). (1) Zie Cass. 24 februari 2016, AR P.16.0177.F, AC 2016, nr. 136.

16 augustus 2017

P.2017.0886.F

AC nr. ...

- Kamer van inbeschuldigingstelling - Nietigverklaarde stukken - Verplichting de bestemming van deze stukken te bepalen - Verzuim

De verplichting voor de kamer van inbeschuldigingstelling die overeenkomstig artikel 235bis, § 6, Wetboek van Strafvordering heeft beslist tot de nietigheid van stukken en hun verwijdering uit het strafdossier en de neerlegging heeft bevolen ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg, om de bestemming te bepalen van deze stukken is niet op straffe van nietigheid voorgeschreven; het verzuim over die bestemming te beslissen is zonder gevolg voor de beslissing over de nietigheid van de stukken, de verwijdering ervan en de neerlegging ervan ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg, alsmede voor de beslissing om al dan niet nog de inzage en de aanwending van deze stukken toe te staan.

10 januari 2017

P.2014.0856.N

AC nr. 305

- Beslissing tot buitenvervolginstelling - Beslissing tot verwijzing - Gezag van gewijsde

Een beschikking van de raadkamer die verklaart dat er, bij gebrek aan voldoende bezwaren, geen grond is tot vervolging, heeft geen gezag van gewijsde; gezag van gewijsde wordt evenmin toegekend aan de verwijzingsbeschikking, welke geen gezag van gewijsde heeft, noch wat het bestaan noch wat de omschrijving van de feiten betreft (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr.

3 mei 2017

P.2016.0532.F

AC nr. ...

- Vrijheidsberoving van een vreemdeling - Beroep bij de rechterlijke macht - Nieuwe autonome titel van vrijheidsberoving - Gevolg - Onwettigheid die de opeenvolgende titels van vrijheidsberoving ongeldig maakt - Toezicht door het onderzoeksgerecht

Wanneer een nieuwe administratieve beslissing, met een verschillende grondslag, in de plaats komt van de beslissing die de verwijdering van het grondgebied en de bewaring van een vreemdeling beveelt, heeft het beroep daartegen bij de rechterlijke macht, in beginsel, geen bestaansreden meer; wanneer evenwel wordt aangevoerd dat de eerste beslissing tot vrijheidsberoving door een onwettigheid is aangetast die de navolgende beslissing ongeldig maakt, staat het aan de rechter bij wie die betwisting aanhangig is gemaakt om dat in het licht van artikel 5.4 EVRM te onderzoeken (1). (1) Zie Cass. 23 augustus 2011, AR P.11.1456.F, AC 2011, nr. 444.

10 mei 2017

P.2017.0447.F

AC nr. ...

- Kamer van inbeschuldigingstelling - Nietigverklaarde stukken - Verplichte beoordeling in welke mate deze nog mogen worden aangewend - Aard - Redengeving - Verplichting

Uit artikel 235bis, § 6, Wetboek van Strafvordering volgt dat de kamer van inbeschuldigingstelling die op grond van die bepaling heeft beslist tot de nietigverklaring van stukken, hun verwijdering uit het strafdossier en hun neerlegging ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg, verplicht is te oordelen in welke mate deze stukken nog in de strafprocedure mogen worden ingezien en aangewend en dit rekening houdend met de rechten van partijen en de verenigbaarheid met het recht op een eerlijk proces en het recht van verdediging; de kamer van inbeschuldigingstelling maakt die afweging onaantastbaar in feite en moet alleen in het geval een partij uitdrukkelijk heeft aangevoerd dat de verdere inzage en de aanwending van de nietigverklarde stukken noodzakelijk is voor het recht op een eerlijk proces en recht van verdediging, uitdrukkelijk deze afweging en de gronden waarop ze is gebeurd, vermelden.

10 januari 2017

P.2014.0856.N

AC nr. 305

- Buitenvervolginstelling - Hoger beroep van de burgerlijke partij - Bevestiging van de buitenvervolginstelling - Vergoeding wegens tergend en roekeloos hoger beroep - Tergend en roekeloos karakter

De kamer van inbeschuldigingstelling kan het oordeel dat het instellen van een hoger beroep door een burgerlijke partij tegen een beschikking van de raadkamer tot buitenvervolginstelling tergend en roekeloos is, afleiden uit de vaststelling dat de oorspronkelijke klacht met burgerlijke partijstelling louter werd neergelegd met als doel een andere procedure te verstoren; het door het aantekenen van een hoger beroep verderzetten van een strafrechtspleging waarvan wordt vastgesteld dat ze van haar doel is afgewend, is foutief (1). (1) Zie: Cass. 13 januari 2015, AR P.14.1163.N - P.14.1165.N, AC 2015, nr. 33.

7 februari 2017

P.2016.0608.N

AC nr. ...

- Vreemdelingen - Vreemdelingenwet - Maatregel tot verwijdering - Vrijheidsberoving - Beroep bij de rechterlijke macht - Taal van de rechtspleging

Het beginsel van de eenheid van taal, dat in de Taalwet Gerechtszaken is vastgelegd, geldt enkel voor de akten van de gerechtelijke procedure; noch de artikelen 71 en 72 Vreemdelingenwet, noch enige andere wettelijke bepaling schrijven voor dat de stukken van het administratief dossier die in een andere taal dan die van de rechtspleging zijn gesteld, moeten worden vertaald, en verbieden de rechter evenmin om die stukken in aanmerking te nemen; de eerbiediging van het recht van verdediging, dat de rechter overigens verplicht kennis te nemen van alle stukken van het dossier, vereist enkel dat de stukken die in een andere taal zijn gesteld worden vertaald, voor zover dat voor het verweer noodzakelijk is (1). (1) Zie Cass. 24 februari 2016, AR P.16.0177.F, AC 2016, nr. 136.

16 augustus 2017

P.2017.0886.F

AC nr. ...

- Beslissing tot buitenvervolginstelling - Beslissing tot verwijzing - Gezag van gewijsde

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

3 mei 2017

P.2016.0532.F

AC nr. ...

- Vrijheidsberoving van een vreemdeling - Administratieve maatregel - Beroep bij de rechterlijke macht - Opdracht van de onderzoeksgerechten - Omvang - Nieuwe administratieve maatregel

Uit artikel 71, eerste lid, Vreemdelingenwet volgt dat de wet de onderzoeksgerechten belast met de uitspraak over het beroep van de vreemdeling tegen de vrijheidsberovende maatregel waarvan hij op het ogenblik van dat beroep het voorwerp was; daaruit volgt niet dat die gerechten alsook het Hof waarbij een cassatieberoep aanhangig is gemaakt tegen de beslissing in hoger beroep van de kamer van inbeschuldigingstelling, bevoegd blijven wanneer de vreemdeling niet langer op grond van die maatregel is aangehouden maar die maatregel werd vervangen door een andere beslissing met een andere grondslag.

22 maart 2017

P.2017.0248.F

AC nr. ...

ONTEIGENING TEN ALGEMENE NUTTE

- Onteigening - Oorzaak - Bescherming van een site - Billijke en voorafgaande schadeloosstelling - Waardevermindering als gevolg van de bescherming - Uitsluiting

Wanneer de bescherming van een site en de gevolgen daarvan de oorzaak zijn van de onteigening, moet de billijke vergoeding worden vastgesteld met uitsluiting van de waardevermindering die het gevolg is van het beschermingsbesluit.

- Art. 240, § 3 Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening
- Art. 16 Grondwet 1994

29 mei 2017

C.2015.0312.F

AC nr. ...

OPENBAAR MINISTERIE

- Rechtspleging in hoger beroep - Burgerlijke partij - Veroordeling tot de kosten van de strafvordering - Instellen van hoger beroep

Het hoger beroep van de burgerlijke partij tegen de beslissing die haar veroordeelt tot de kosten van de strafvordering maakt voor de appelrechter geen louter burgerlijke belangen aanhangig als bedoeld in artikel 4, twaalfde lid, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, maar vereist van hem een beoordeling die verband houdt met de strafvordering, waarover het openbaar ministerie dient gehoord te worden zodat zijn optreden ter rechtszitting vereist is.

- Art. 4, twaalfde lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

31 januari 2017

P.2016.0531.N

AC nr. ...

- Samenstelling van de strafgerechten - Regelmatigheid

Krachtens de artikelen 138, eerste lid, en 140, Gerechtelijk Wetboek en artikel 284 Wetboek van Strafvordering, is de aanwezigheid van het openbaar ministerie vereist voor de regelmatige samenstelling van de strafgerechten, behoudens de uitzonderingen die de wet bepaalt.

- Art. 284 Wetboek van Strafvordering
- Artt. 138, eerste lid, en 140 Gerechtelijk Wetboek

31 januari 2017

P.2016.0531.N

AC nr. ...

- Afstand van hoger beroep - Nieuwe wet - Datum van inwerkingtreding

De wet van 5 februari 2016 voorziet niet in een bijzondere bepaling betreffende de inwerkingtreding van het nieuwe artikel 206 Wetboek van Strafvordering, zodat dit artikel van toepassing is vanaf 29 februari 2016 en het openbaar ministerie bijgevolg vanaf die datum afstand kan doen van zijn hoger beroep en dit ongeacht of het hoger beroep van een beklagde of de eerste rechtszitting voor het appelgerecht dateert van vóór die datum (1). (1) Zie concl. OM.

- zoals ingevoegd bij Wet 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie

- Art. 206 Wetboek van Strafvordering

31 januari 2017

P.2016.1029.N

AC nr. ...

- Afstand van hoger beroep - Nieuwe wet - Datum van inwerkingtreding

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.1029.N

AC nr. ...

OVEREENKOMST

EINDE

Einde - Huur - Huishuur - Meerdere huurders - Overeenkomst tot beëindiging met één van de huurders - Voortzetting door de medehuurder

Wordt een huurovereenkomst gesloten met meerdere huurders, dan heeft iedere medehuurder, in beginsel, het recht om met de verhuurder overeen te komen om de huurovereenkomst wat hem betreft te beëindigen; indien in een dergelijk geval de huurovereenkomst die met één van de huurders werd beëindigd, door de medehuurder wordt voortgezet, dan geldt deze vanaf dat ogenblik als enige contractpartij voor de toekomst.

- Art. 1134 Burgerlijk Wetboek

17 februari 2017

C.2016.0381.N

AC nr. ...

INTERNATIONAAL RECHT

Internationaal recht - Artikel 8, eerste en tweede lid, EVO - Bestaan en geldigheid van de overeenkomst of van een bepaling daarvan - Draagwijdte - Partij die zich beroept op het recht van het land waar zij haar gewone verblijfplaats heeft - Voorwaarden - Gevolg t.a.v. de beoordeling door de rechter

Uit artikel 8, tweede lid, EVO volgt dat een partij zich slechts kan beroepen op het recht van het land waar zij haar gewone verblijfplaats heeft, indien zij het verweer voert dat zij volgens dit recht geen toestemming tot de overeenkomst heeft verleend en zij aantoonde dat het in de gegeven omstandigheden niet redelijk zou zijn de gevolgen van haar gedrag te bepalen overeenkomstig het recht dat ingevolge het eerste lid van toepassing is; enkel in dat geval dient de rechter, krachtens artikel 8, tweede lid, EVO, te onderzoeken of uit het recht van het land waar de partij haar gewone verblijfplaats heeft, blijkt dat zij geen toestemming tot de overeenkomst heeft verleend (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 8, eerste en tweede lid Verdrag van Rome van 19 juni 1980 inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomsten

24 februari 2017

C.2016.0327.N

AC nr. ...

Internationaal recht - Artikel 8, eerste en tweede lid, EVO - Bestaan en geldigheid van de

overeenkomst of van een bepaling daarvan - Draagwijdte - Partij die zich beroept op het recht van het land waar zij haar gewone verblijfplaats heeft - Voorwaarden - Gevolg t.a.v. de beoordeling door de rechter

Conclusie van advocaat-generaal Van Ingelgem.

24 februari 2017

C.2016.0327.N

AC nr. ...

RECHTEN EN VERPLICHTINGEN VAN PARTIJEN

Rechten en verplichtingen van partijen - Tussen partijen - Huur - Huishuur - Verplichtingen van partijen - Meerdere huurders - Verbintenissen van de verhuurder en van de huurders - Aard

Een huurovereenkomst met meerdere huurders doet aan de zijde van de verhuurder een ondeelbare verbintenis ontstaan tot het verschaffen van het huurgenot en aan de zijde van de huurders een deelbare of samengevoegde verbintenis tot betaling van de huurprijs, tenzij de hoofdelijkheid werd bedongen (1). (1) J. HERBOTS, "Concubinaat in het verbintenissenrecht" in P. SENAËVE, Concubinaat. De buitenhuwelijkse tweerelatie, Leuven, Acco, 1992, 92, nr. 134.

17 februari 2017

C.2016.0381.N

AC nr. ...

VERBINDENDE KRACHT (NIET-UITVOERING)

Verbindende kracht (niet-uitvoering) - Verlies van de kans om de derving van de verwachte winst niet te ondergaan - Afzetting van een ziekenhuisgeneesheer - Ontstentenis van advies van de medische raad - Fout - Gevolg - Derving van de verwachte winst - Beslissing tot toekenning van de vergoeding

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

22 juni 2017

C.2013.0151.F

AC nr. ...

Verbindende kracht (niet-uitvoering) - Afzetting van een ziekenhuisgeneesheer - Ontstentenis van advies van de medische raad - Fout - Gevolg - Derving van de verwachte winst - Beslissing tot toekenning van de vergoeding - Verlies van de kans om de derving van de verwachte winst niet te ondergaan

De rechter die vaststelt dat de fout van een partij de gerechtelijke ontbinding van de overeenkomst verantwoordt en die aan de andere partij een vergoeding van de schade toekent die bestaat in de gederfde winst die zij verwachtte, kan bovenop dat bedrag geen vergoeding meer toekennen aan die laatste voor het verlies van de kans om die winstderving niet te ondergaan (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. ...

- Artt. 1142, 1147, 1149, 1151 en 1184 Burgerlijk Wetboek

22 juni 2017

C.2013.0151.F

AC nr. ...

PREJUDICIEEL GESCHIL

- Grondwettelijk Hof - Prejudiciële vraag - Hof van Cassatie - Verplichting - Grenzen - Cassatieberoep in strafzaken - Hoger beroep in strafzaken - Verschillende rechtstoestanden

Na zijn verklaring van cassatieberoep beschikt de eiser in cassatie over een termijn zoals bepaald in 429, eerste en tweede lid, Wetboek van Strafvordering om eventueel een memorie in te dienen met middelen tot staving van zijn cassatieberoep, maar die memorie is niet vereist voor de ontvankelijkheid van het cassatieberoep, terwijl daarentegen artikel 204 Wetboek van Strafvordering de appellatant verplicht, op straffe van verval van het hoger beroep, om binnen de termijn voor het hoger beroep in een verzoekschrift of op een formulier waarvan het model is bepaald door de Koning, nauwkeurig de grieven te vermelden die tegen het beroepen vonnis worden ingebracht; aldus is de rechtspleging voor het Hof wezenlijk verschillend van deze voor de rechter in hoger beroep en is de rechtstoestand van degene die hoger beroep instelt is niet vergelijkbaar met deze van degene die cassatieberoep instelt zodat de prejudiciële vraag die geen betrekking heeft op vergelijkbare rechtstoestanden die verschillend worden behandeld, niet dient te worden gesteld (1). (1) De wet van 14 februari 2014 met betrekking tot de rechtspleging voor het Hof van Cassatie in strafzaken (BS 27 februari 2014) heeft een aantal belangrijke hervormingen aangebracht aan het penaal cassatieberoep, met de bedoeling het buitengewoon karakter van dit rechtsmiddel te onderstrepen. Deze wijzigingen zijn van kracht met ingang van 1 februari 2015, behoudens de vereiste voor de advocaten om houder te zijn van een getuigschrift van een opleiding in cassatieprocedures die pas in werking trad op 1 februari 2016. Eén van de wijzigingen betreft de termijn om cassatieberoep in te stellen: daar waar het oude artikel 359 Sv. sprak over vijftien vrije dagen, bedraagt de termijn thans, ingevolge de gewijzigde artikelen 359 en 423 Sv. vijftien dagen en de parlementaire voorbereiding vermeldt uitdrukkelijk dat ze berekend worden overeenkomstig de artikelen 52 en 53 van het Gerechtelijk Wetboek (Parl.St., Senaat, Zitting 2012-2013, n° 5-1832/1, blz. 12), zodat het geen vrije termijnen meer zijn (Cass. 19 mei 2015, AR P.15.0559.N, AC 2015, nr. 326 en noot AW). Drie beroepen tot vernietiging werden ingesteld tegen de artikelen 25 tot 28, 31 en 50 van de wet van 14 februari 2014 en één van de middelen was gericht tegen de termijn van 15 dagen na de uitspraak om cassatieberoep in te stellen. Bij arrest 108/2015 van 16 juli 2015 oordeelde het Grondwettelijk Hof dat die beperking van de cassatietermijn niet onevenredig was onder meer omdat de nieuwe termijn overeenstemde met de beroepstermijnen voor vonnissen van de politierechtbanken en de correctionele rechtbanken (B.19.2.). Ingevolge de wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie (de zgn. Potpourri II-wet - B.S. 19 februari 2016), meer bepaald artikel 88, 1°, werden de beroepstermijnen voor de vonnissen van de politierechtbanken en de correctionele rechtbanken (artt. 172, tweede lid, 174, tweede lid en 203, § 1, eerste lid Wetboek van Strafvordering) evenwel gebracht op 30 dagen. Op basis hiervan waren de eisers in cassatie de mening toegedaan dat de redenering van het Grondwettelijk Hof, gelet op de wet van 15 februari 2016, niet meer opging en wensten zij dan ook dat een nieuwe prejudiciële vraag zou worden gesteld nopens de verenigbaarheid van artikel 423, Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij wet van 14 februari 2014, met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, juncto artikel 6 EVRM. Met bovenstaand arrest verwerpt het Hof van Cassatie deze zienswijze. AW

17 januari 2017

P.2016.0358.N

AC nr. ...

RECHT VAN VERDEDIGING

ALLERLEI

Allerlei - Vreemdelingen - Vreemdelingenwet - Maatregel tot verwijdering - Vrijheidsberoving - Beroep bij de rechterlijke macht - Stukken van het administratieve dossier opgesteld in een andere taal - Vertaling - Verplichting

Het beginsel van de eenheid van taal, dat in de Taalwet Gerechtszaken is vastgelegd, geldt enkel voor de akten van de gerechtelijke procedure; noch de artikelen 71 en 72 Vreemdelingenwet, noch enige andere wettelijke bepaling schrijven voor dat de stukken van het administratief dossier die in een andere taal dan die van de rechtspleging zijn gesteld, moeten worden vertaald, en verbieden de rechter evenmin om die stukken in aanmerking te nemen; de eerbiediging van het recht van verdediging, dat de rechter overigens verplicht kennis te nemen van alle stukken van het dossier, vereist enkel dat de stukken die in een andere taal zijn gesteld worden vertaald, voor zover dat voor het verweer noodzakelijk is (1). (1) Zie Cass. 24 februari 2016, AR P.16.0177.F, AC 2016, nr. 136.

16 augustus 2017

P.2017.0886.F

AC nr. ...

Allerlei - Wraking - Getuigen - Weigering tot het horen van een getuige

Uit de enkele omstandigheid dat met opgave van redenen de vraag om een getuigenverhoor wordt verworpen, kan geen miskennis van het recht van verdediging worden afgeleid.

31 januari 2017

P.2017.0005.N

AC nr. ...

STRAFZAKEN***Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Beoordeling***

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Verplichting tot het horen van een getuige à charge - Beoordeling

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à décharge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Concrete omstandigheden ter beoordeling

De concrete omstandigheden waarop de rechter zijn beslissing over het al dan niet horen van een getuige à décharge steunt, kunnen betrekking hebben op de feitelijke of juridische onmogelijkheid om de getuigen te horen, de relatie die de getuige had of heeft met de bij het strafproces betrokken partijen, de betrouwbaarheid van de door de getuige af te leggen verklaring rekening houdend met die relatie, zijn persoonlijkheid of het tijdsverloop sinds de feiten of het beschikbaar zijn van een geschreven verklaring van de persoon die de beklaagde als getuige wenst te horen, waarin die een eerdere verklaring herroept of nuanceert (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à décharge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Beoordeling

Artikelen 6.1 en 6.3.d EVRM kennen aan een beklaagde geen absoluut of onbeperkt recht toe om getuigen à décharge door de politie te doen ondervragen of op de rechtszitting als getuige te horen; het komt aan de beklaagde toe aan te tonen en te motiveren dat het horen van een getuige à décharge noodzakelijk is voor de waarheidsvinding en het staat dan aan de rechter om daarover te oordelen waarbij hij er dient over te waken dat het recht van de beklaagde op een eerlijk proces in zijn geheel beschouwd niet in het gedrang wordt gebracht (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Verplichting tot het horen van een getuige à charge - Beoordeling

Of de rechter die zich over de gegrondheid van de strafvordering moet uitspreken verplicht is een persoon, die tijdens het vooronderzoek een voor een beklaagde belastende verklaring heeft afgelegd, te horen als getuige indien die beklaagde daarom verzoekt, moet worden beoordeeld in het licht van het door artikel 6.1. EVRM gewaarborgde recht op een eerlijk proces en het door artikel 6.3.d EVRM gewaarborgde recht om getuigen à charge te ondervragen of te doen ondervragen; wezenlijk daarbij is of de tegen de beklaagde gevoerde strafvervolgning in haar geheel beschouwd eerlijk verloopt, wat niet uitsluit dat de rechter niet alleen rekening houdt met het recht van verdediging van die beklaagde, maar ook met de belangen van de samenleving, de slachtoffers en de getuigen zelf (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Bestaan van voldoende compenserende factoren met inbegrip van sterke procedurele waarborgen

Bij het beoordelen van de impact op het eerlijk proces kunnen de vereiste voldoende compenserende factoren met inbegrip van sterke procedurele waarborgen voor het niet-kunnen ondervragen van een getuige, bestaan in het toekennen van een mindere bewijswaarde aan dergelijke verklaringen, het voorhanden zijn van een video-opname van het tijdens het vooronderzoek afgenomen verhoor wat een beoordeling van de betrouwbaarheid van de verklaring moet toelaten, het bestaan van bewijsmateriaal dat de inhoud van de tijdens het vooronderzoek afgelegde verklaring ondersteunt of bevestigt, de mogelijkheid om aan de getuige geschreven vragen te bezorgen of de gelegenheid die de beklaagde had om tijdens het vooronderzoek de getuige te ondervragen of te doen ondervragen, en de mogelijkheid voor de beklaagde om zijn standpunt kenbaar te maken op het vlak van de geloofwaardigheid van de getuige of interne strijdigheden in die verklaring of strijdigheid met verklaringen van andere getuigen (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Ernstige redenen tot het niet horen van een getuige

Het criterium ter beoordeling van de impact op het eerlijk proces, dat er ernstige redenen zijn voor het niet-horen van een getuige ter rechtszitting houdt in dat er feitelijke of juridische gronden zijn die de afwezigheid van de getuige op de rechtszitting kunnen verantwoorden (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele

vrijheden

31 januari 2017 P.2016.0970.N AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Ernstige redenen tot het niet horen van een getuige

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017 P.2016.0970.N AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Doorslaggevend element waarop de schuldigverklaring steunt

Bij het criterium ter beoordeling van de impact op het eerlijk proces dat de belastende verklaring van een getuige het enige of doorslaggevende element is waarop de schuldigverklaring steunt, wordt onder doorslaggevend verstaan bewijs dat dermate belangrijk is dat het aannemelijk is dat het resultaat van de zaak heeft bepaald (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2017 P.2016.0970.N AC nr. ...

Strafzaken - Recht op tegenspraak - Sluiten van het debat - Neerlegging van nieuwe stukken - Inaanmerkingneming door de rechter

Na het sluiten van het debat kan de rechter in zijn beslissing geen enkel nieuw stuk in aanmerking nemen, tenzij hij de heropening van het debat beveelt om de partijen over de nieuwe stukken tegenspraak te laten voeren (1). (1) Cass. 9 oktober 2002, AR P.02.1183.F, AC 2002, nr. 522.

24 mei 2017 P.2017.0271.F AC nr. ...

Strafzaken - Uitspraak over de strafvordering - Beschikkingsbeginsel - Toepassing

Het beschikkingsbeginsel staat los van de beoordeling van de strafrechter die uitspraak doet over de strafvordering en die daartoe moet nagaan of de bestanddelen van het misdrijf verenigd zijn, zelfs wanneer de burgerlijke partij niet heeft aangevoerd dat bepaalde van die bestanddelen voorhanden zijn.

10 mei 2017 P.2016.0991.F AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Doorslaggevend element waarop de schuldigverklaring steunt

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017 P.2016.0970.N AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à décharge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Concrete omstandigheden ter beoordeling

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017 P.2016.0970.N AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de

rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Bestaan van voldoende compenserende factoren met inbegrip van sterke procedurele waarborgen

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Beoordeling

In de regel zal de rechter de impact op het eerlijk proces van het niet-horen op de rechtszitting van een getuige die tijdens het vooronderzoek een belastende verklaring heeft afgelegd, beoordelen aan de hand van drie criteria, gehanteerd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en in die volgorde, of (i) er ernstige redenen zijn voor het niet-horen van de getuige (ii) de belastende verklaring het enige of doorslaggevend element is waarop de schuldigverklaring steunt, (iii) er voor het niet-kunnen ondervragen van de getuige voldoende compenserende factoren zijn met inbegrip van sterke procedurele waarborgen, tenzij één van de criteria van dermate overwegend belang is dat dit criterium volstaat om uit te maken of het strafproces in zijn geheel beschouwd al dan niet eerlijk verloopt (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à décharge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Beoordeling

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

RECHTBANKEN

STRAFZAKEN

Strafzaken - Burgerlijke rechtsovername - Gevorderde gerechtelijke interesten - Moratoire interesten op compensatoire interesten - Verbod uitspraak te doen over niet gevorderde zaken

Wanneer de door een onrechtmatige daad benadeelde partij een bepaald bedrag vordert, vermeerderd met de gerechtelijke interest, kent de rechter geen niet gevorderde interest toe als hij de aansprakelijke dader veroordeelt om moratoire interest te betalen op de toegekende vergoeding, met inbegrip van de compensatoire interest (1). (1) Zie Cass. 25 januari 1989, AR 7009, AC 1988-89, nr. 308; Cass. 4 november 1985, AR 7398, AC 1985-86, nr. 144: "Gerechtelijke interest kan zowel compensatoire als moratoire interest zijn."

- Art. 1138, 2° Gerechtelijk Wetboek

- Art. 1153 Burgerlijk Wetboek

15 maart 2017

P.2016.0774.F

AC nr. ...

Strafzaken - Algemeen - Samenstelling van het rechtscollege - Beslissing om behandeling van de zaak uit te stellen - Latere beslissing over de grond van de zaak

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

3 mei 2017

P.2016.0532.F

AC nr. ...

Strafzaken - Algemeen - Samenstelling van het rechtscollege - Beslissing om behandeling van de zaak uit te stellen - Latere beslissing over de grond van de zaak

Krachtens artikel 779 Gerechtelijk Wetboek moeten de rechters die de beslissing wijzen alle zittingen over de zaak hebben bijgewoond; dat vereiste geldt niet voor de rechtszitting waarop het hof van beroep enkel het onderzoek van de zaak heeft uitgesteld zonder ze te behandelen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr.

3 mei 2017

P.2016.0532.F

AC nr. ...

RECHTEN VAN DE MENS**VERDRAG RECHTEN VAN DE MENS*****Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.4 - Vrijheidsberoving van een vreemdeling - Beroep bij de rechterlijke macht - Nieuwe autonome titel van vrijheidsberoving - Gevolg - Onwettigheid die de opeenvolgende titels van vrijheidsberoving ongeldig maakt - Toezicht door het onderzoeksgerecht***

Wanneer een nieuwe administratieve beslissing, met een verschillende grondslag, in de plaats komt van de beslissing die de verwijdering van het grondgebied en de bewaring van een vreemdeling beveelt, heeft het beroep daartegen bij de rechterlijke macht, in beginsel, geen bestaansreden meer; wanneer evenwel wordt aangevoerd dat de eerste beslissing tot vrijheidsberoving door een onwettigheid is aangetast die de navolgende beslissing ongeldig maakt, staat het aan de rechter bij wie die betwisting aanhangig is gemaakt om dat in het licht van artikel 5.4 EVRM te onderzoeken (1). (1) Zie Cass. 23 augustus 2011, AR P.11.1456.F, AC 2011, nr. 444.

10 mei 2017

P.2017.0447.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Strafzaken - Redelijke termijn - Overschrijding - Beoordeling door de rechter - Toetsing door het Hof

De rechter stelt op onaantastbare wijze de feiten vast met betrekking tot de onredelijk lange duur van een rechtspleging en de gevolgen daarvan, en het Hof gaat na of hij uit zijn vaststellingen zijn beslissing naar recht heeft kunnen afleiden (1). (1) Cass. 26 september 2006, AR P.06.0604.N, AC 2006, nr. 439.

- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

10 mei 2017

P.2017.0179.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Strafzaken - Redelijke termijn - Overschrijding - Sanctie - Niet-ontvankelijkheid van de strafvordering - Teloorgang van bewijzen of onherstelbare miskennis van het recht van verdediging

Wanneer de rechter vaststelt dat de overschrijding van de redelijke termijn tot gevolg heeft dat de uitoefening van het recht van verdediging of de bewijsvoering intussen onmogelijk is geworden, zodat het recht op een eerlijk proces onherstelbaar is aangetast, moet hij, in dat geval, de strafvordering niet-ontvankelijk verklaren; dat geldt wanneer de beschuldigde zijn recht van verdediging voor het hof van assisen niet meer voluit kan uitoefenen, met name omdat hij niet langer de gegrondheid van de telastlegging kan betwisten, elk verweermiddel kan aanvoeren en elk verzoek kan indienen dat nuttig is voor de berechting van de zaak zoals bewijsmateriaal à décharge, waaronder getuigenverhoren.

- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

10 mei 2017

P.2017.0179.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Schending - Recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel - Draagwijdte - Vaststelling van schending vóór het debat ten gronde - Wettigheid

Het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel in geval van schending van de in artikel 13 EVRM beschermde rechten, zoals daarin bepaald, staat de beschuldigde met name toe dat beginsel aan te voeren vanaf de verschijning voor het gerecht waar de zaak aanhangig is gemaakt met het oog op vaststelling ervan en, in voorkomend geval, een passend rechtsherstel te verkrijgen, en houdt in dat de rechter nog vóór het debat ten gronde uitspraak kan doen; ook al heeft een dergelijke beoordeling van de eventuele onregelmatigheden en het herstel ervan tot gevolg dat men zich aldus in de toekomst projecteert, daarom is een dergelijke beoordeling nog niet noodzakelijkerwijs hypothetisch, omdat anders het gevorderde daadwerkelijk toezicht, met schending van die verdragsbepaling, uitgesloten is.

- Art. 6.1 en 13 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

10 mei 2017

P.2017.0179.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 7 - Artikel 7.1 - Strafwet - Werking in de tijd - Definitieve veroordeling bij vroegere wet - Strafuitvoering - Terbeschikkingstelling - Toepasselijkheid

Artikel 7.1 EVRM is van toepassing op de strafvervolging waarin er nog geen einduitspraak is en is niet van toepassing op de uitvoering van een definitieve veroordeling uitgesproken onder vigeur van de vroegere wet en die kracht van gewijsde heeft en bijgevolg ook niet op een definitieve veroordeling tot een bijkomende straf, die slechts wordt uitgevoerd bij het einde van de hoofdstraf; artikel 7.1 EVRM belet dan ook niet dat de strafuitvoeringsrechtbank zich volgens de thans geldende regels voor een terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank uitspreekt over de uitvoering van een eertijds op grond van artikel 23, tweede lid, Wet Bescherming Maatschappij bevolen terbeschikkingstelling van de regering, ook al is thans op grond van de artikelen 34ter en 34quater Strafwetboek een terbeschikkingstelling in dat specifiek geval niet meer mogelijk (1). (1) Zie Cass. 15 april 2014, AR P.14.0510.N, AC 2014, nr. 287.

3 januari 2017

P.2016.1270.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.d - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Beoordeling

In de regel zal de rechter de impact op het eerlijk proces van het niet-horen op de rechtszitting van een getuige die tijdens het vooronderzoek een belastende verklaring heeft afgelegd, beoordelen aan de hand van drie criteria, gehanteerd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en in die volgorde, of (i) er ernstige redenen zijn voor het niet-horen van de getuige (ii) de belastende verklaring het enige of doorslaggevende element is waarop de schuldigverklaring steunt, (iii) er voor het niet-kunnen ondervragen van de getuige voldoende compenserende factoren zijn met inbegrip van sterke procedurele waarborgen, tenzij één van de criteria van dermate overwegend belang is dat dit criterium volstaat om uit te maken of het strafproces in zijn geheel beschouwd al dan niet eerlijk verloopt (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Beoordeling

In de regel zal de rechter de impact op het eerlijk proces van het niet-horen op de rechtszitting van een getuige die tijdens het vooronderzoek een belastende verklaring heeft afgelegd, beoordelen aan de hand van drie criteria, gehanteerd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en in die volgorde, of (i) er ernstige redenen zijn voor het niet-horen van de getuige (ii) de belastende verklaring het enige of doorslaggevend element is waarop de schuldigverklaring steunt, (iii) er voor het niet-kunnen ondervragen van de getuige voldoende compenserende factoren zijn met inbegrip van sterke procedurele waarborgen, tenzij één van de criteria van dermate overwegend belang is dat dit criterium volstaat om uit te maken of het strafproces in zijn geheel beschouwd al dan niet eerlijk verloopt (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 13 - Recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel - Draagwijdte - Vaststelling van schending van een in het Verdrag vastgelegd recht - Schending vastgesteld vóór het debat ten gronde - Wettigheid

Het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel in geval van schending van de in artikel 13 EVRM beschermde rechten, zoals daarin bepaald, staat de beschuldigde met name toe dat beginsel aan te voeren vanaf de verschijning voor het gerecht waar de zaak aanhangig is gemaakt met het oog op vaststelling ervan en, in voorkomend geval, een passend rechtsherstel te verkrijgen, en houdt in dat de rechter nog vóór het debat ten gronde uitspraak kan doen; ook al heeft een dergelijke beoordeling van de eventuele onregelmatigheden en het herstel ervan tot gevolg dat men zich aldus in de toekomst projecteert, daarom is een dergelijke beoordeling nog niet noodzakelijkerwijs hypothetisch, omdat anders het gevorderde daadwerkelijk toezicht, met schending van die verdragsbepaling, uitgesloten is.

- Artt. 6.1 en 13 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

10 mei 2017

P.2017.0179.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1 - Artikel 5.1.f - Vreemdelingen - Terbeschikkingstelling van de regering - Asielaanvraag - Vrijheidsberoving tijdens het onderzoek van de aanvraag - Verenigbaarheid

Artikel 5.1.f EVRM maakt het mogelijk dat een vreemdeling tijdens het onderzoek van zijn asielaanvraag rechtmatig wordt aangehouden om hem te beletten dat hij op onrechtmatige wijze het land zou binnenkomen; daaraan wordt gelijkgesteld de toestand van de vreemdeling die onwettig het land is binnengekomen en er zonder geldige verblijfsvergunning wil blijven (1). (1) Zie: Cass. 26 augustus 2015, AR P.15.1156.N, AC 2015, nr. 469.

- Art. 54, § 2, tweede lid Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

- Art. 5.1.f Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

7 februari 2017

P.2017.0084.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.a - Verplicht verval van het recht tot sturen - Minder dan twee jaar houder van een rijbewijs B - Verzwarende omstandigheid eigen aan de persoon van de dader - Informatieplicht

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.1052.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.a - Verplicht verval van het recht tot

sturen - Informatieplicht

Noch artikel 6.3.a EVRM, noch enig algemeen rechtsbeginsel leggen de verplichting op om de vervolgte persoon ervan te verwittigen dat de rechter overeenkomstig artikel 38,§5, Wegverkeerswet verplicht is een verval van het recht tot sturen op te leggen indien hij veroordeelt voor een overtreding die tot het verval van het recht tot sturen kan leiden en hij het herstel van het recht tot sturen minstens afhankelijk moet maken van het slagen voor het theoretisch of praktisch examen (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 38, § 5 Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

- Art. 6.3, a Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2017

P.2016.1052.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.a - Verplicht verval van het recht tot sturen - Minder dan twee jaar houder van een rijbewijs B - Verzwarende omstandigheid eigen aan de persoon van de dader - Informatieplicht

De in artikel 38,§5, Wegverkeerswet bepaalde verzwarende omstandigheid dat de schuldige sinds minder dan twee jaar houder is van het rijbewijs B, is geen bestanddeel van de telastlegging, maar enkel een omstandigheid die eigen is aan de persoon die de feiten heeft gepleegd en alleen een invloed heeft op de straf, zodat, nu het geen informatie betreft over de ten laste gelegde feiten en hun juridische omschrijving, maar een gegeven dat de betrokkene zelf kent of zelf kan kennen, de in artikel 6.3.a EVRM vervatte informatieplichting hierop niet van toepassing is (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 38, § 5 Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

- Art. 6.3, a Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2017

P.2016.1052.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.a - Verplicht verval van het recht tot sturen - Informatieplicht

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.1052.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Weerlegging - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Wegverkeerswet - Artikel 67bis - Vermoeden van schuld

Artikel 67bis Wegverkeerswet voert een vermoeden van schuld in voor de titularis van de nummerplaat van een voertuig waarmee een overtreding van die wet is gepleegd, maar waarvan de bestuurder niet geïdentificeerd werd, vermoeden dat door elk middel van recht kan worden weerlegd en waartoe de rechter alle feitelijke gegevens die hem door de betrokkene worden voorgelegd in aanmerking kan nemen, waarvan hij de bewijswaarde onaantastbaar beoordeelt mits eerbiediging van het recht op een eerlijk proces, wat vereist dat hij de betrouwbaarheid van dit bewijs kan beoordelen; zo kan hij bepaalde gegevens en bewijsmiddelen verwerpen omdat hij die op grond van de feitelijke gegevens die hij vermeldt, zoals de omstandigheden waarin ze worden voorgelegd, ongeloofwaardig acht, wat geen miskennis van het recht op een eerlijk proces noch van het recht op wapengelijkheid oplevert (1). (1) Zie concl. OM.

3 januari 2017

P.2015.0308.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.1 - Artikel 5.1.e - Bescherming van de maatschappij -

Uitvoeringsmodaliteit van de internering - Gepaste therapeutische telastneming - Onderbreking om nieuwe gepaste behandeling te vinden - Duur

Artikel 5.1.e EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, verzet zich niet ertegen dat de gepaste therapeutische telastneming van een geïnterneerde persoon kortstondig wordt onderbroken om gelet op gewijzigde omstandigheden een nieuwe gepaste behandeling te vinden; dergelijke onderbreking neemt een aanvang wanneer de geïnterneerde persoon niet meer geniet van een gepaste behandeling en neemt een einde wanneer de therapeutische telastneming herneemt en of deze duur redelijk is, wordt onaantastbaar in concreto beoordeeld (1). (1) EHRM 11 mei 2004, Brand / Nederland.

3 januari 2017

P.2016.1246.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Wegverkeerswet - Artikel 67bis - Vermoeden van schuld - Weerlegging - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter

Conclusie van advocaat-generaal Decreus.

3 januari 2017

P.2015.0308.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2 - Strafvueroeringsrechtbank - Informatie uit vonnis zonder kracht van gewijzde - Vermoeden van onschuld - Bestaanbaarheid

De enkele omstandigheid dat de strafuitvoeringsrechtbank steunt op informatie vervat in een vonnis dat geen kracht van gewijzde heeft en dat de veroordeelde wegens nieuwe strafbare feiten veroordeelt, om daaruit aanwijzingen af te leiden over het gedrag van de veroordeelde en het recidivegevaar alsmede om op die grond te besluiten tot de afwezigheid van een voldoende veilig reclasseringsplan en de noodzaak bijkomend onderzoek te doen over de risicotaxatie en de reclasseringsmogelijkheden, levert geen miskenning van het vermoeden van onschuld op; immers, in dat geval neemt de strafuitvoeringsrechtbank geen standpunt in over de schuld van de veroordeelde aan de nieuwe feiten die hem worden ten laste gelegd (1). (1) Zie Cass. 15 september 2015, AR P.15.0675.N, AC 2015, nr. 516.

3 januari 2017

P.2016.1249.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 7 - Artikel 7.1 - Strafwet - Werking in de tijd - Definitieve veroordeling bij vroegere wet - Uitvoering - Toepasselijkheid

Artikel 7.1 EVRM is van toepassing op de strafvervolgning waarin er nog geen einduitspraak is en is niet van toepassing op de uitvoering van een definitieve veroordeling uitgesproken onder vigeur van de vroegere wet en die kracht van gewijzde heeft en bijgevolg ook niet op een definitieve veroordeling tot een bijkomende straf, die slechts wordt uitgevoerd bij het einde van de hoofdstraf; artikel 7.1 EVRM belet dan ook niet dat de strafuitvoeringsrechtbank zich volgens de thans geldende regels voor een terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank uitspreekt over de uitvoering van een eertijds op grond van artikel 23, tweede lid, Wet Bescherming Maatschappij bevolen terbeschikkingstelling van de regering, ook al is thans op grond van de artikelen 34ter en 34quater Strafwetboek een terbeschikkingstelling in dat specifiek geval niet meer mogelijk (1). (1) Zie Cass. 15 april 2014, AR P.14.0510.N, AC 2014, nr. 287.

3 januari 2017

P.2016.1270.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Ernstige redenen tot het niet horen van een getuige

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Bestaan van voldoende compenserende factoren met inbegrip van sterke procedurele waarborgen

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.c - Douane en accijnzen - Vaststelling van misdrijven, fraudes of overtredingen - Opmaken van het proces-verbaal - Uitnodiging van de geverbaliseerde om tegenwoordig te zijn - Overhandiging van een afschrift van het proces-verbaal - Bijstand van een raadsman

Uit artikel 6.3.c EVRM vloeit niet voort dat een inzake douane en accijnzen geverbaliseerde overtreder op het ogenblik dat hij wordt uitgenodigd om tegenwoordig te zijn bij het opmaken van het proces-verbaal en de overhandiging van een afschrift, de bijstand moet genieten van een raadsman (1). (1) Cass. 11 februari 2014, AR P.12.0989.N, AC 2014, nr. 106.

24 januari 2017

P.2015.1134.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Teloorgang van bewijzen of onherstelbare miskennis van het recht van verdediging - Strafzaken - Redelijke termijn - Overschrijding - Sanctie

Wanneer de duur van de rechtspleging onredelijk lang is en daardoor bewijsmateriaal verloren is gegaan of het recht van verdediging daardoor onmogelijk normaal kon worden uitgeoefend, wordt dit met niet-ontvankelijkheid van de vervolging bestraft (1). (1) Cass. 15 september 2010, AR P.10.0572.F, AC 2010, nr. 524.

- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

10 mei 2017

P.2017.0179.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Doorslaggevend element waarop de schuldigverklaring steunt

Bij het criterium ter beoordeling van de impact op het eerlijk proces dat de belastende verklaring van een getuige het enige of doorslaggevende element is waarop de schuldigverklaring steunt, wordt onder doorslaggevend verstaan bewijs dat dermate belangrijk is dat het aannemelijk is dat het resultaat van de zaak heeft bepaald (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.d - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Bestaan van voldoende compenserende factoren met inbegrip van sterke procedurele waarborgen

Bij het beoordelen van de impact op het eerlijk proces kunnen de vereiste voldoende compenserende factoren met inbegrip van sterke procedurele waarborgen voor het niet-kunnen ondervragen van een getuige, bestaan in het toekennen van een mindere bewijswaarde aan dergelijke verklaringen, het voorhanden zijn van een video-opname van het tijdens het vooronderzoek afgenomen verhoor wat een beoordeling van de betrouwbaarheid van de verklaring moet toelaten, het bestaan van bewijsmateriaal dat de inhoud van de tijdens het vooronderzoek afgelegde verklaring ondersteunt of bevestigt, de mogelijkheid om aan de getuige geschreven vragen te bezorgen of de gelegenheid die de beklaagde had om tijdens het vooronderzoek de getuige te ondervragen of te doen ondervragen, en de mogelijkheid voor de beklaagde om zijn standpunt kenbaar te maken op het vlak van de geloofwaardigheid van de getuige of interne strijdigheden in die verklaring of strijdigheid met verklaringen van andere getuigen (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Bestaan van voldoende compenserende factoren met inbegrip van sterke procedurele waarborgen

Bij het beoordelen van de impact op het eerlijk proces kunnen de vereiste voldoende compenserende factoren met inbegrip van sterke procedurele waarborgen voor het niet-kunnen ondervragen van een getuige, bestaan in het toekennen van een mindere bewijswaarde aan dergelijke verklaringen, het voorhanden zijn van een video-opname van het tijdens het vooronderzoek afgenomen verhoor wat een beoordeling van de betrouwbaarheid van de verklaring moet toelaten, het bestaan van bewijsmateriaal dat de inhoud van de tijdens het vooronderzoek afgelegde verklaring ondersteunt of bevestigt, de mogelijkheid om aan de getuige geschreven vragen te bezorgen of de gelegenheid die de beklaagde had om tijdens het vooronderzoek de getuige te ondervragen of te doen ondervragen, en de mogelijkheid voor de beklaagde om zijn standpunt kenbaar te maken op het vlak van de geloofwaardigheid van de getuige of interne strijdigheden in die verklaring of strijdigheid met verklaringen van andere getuigen (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à décharge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Beoordeling

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.d - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à décharge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Beoordeling

Artikelen 6.1 en 6.3.d EVRM kennen aan een beklaagde geen absoluut of onbeperkt recht toe om getuigen à décharge door de politie te doen ondervragen of op de rechtszitting als getuige te horen; het komt aan de beklaagde toe aan te tonen en te motiveren dat het horen van een getuige à décharge noodzakelijk is voor de waarheidsvinding en het staat dan aan de rechter om daarover te oordelen waarbij hij er dient over te waken dat het recht van de beklaagde op een eerlijk proces in zijn geheel beschouwd niet in het gedrang wordt gebracht (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele

vrijheden

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.d - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à décharge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Beoordeling

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à décharge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Concrete omstandigheden ter beoordeling

De concrete omstandigheden waarop de rechter zijn beslissing over het al dan niet horen van een getuige à décharge steunt, kunnen betrekking hebben op de feitelijke of juridische onmogelijkheid om de getuigen te horen, de relatie die de getuige had of heeft met de bij het strafproces betrokken partijen, de betrouwbaarheid van de door de getuige af te leggen verklaring rekening houdend met die relatie, zijn persoonlijkheid of het tijdsverloop sinds de feiten of het beschikbaar zijn van een geschreven verklaring van de persoon die de beklaagde als getuige wenst te horen, waarin die een eerdere verklaring herroept of nuanceert (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.d - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à décharge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Concrete omstandigheden ter beoordeling

De concrete omstandigheden waarop de rechter zijn beslissing over het al dan niet horen van een getuige à décharge steunt, kunnen betrekking hebben op de feitelijke of juridische onmogelijkheid om de getuigen te horen, de relatie die de getuige had of heeft met de bij het strafproces betrokken partijen, de betrouwbaarheid van de door de getuige af te leggen verklaring rekening houdend met die relatie, zijn persoonlijkheid of het tijdsverloop sinds de feiten of het beschikbaar zijn van een geschreven verklaring van de persoon die de beklaagde als getuige wenst te horen, waarin die een eerdere verklaring herroept of nuanceert (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.d - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Doorslaggevend element waarop de schuldigverklaring steunt

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.d - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Bestaan van voldoende compenserende factoren met inbegrip van sterke procedurele waarborgen

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.d - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Doorslaggevend element waarop de schuldigverklaring steunt

Bij het criterium ter beoordeling van de impact op het eerlijk proces dat de belastende verklaring van een getuige het enige of doorslaggevende element is waarop de schuldigverklaring steunt, wordt onder doorslaggevend verstaan bewijs dat dermate belangrijk is dat het aannemelijk is dat het resultaat van de zaak heeft bepaald (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à décharge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Beoordeling

Artikelen 6.1 en 6.3.d EVRM kennen aan een beklaagde geen absoluut of onbeperkt recht toe om getuigen à décharge door de politie te doen ondervragen of op de rechtszitting als getuige te horen; het komt aan de beklaagde toe aan te tonen en te motiveren dat het horen van een getuige à décharge noodzakelijk is voor de waarheidsvinding en het staat dan aan de rechter om daarover te oordelen waarbij hij er dient over te waken dat het recht van de beklaagde op een eerlijk proces in zijn geheel beschouwd niet in het gedrang wordt gebracht (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Doorslaggevend element waarop de schuldigverklaring steunt

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à décharge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Concrete omstandigheden ter beoordeling

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Getuigen - Rechter ten gronde - Verplichting tot het horen van een getuige à charge - Beoordeling

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.d - Getuigen - Rechter ten gronde - Verplichting tot het horen van een getuige à charge - Beoordeling

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.d - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Ernstige redenen tot het niet horen van een getuige

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.d - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Ernstige redenen tot het niet horen van een getuige

Het criterium ter beoordeling van de impact op het eerlijk proces, dat er ernstige redenen zijn voor het niet-horen van een getuige ter rechtszitting houdt in dat er feitelijke of juridische gronden zijn die de afwezigheid van de getuige op de rechtszitting kunnen verantwoorden (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Ernstige redenen tot het niet horen van een getuige

Het criterium ter beoordeling van de impact op het eerlijk proces, dat er ernstige redenen zijn voor het niet-horen van een getuige ter rechtszitting houdt in dat er feitelijke of juridische gronden zijn die de afwezigheid van de getuige op de rechtszitting kunnen verantwoorden (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Beoordeling

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.d - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à décharge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Concrete omstandigheden ter beoordeling

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.d - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Beoordeling

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.d - Getuigen - Rechter ten gronde - Verplichting tot het horen van een getuige à charge - Beoordeling

Of de rechter die zich over de gegrondheid van de strafvordering moet uitspreken verplicht is een persoon, die tijdens het vooronderzoek een voor een beklaagde belastende verklaring heeft afgelegd, te horen als getuige indien die beklaagde daarom verzoekt, moet worden beoordeeld in het licht van het door artikel 6.1. EVRM gewaarborgde recht op een eerlijk proces en het door artikel 6.3.d EVRM gewaarborgde recht om getuigen à charge te ondervragen of te doen ondervragen; wezenlijk daarbij is of de tegen de beklaagde gevoerde strafvervolgning in haar geheel beschouwd eerlijk verloopt, wat niet uitsluit dat de rechter niet alleen rekening houdt met het recht van verdediging van die beklaagde, maar ook met de belangen van de samenleving, de slachtoffers en de getuigen zelf (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Getuigen - Rechter ten gronde - Verplichting tot het horen van een getuige à charge - Beoordeling

Of de rechter die zich over de gegrondheid van de strafvordering moet uitspreken verplicht is een persoon, die tijdens het vooronderzoek een voor een beklaagde belastende verklaring heeft afgelegd, te horen als getuige indien die beklaagde daarom verzoekt, moet worden beoordeeld in het licht van het door artikel 6.1. EVRM gewaarborgde recht op een eerlijk proces en het door artikel 6.3.d EVRM gewaarborgde recht om getuigen à charge te ondervragen of te doen ondervragen; wezenlijk daarbij is of de tegen de beklaagde gevoerde strafvervolgning in haar geheel beschouwd eerlijk verloopt, wat niet uitsluit dat de rechter niet alleen rekening houdt met het recht van verdediging van die beklaagde, maar ook met de belangen van de samenleving, de slachtoffers en de getuigen zelf (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2017

P.2016.0970.N

AC nr. ...

RECHTERLIJK GEWIJSDE

GEZAG VAN GEWIJSDE

Gezag van gewijsde - Strafzaken - Samenstelling van het rechtscollege - Beslissing om behandeling van de zaak uit te stellen - Latere beslissing over de grond van de zaak

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

3 mei 2017

P.2016.0532.F

AC nr. ...

Gezag van gewijsde - Strafzaken - Onderzoeksgerechten - Beslissing van buitenvervolginstelling - Beslissing tot verwijzing

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

3 mei 2017

P.2016.0532.F

AC nr. ...

Gezag van gewijsde - Strafzaken - Samenstelling van het rechtscollege - Beslissing om behandeling van de zaak uit te stellen - Latere beslissing over de grond van de zaak

In de Belgische nationale rechtsorde heeft enkel een beslissing over de grond van de zaak, met andere woorden die bij wijze van een vrijsprekend of veroordelend vonnis uitspraak doet over de schuldvraag, gezag van gewijsde en staat enkel een dergelijke beslissing nieuwe vervolgingen in de weg (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr.

3 mei 2017

P.2016.0532.F

AC nr. ...

Gezag van gewijsde - Strafzaken - Onderzoeksgerechten - Beslissing tot buitenvervolginstelling - Beslissing tot verwijzing

Een beschikking van de raadkamer die verklaart dat er, bij gebrek aan voldoende bezwaren, geen grond is tot vervolging, heeft geen gezag van gewijsde; gezag van gewijsde wordt evenmin toegekend aan de verwijzingsbeschikking, welke geen gezag van gewijsde heeft, noch wat het bestaan noch wat de omschrijving van de feiten betreft (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr.

3 mei 2017

P.2016.0532.F

AC nr. ...

RECHTERLIJKE ORGANISATIE**ALLERLEI*****Allerlei - Beroepsmagistraat - Benoeming - Eerste periodieke evaluatie - Tijdstip***

De eerste periodieke evaluatie van een magistraat veronderstelt dat deze zijn functie heeft uitgeoefend gedurende een jaar na zijn eedaflegging (1). (1) Zie Cass. 6 september 2007, AR C.06.0345.N, AC 2007, nr. 388.

- Artt. 259novies, § 1, eerste, derde en vierde lid, en 259decies, § 1, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

22 juni 2017

C.2016.0147.F

AC nr. ...

STRAFZAKEN***Strafzaken - Algemeen - Samenstelling van het rechtscollege - Beslissing om behandeling van de zaak uit te stellen - Latere beslissing over de grond van de zaak***

Krachtens artikel 779 Gerechtelijk Wetboek moeten de rechters die de beslissing wijzen alle zittingen over de zaak hebben bijgewoond; dat vereiste geldt niet voor de rechtszitting waarop het hof van beroep enkel het onderzoek van de zaak heeft uitgesteld zonder ze te behandelen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr.

3 mei 2017

P.2016.0532.F

AC nr. ...

Strafzaken - Burgerlijke partij - Veroordeling tot de kosten van de strafvordering - Instellen van hoger beroep

Het hoger beroep van de burgerlijke partij tegen de beslissing die haar veroordeelt tot de kosten van de strafvordering maakt voor de appelrechter geen louter burgerlijke belangen aanhangig als bedoeld in artikel 4, twaalfde lid, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, maar vereist van hem een beoordeling die verband houdt met de strafvordering, waarover het openbaar ministerie dient gehoord te worden zodat zijn optreden ter rechtszitting vereist is.

- Art. 4, twaalfde lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

31 januari 2017

P.2016.0531.N

AC nr. ...

Strafzaken - Algemeen - Samenstelling van het rechtscollege - Beslissing om behandeling van de zaak uit te stellen - Latere beslissing over de grond van de zaak

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

3 mei 2017

P.2016.0532.F

AC nr. ...

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE)

- Algemeen rechtsbeginsel van de verrijking zonder oorzaak - Begrip

De rechter mag met toepassing van het algemeen rechtsbeginsel van de verrijking zonder oorzaak enkel uitspraak doen over het verleden.

22 juni 2017

C.2010.0188.F

AC nr. ...

- Algemeen rechtsbeginsel van de verrijking zonder oorzaak

De toepassing van het algemeen rechtsbeginsel van de verrijking zonder oorzaak houdt het bestaan in van een vermogensoverdracht tussen twee vermogens waaruit de verplichting voortvloeit voor de verrijkte om de verarmde te vergoeden voor de verrijking die hij zonder oorzaak bekam ten koste van de verarmde.

22 juni 2017

C.2010.0188.F

AC nr. ...

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN

GEEN CONCLUSIE

Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Strafvordering - Verjaring - Schorsing - Stuiting - Daden of gebeurtenissen die de verjaring schorsen of stuiten - Vermelding in het vonnis of arrest - Verplichting

Bij ontstentenis van daartoe strekkende conclusie, is de rechter niet ertoe gehouden zijn beslissing dat de verjaring van de strafvordering niet is ingetreden, nader te motiveren.

3 januari 2017

P.2015.0308.N

AC nr. ...

Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Strafvordering - Veroordelende beslissing - Opgave van de wettelijke bepalingen die de bestanddelen van het misdrijf omschrijven en die de straf bepalen - Vereniging van misdadigers

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

15 maart 2017

P.2016.1271.F

AC nr. ...

Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Veroordelend vonnis - Vermelding van de toegepaste wetbepalingen - Verplichting

Om te voldoen aan het voorschrift van artikel 195, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat ieder veroordelend vonnis de toegepaste wetbepalingen moet vermelden, volstaat het dat de rechter wat de bestraffing betreft de artikelen vermeldt die de hoofdstraffen bepalen, zonder dat hij noodzakelijk melding hoeft te maken van de artikelen die de bijkomende straffen bepalen (1). (1) Zie: Cass. 30 september 2009, AR P.09.0709.F, AC 2009, nr. 537.

7 februari 2017

P.2014.1698.N

AC nr. ...

Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Verklaringen van beklaagden - Onaantastbare beoordeling door de rechter

De rechter beoordeelt onaantastbaar de bewijswaarde van de hem regelmatig overgelegde gegevens, waaronder de verklaringen van de beklaagden, ook deze die hen voordelig zijn; bij afwezigheid van daartoe strekkende conclusie, hoeft hij niet bijzonder te motiveren in welke mate hij deze verklaringen in aanmerking neemt noch hoe de verklaringen van een beklaagde tegenover deze van de medebeklaagden dienen te worden afgewogen.

24 januari 2017

P.2015.1134.N

AC nr. ...

Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Strafvordering - Veroordelende beslissing - Opgave van de wettelijke bepalingen die de bestanddelen van het misdrijf omschrijven en die de straf bepalen - Vereniging van misdadigers

De veroordelende beslissing die nergens het artikel vermeldt dat het feit strafbaar stelt waaraan de eiser schuldig is verklaard evenmin als het artikel waarin de straf wordt bepaald die op dat misdrijf is gesteld, schendt artikel 195, eerste lid, Wetboek van Strafvordering; dat is het geval wanneer de veroordelende beslissing wegens vereniging van misdadigers enkel melding maakt van artikel 322 Strafwetboek, hetwelk slechts een algemene omschrijving geeft van dat misdrijf (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. xxx.

- Artt. 322, 323 en 324 Strafwetboek
- Art. 195, eerste lid Wetboek van Strafvordering

15 maart 2017

P.2016.1271.F

AC nr. ...

OP CONCLUSIE

Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Onjuiste beoordeling door rechter en andere beoordeling door rechter dan aangevoerd door partij

Een onjuiste beoordeling en het feit dat de rechter anders oordeelt dan een partij aanvoert, leveren mogelijk een schending van de wet op, maar geen motiveringsgebrek.

3 januari 2017

P.2015.0308.N

AC nr. ...

SLAGEN EN VERWONDINGEN - DODEN

ONOPZETTELIJK TOEBRENGEN VAN VERWONDINGEN EN ONOPZETTELIJK DODEN

Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden - Gebrek aan voorzichtigheid of voorzorg - Begrip - Onderzoek door de rechter

Het gebrek aan voorzichtigheid en voorzorg bedoeld in artikel 418 Strafwetboek houdt alle mogelijke fouten in, hoe licht ook; daaruit volgt dat de rechter die kennisneemt van een telastlegging onopzettelijke slagen en verwondingen, om te onderzoeken waarin de strafbare nalatigheid bestaat, alle fouten in aanmerking moet nemen die dat gebrek kunnen opleveren, aangezien hij niet verplicht is om de beklaagde ambtshalve te wijzen op de tekortkomingen aan de algemene voorzichtigheidsnorm die tegen hem in aanmerking kunnen worden genomen en die uit de gegevens blijken waarover tegenspraak is gevoerd (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr.

3 mei 2017

P.2016.0532.F

AC nr. ...

Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden - Bestanddelen van het misdrijf - Niet-opzettelijke fout die een lichamenlijk letsel heeft veroorzaakt - Bestaan van andere fouten - Gevolg

Om het misdrijf bedoeld in de artikelen 418 en 420 Strafwetboek bewezen te verklaren, moet de rechter vaststellen dat de dader, zonder het oogmerk om de persoon van een ander aan te randen, een fout heeft begaan waardoor die persoon lichamelijk letsel werd toegebracht; niet vereist is dat die fout de enige oorzaak van de schade is (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr.

3 mei 2017

P.2016.0532.F

AC nr. ...

Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden - Bestanddelen van het misdrijf - Niet-opzettelijke fout die een lichamelijk letsel heeft veroorzaakt - Bestaan van andere fouten - Gevolg

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

3 mei 2017

P.2016.0532.F

AC nr. ...

Onopzettelijk toebrengen van verwondingen en onopzettelijk doden - Gebrek aan voorzichtigheid of voorzorg - Begrip - Onderzoek door de rechter

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

3 mei 2017

P.2016.0532.F

AC nr. ...

OPZETTELIJK TOEBRENGEN VAN VERWONDINGEN EN OPZETTELIJK DODEN

Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden - Slagen - Begrip - Toepassing

Onder slagen in de zin van artikel 398, eerste lid, Strafwetboek wordt onder meer verstaan een schok of een stoot tegen een menselijk lichaam, waardoor het in bruuske aanraking komt met een ander voorwerp van harde aard; iemand een duw geven zodat hij valt, ongeacht of hij tegen een voorwerp, op de grond of in het water valt, is een slag in de zin van voormelde bepaling (1). (1)Zie: Cass. 18 februari 1987, AR 5571, AC 1986 - 1987, nr. 359.

7 februari 2017

P.2015.1096.N

AC nr. ...

Opzettelijk toebrengen van verwondingen en opzettelijk doden - Moord - Poging - Opzet om te doden

Iemands voornemen om zelfmoord te plegen of zich naar aanleiding van bepaalde feiten te laten doden, sluit het opzet om daarbij anderen te doden niet uit.

24 mei 2017

P.2017.0182.F

AC nr. ...

STEDENBOUW

HERSTEL VAN PLAATS IN DE VORIGE STAAT. BETALING VAN EEN MEERWAARDE

Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - De overheid maakt geen keuze - Rechten burgerlijke partijen

Artikel 155, §3, Waals wetboek van ruimtelijke ordening, stedenbouw, patrimonium en energie beperkt de mogelijkheid voor de burgerlijke partij om rechtstreeks te worden vergoed enkel tot de voorwaarde dat de bevoegde bestuurlijke overheid een van de in artikel 155, §2, bedoelde wijzen van herstel vordert; de afstand door de bestuurlijke overheden van de herstellvordering heeft niet tot gevolg dat de burgerlijke partij belet wordt de rechtstreekse vergoeding van de door het misdrijf veroorzaakte schade te vorderen en geen enkele bepaling van dat wetboek doet afbreuk aan het recht van de burgerlijke partij om de vergoeding in natura te vorderen van de schade uit de onrechtmatige daad waarvan zij beweert het slachtoffer te zijn, mits zulks mogelijk is, dit geen rechtsmisbruik oplevert en dat die partij een belang behoudt (1). (1) Zie Cass. 9 januari 2002, AR P.00.0855.F, AC 2002, nr. 14 (inz. pp. 60-61, punt 2.1, tweede onderdeel), en concl. J. SPREUTELS, toen advocaat-generaal (inz. punt 7): "Wanneer de rechter, bij de uitoefening van zijn wettigheidstoezicht, oordeelt dat de bestuurlijke overheden niet in staat waren met de vereiste onpartijdigheid een keuze te maken tussen de verschillende in artikel 155, § 2, WWROSPE bedoelde wijzen van herstel, kan hij de door die overheden ingestelde vordering afwijzen zonder die vordering nog op haar interne of externe wettigheid te moeten toetsen; in dat geval wordt, in voorkomend geval, alleen de vordering van de benadeelde derde of derden met betrekking tot de herstelmaatregel aanhangig gemaakt bij de rechter, die de gegrondheid ervan zal beoordelen." (kop).

- Art. 155, § 3 Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium en Energie

15 maart 2017

P.2016.1109.F

AC nr. ...

Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstelmaatregel - Last - Redelijk verband tot het voordeel voor de goede ruimtelijke ordening - Beoordeling

De rechter oordeelt in beginsel onaantastbaar of de last die een herstelmaatregel inzake stedenbouw voor de herstelplichtige met zich meebrengt wel in een redelijk verband staat tot het voordeel dat die maatregel oplevert voor de goede ruimtelijke ordening; bij die beoordeling mag de rechter wel degelijk rekening houden met het voordeel dat de herstelplichtige heeft genoten door de onwettige toestand en de duur ervan.

- Artt. 6.1.1, 6.1.41, §§ 1 en 3, en 6.1.46 Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

- Artt. 146 en 149, § 1 Stedenbouwdecreet 1999 Decr. van de Vlaamse Raad 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

3 januari 2017

P.2016.0582.N

AC nr. ...

Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Waals Milieuwetboek - Herstel van plaats in de vorige staat - Personen aan wie de beklagde zijn cassatieberoep moet betekenen

Inzake stedenbouw moet de beklagde, op straffe van niet-ontvankelijkheid van zijn cassatieberoep, zijn cassatieberoep laten betekenen aan het openbaar ministerie (1) en aan het dienaangaande tussengekomen bestuur (2), wanneer het gericht is tegen de beslissing betreffende het herstel van de plaats in de vorige staat (3). (1) Zie Cass. 13 oktober 2015, AR P.15.0305.N, AC 2015, nr. 598: "Uit het gegeven dat het openbaar ministerie bevoegd is om de door de herstellvorderende overheid per brief geformuleerde herstellvordering voor de strafrechter uit te oefenen, inclusief het aanwenden van rechtsmiddelen, en dit ongeacht of de herstellvorderende overheden zich als procespartij hebben gemanifesteerd en dat de beslissing van de strafrechter over een door de herstellvorderende overheid ingediende herstellvordering een maatregel is van burgerlijke aard, die niettemin onder de strafvordering valt, volgt dat hij tegen wie op grond van artikel 6.1.41, § 1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening een herstellmaatregel is bevolen, op straffe van niet-ontvankelijkheid, zijn cassatieberoep wat betreft die beslissing moet laten betekenen aan het openbaar ministerie bij het gerecht dat die beslissing heeft gewezen." (koppen); Cass. 13 september 2016, AR P.15.0999.N, AC 2016, nr. ... (2) Cass. (beschikking), 8 juli 2015, AR P.15.0636.N, arrest niet gepubliceerd; Cass. (beschikking), 17 augustus 2015, AR P.15.0720.N, arrest niet gepubliceerd; Cass. 15 september 2015, AR P.15.0911.N, arrest niet gepubliceerd; Cass. 22 september 2015, AR P.15.0397.N, AC 2015, nr. 540; Cass. 22 september 2015, AR P.15.0398.N, AC 2015, nr. 543; Cass. 22 september 2015, AR P.15.0512.N, AC 2015, nr. 544; Cass. 1 december 2015, AR P.15.0399.N, AC 2015, nr. 715; Cass. 13 september 2016, AR P.15.0999.N, AC 2016, nr. ... (3) Krachtens artikel 427, Wetboek van Strafvordering, zoals vervangen door artikel 29 Wet van 14 februari 2014 met betrekking tot de rechtspleging voor het Hof van Cassatie.

- Art. 427 Wetboek van Strafvordering

1 maart 2017

P.2016.0838.F

AC nr. ...

Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstel van plaats in de vorige staat - Stellen van een zekerheid op straffe van een dwangsom - Termijn waarbinnen de zekerheid op straffe van een dwangsom - Aanvangstijdstip

Krachtens artikel D.157, § 3, Waals Milieuwetboek kan de rechter bevelen dat de veroordeelde een zekerheid stelt binnen een termijn die ingaat op de datum waarop de beslissing definitief wordt en niet op de datum van de uitspraak (1). (1) Definitief" lijkt hier te zijn begrepen in de zin van "niet vatbaar voor hoger beroep", of "in kracht van gewijsde": inderdaad, een vonnis "wordt" niet maar "is" al dan niet definitief in de zin van artikel 420 Wetboek van Strafvordering (met andere woorden, dat het geding beëindigt, in tegenstelling tot een beslissing alvorens recht te doen) of in de zin van artikel 19 Gerechdelijk Wetboek (met andere woorden dat de rechtsmacht van de rechter over een geschilpunt uitput). (MNB)

- Art. D.157, § 3 Decr.W.Gew. 27 mei 2004 - Milieuwetboek. - Boek 1 : Algemene en gemeenschappelijke bepalingen. - Decretale gedeelte. (Vertaling)

1 maart 2017

P.2016.0838.F

AC nr. ...

RUIMTELIJKE ORDENING. PLAN VAN AANLEG

Ruimtelijke ordening - Plan van aanleg - Bijzonder plan van aanleg - Onwettigheid van één bepaling - Gevolg - Overige bepalingen

De onwettigheid van een bepaling van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg heeft in beginsel niet tot gevolg dat de rechter de toepassing van de overige bepalingen van dit goedgekeurd plan van aanleg zou dienen te weigeren.

17 februari 2017

C.2015.0340.N

AC nr. ...

STRAF

ALGEMEEN. STRAF EN MAATREGEL. WETTIGHEID

Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Veroordelend vonnis - Vermelding van de toegepaste westbepalingen - Verplichting

Om te voldoen aan het voorschrift van artikel 195, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat ieder veroordelend vonnis de toegepaste wetsbepalingen moet vermelden, volstaat het dat de rechter wat de bestraffing betreft de artikelen vermeldt die de hoofdstraffen bepalen, zonder dat hij noodzakelijk melding hoeft te maken van de artikelen die de bijkomende straffen bepalen (1). (1) Zie: Cass. 30 september 2009, AR P.09.0709.F, AC 2009, nr. 537.

7 februari 2017

P.2014.1698.N

AC nr. ...

ANDERE STRAFFEN

Andere Straffen - Allerlei - Verval van het recht tot sturen - Aard - Bijkomende straf - Vernietiging

Het verval van het recht tot het besturen van een voertuig, opgelegd aan hij die een voertuig bestuurt spijs het tegen hem uitgesproken verval, is geen hoofdstraf maar enkel een bijkomende straf, ook al voorziet artikel 48 Wegverkeerswet in die verplichte vervallenverklaring; daaruit volgt dat wanneer de schuldigverklaring en de veroordeling tot andere straffen met betrekking tot die telastlegging, zelf niet worden vernietigd, de vernietiging beperkt blijft tot het beschikkend gedeelte betreffende het uitgesproken verval van het recht tot sturen (Impliciet) (1). (1) Zie Cass. 29 september 2009, AR P.09.0467.N, AC 2009, nr. 533; Cass. 1 maart 2011, AR P.10.1610.N, AC 2011, nr. 173, met concl. van advocaat-generaal DUINSLAEGER. De eerste van die twee beslissingen, die beide betrekking hebben op artikel 35 Wegverkeerswet dat het rijden in staat van dronkenschap bestraft, betekent een ommezwaai in de rechtspraak die onder meer wordt bevestigd door de beslissing van 1 maart 2011 en door de volgende arresten: Cass. 27 november 2013, AR P.13.1178.F, AC 2013, nr. 637 (gebrek aan motivering van de duur van het verval op grond van de artikelen 22, § 1, en 24, 1°, WAM-wet en artikel 38.5 Wegverkeerswet); Cass. 7 januari 2014, AR P.13.1716.N, AC 2014, nr. 9 (uitstel toegekend voor de totaliteit van het verval, terwijl artikel 41 Wegverkeerswet een effectief gedeelte oplegt van minimum 8 dagen); Cass. 18 februari 2014, AR P.13.0189.N, arrest niet gepubliceerd (tegenstrijdig gemotiveerd); Cass. 3 mei 2016, AR P.14.1500.N, arrest niet gepubliceerd (gebrek aan motivering van de weigering van het uitstel voor het verval); Cass. 13 september 2016, AR P.16.0402.N, arrest niet gepubliceerd (geen antwoord op het verzoek om het verval te beperken tot de voertuigen van categorie C en het herstel van het recht tot sturen niet afhankelijk te maken van het slagen voor examens). Voordien oordeelde het Hof immers dat het verval van het recht tot het besturen van een voertuig te besturen een onderdeel was van de uitgesproken hoofdstraf, zodat de onwettigheid ervan zich uitstrekte tot de gehele veroordeling wegens het misdrijf waarvoor het verval was uitgesproken: zie bijv. Cass. 21 oktober 1968, AC 1969, p. 204; Cass. 20 juli 1983, AR 8112, AC 1982-83, nr. 608; Cass. 12 oktober 1994, AR P.94.0634.F, AC 1994, nr. 428. Zie ook R. DECLERCQ, Pourvoi en cassation en matière répressive, R.P.D.B. 2015, p. 636 e.v., inz. pp. 641-643 (M.N.B.)

- Art. 48 Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

19 april 2017

P.2017.0345.F

AC nr. ...

AUTRES PEINES

Andere Straffen - Verbeurdverklaring - Zaken die gediend hebben tot het plegen van het misdrijf - Vaststelling van de wettelijke voorwaarden

De rechter die op grond van de artikelen 42, 1° en 43 Strafwetboek voorwerpen wil verbeurd verklaren, dient vast te stellen dat die zaken eigendom zijn van de veroordeelde (1). (1) Cass. 12 januari 2000, AR P.99.1189.F, AC 2000, nr. 23.

7 februari 2017

P.2014.1698.N

AC nr. ...

STRAFUITVOERING

- Vrijheidsberovende straf - Strafuitvoeringsmodaliteit - Toelaatbaarheidsvoorwaarde - Tijdsvoorwaarde - Persoon veroordeeld door de correctionele rechtbank tot een vrijheidsstraf langer dan drie jaar - Misdaad strafbaar met vijftien tot twintig jaar opsluiting - Gecorrectionaliseerde misdaad gepleegd in staat van herhaling - Verschil in behandeling met de persoon die door het hof van assisen is veroordeeld - Prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof

Aangezien met toepassing van artikel 25, § 2, b, Wet Strafuitvoering, een persoon die door de correctionele rechtbank tot een vrijheidsstraf is veroordeeld waarvan het uitvoerbaar gedeelte meer dan drie jaar bedraagt, wegens een in staat van herhaling gepleegde misdaad waarop vijftien tot twintig jaar opsluiting staat en die werd gecorrectionaliseerd, langer van de mogelijkheid op voorwaardelijke invrijheidstelling kan worden uitgesloten dan de persoon die, wegens dezelfde misdaad die in dezelfde omstandigheid is gepleegd, door het hof van assisen, na aanneming van verzachtende omstandigheden, tot een criminele straf is veroordeeld, is er grond om het Grondwettelijk Hof hierover een prejudiciële vraag te stellen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr.

27 september 2017

P.2017.0461.F

AC nr. ...

- Vrijheidsberovende straf - Strafuitvoeringsmodaliteit - Toelaatbaarheidsvoorwaarde - Tijdsvoorwaarde - Persoon veroordeeld door de correctionele rechtbank tot een vrijheidsstraf langer dan drie jaar - Misdaad strafbaar met vijftien tot twintig jaar opsluiting - Gecorrectionaliseerde misdaad gepleegd in staat van herhaling - Verschil in behandeling met de persoon die door het hof van assisen is veroordeeld - Prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof

Aangezien met toepassing van artikel 25, § 2, b, Wet Strafuitvoering, een persoon die door de correctionele rechtbank tot een vrijheidsstraf is veroordeeld waarvan het uitvoerbaar gedeelte meer dan drie jaar bedraagt, wegens een in staat van herhaling gepleegde misdaad waarop vijftien tot twintig jaar opsluiting staat en die werd gecorrectionaliseerd, langer van de mogelijkheid op voorwaardelijke invrijheidstelling kan worden uitgesloten dan de persoon die, wegens dezelfde misdaad die in dezelfde omstandigheid is gepleegd, door het hof van assisen, na aanneming van verzachtende omstandigheden, tot een criminele straf is veroordeeld, is er grond om het Grondwettelijk Hof hierover een prejudiciële vraag te stellen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr.

27 september 2017

P.2017.0461.F

AC nr. ...

- Vrijheidsberovende straf - Strafuitvoeringsmodaliteit - Toelaatbaarheidsvoorwaarde - Tijdsvoorwaarde - Persoon veroordeeld door de correctionele rechtbank tot een vrijheidsstraf langer dan drie jaar - Misdaad strafbaar met vijftien tot twintig jaar opsluiting - Gecorrectionaliseerde misdaad gepleegd in staat van herhaling - Verschil in behandeling met de persoon die door het hof van assisen is veroordeeld - Prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

27 september 2017

P.2017.0461.F

AC nr. ...

- Vrijheidsberovende straf - Strafvuiteringsmodaliteit - Toelaatbaarheidsvoorwaarde - Tijdsvoorwaarde - Persoon veroordeeld door de correctionele rechtbank tot een vrijheidsstraf langer dan drie jaar - Misdaad strafbaar met vijftien tot twintig jaar opsluiting - Geocorrectionaliseerde misdaad gepleegd in staat van herhaling - Verschil in behandeling met de persoon die door het hof van assisen is veroordeeld - Prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

27 september 2017

P.2017.0461.F

AC nr. ...

- Strafvuiteringsrechtbank - Terbeschikkingstelling - Uitvoering - Thans geldende regels - Toepasselijkheid

Artikel 7.1 EVRM is van toepassing op de strafvervolging waarin er nog geen einduitspraak is en is niet van toepassing op de uitvoering van een definitieve veroordeling uitgesproken onder vigeur van de vroegere wet en die kracht van gewijsde heeft en bijgevolg ook niet op een definitieve veroordeling tot een bijkomende straf, die slechts wordt uitgevoerd bij het einde van de hoofdstraf; artikel 7.1 EVRM belet dan ook niet dat de strafvuiteringsrechtbank zich volgens de thans geldende regels voor een terbeschikkingstelling van de strafvuiteringsrechtbank uitspreekt over de uitvoering van een eertijds op grond van artikel 23, tweede lid, Wet Bescherming Maatschappij bevolen terbeschikkingstelling van de regering, ook al is thans op grond van de artikelen 34ter en 34quater Strafwetboek een terbeschikkingstelling in dat specifiek geval niet meer mogelijk (1). (1) Zie Cass. 15 april 2014, AR P.14.0510.N, AC 2014, nr. 287.

3 januari 2017

P.2016.1270.N

AC nr. ...

- Strafvuiteringsrechtbank - Uitvoering - Terbeschikkingstelling van de regering en van de strafvuiteringsrechtbank - Bestaanbaarheid

Uit de artikelen 11, 12 en 13 Wet Terbeschikkingstelling Strafvuiteringsrechtbank volgt dat de strafvuiteringsrechtbank vanaf 1 januari 2012 uitsluitend bevoegd is met betrekking tot de uitvoering van de maatregel van de terbeschikkingstelling van de regering; niet is vereist dat een specifieke overgangsbepaling de strafvuiteringsrechtbank de bevoegdheid zou verlenen om een terbeschikkingstelling van de regering om te zetten in een terbeschikkingstelling van de strafvuiteringsrechtbank (1). (1) Zie GwH 21 november 2013, nr. 160/2013.

3 januari 2017

P.2016.1270.N

AC nr. ...

- Strafvuiteringsrechtbank - Informatie uit vonnis zonder kracht van gewijde - Vermoeden van onschuld - Bestaanbaarheid

De enkele omstandigheid dat de strafuitvoeringsrechtbank steunt op informatie vervat in een vonnis dat geen kracht van gewijsde heeft en dat de veroordeelde wegens nieuwe strafbare feiten veroordeelt, om daaruit aanwijzingen af te leiden over het gedrag van de veroordeelde en het recidivegevaar alsmede om op die grond te besluiten tot de afwezigheid van een voldoende veilig reclasseringsplan en de noodzaak bijkomend onderzoek te doen over de risicotaxatie en de reclasseringsmogelijkheden, levert geen miskennis van het vermoeden van onschuld op; immers, in dat geval neemt de strafuitvoeringsrechtbank geen standpunt in over de schuld van de veroordeelde aan de nieuwe feiten die hem worden ten laste gelegd (1). (1) Zie Cass. 15 september 2015, AR P.15.0675.N, AC 2015, nr. 516.

3 januari 2017

P.2016.1249.N

AC nr. ...

STRAFVORDERING

- Verval van de strafvordering - Rechterlijk gewijsde

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

3 mei 2017

P.2016.0532.F

AC nr. ...

- Uitspraak over de strafvordering - Beschikkingsbeginsel - Toepassing

Het beschikkingsbeginsel staat los van de beoordeling van de strafrechter die uitspraak doet over de strafvordering en die daartoe moet nagaan of de bestanddelen van het misdrijf verenigd zijn, zelfs wanneer de burgerlijke partij niet heeft aangevoerd dat bepaalde van die bestanddelen voorhanden zijn.

10 mei 2017

P.2016.0991.F

AC nr. ...

- Verjaring - Schorsing - Stuiting - Daden of gebeurtenissen die de verjaring schorsen of stuiten - Vermelding in het vonnis of arrest - Verplichting

Bij ontstentenis van daartoe strekkende conclusie, is de rechter niet ertoe gehouden zijn beslissing dat de verjaring van de strafvordering niet is ingetreden, nader te motiveren.

3 januari 2017

P.2015.0308.N

AC nr. ...

- Verjaring - Stuiting - Verjaringstuitende daad - Uitstel van de zaak

De beslissing tot uitstel van een strafzaak, zo ze regelmatig is geweest, is een onderzoekshandeling en, zo ze te gepasten tijde is geweest, stuit deze de strafvordering (1). (1) Cass. 4 januari 2000, AR P.98.1384.N, AC 2000, nr. 2.

22 maart 2017

P.2016.1332.F

AC nr. ...

- Lasthebber ad hoc - Optreden namens een rechtspersoon - Beslissing tot aanwenden van een rechtsmiddel - Toepassing

Uit de tekst van artikel 2bis Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering en de doelstelling van die bepaling een onafhankelijke verdediging van de rechtspersoon te waarborgen, vloeit voort dat enkel de lasthebber ad hoc bevoegd is om namens deze rechtspersoon te beslissen over het aanwenden van rechtsmiddelen tegen de beslissingen op de tegen deze rechtspersoon ingestelde strafvordering, welke beslissing kan blijken uit de akte strekkende tot het instellen van een rechtsmiddel of elk ander stuk dat partijen aan de rechter overleggen en waarvan hij onaantastbaar de bewijswaarde beoordeelt (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 2bis Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

31 januari 2017

P.2016.1029.N

AC nr. ...

- Rechtspersoon - Aanwijzing lasthebber ad hoc - Doel - Gevolg - Toepassing

Uit de tekst van artikel 2bis Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering en de doelstelling die erin bestaan een onafhankelijke verdediging van de rechtspersoon te waarborgen, vloeit voort dat zolang de lasthebber ad hoc niet van zijn mandaat is ontlast, hij als enige bevoegd is om de rechtspersoon te vertegenwoordigen en de keuze te bepalen van de raadsman die voor de rechtspersoon optreedt, zodat indien namens de rechtspersoon een memorie van antwoord wordt ingediend uit de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan moet blijken dat de raadsman die de memorie heeft ondertekend, werd aangesteld door de lasthebber ad hoc.

- Art. 429, vierde lid Wetboek van Strafvordering

- Art. 2bis Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

7 februari 2017

P.2015.0333.N

AC nr. ...

- Uitspraak over de strafvordering - Schuldigverklaring - Opdracht van de rechter - Ambtshalve nazicht of de bestanddelen van het misdrijf voorhanden zijn

Het beschikkingsbeginsel staat los van de beoordeling van de strafrechter die uitspraak doet over de strafvordering en die daartoe moet nagaan of de bestanddelen van het misdrijf verenigd zijn, zelfs wanneer de burgerlijke partij niet heeft aangevoerd dat bepaalde van die bestanddelen voorhanden zijn.

10 mei 2017

P.2016.0991.F

AC nr. ...

- Verval van de strafvordering - Rechterlijk gewijsde

In de Belgische nationale rechtsorde heeft enkel een beslissing over de grond van de zaak, met andere woorden die bij wijze van een vrijsprekend of veroordelend vonnis uitspraak doet over de schuldvraag, gezag van gewijsde en staat enkel een dergelijke beslissing nieuwe vervolgingen in de weg (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr.

3 mei 2017

P.2016.0532.F

AC nr. ...

- Lasthebber ad hoc - Optreden namens een rechtspersoon - Beslissing tot aanwenden van een rechtsmiddel - Toepassing

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.1029.N

AC nr. ...

- Artikel 4, eerste lid, V.T.Sv. - Definitieve beoordeling van de strafvordering door de strafrechter - Aanhangige burgerlijke rechtsvordering voor de burgerlijke rechter - Vervolging

Artikel 4, eerste lid, Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, bepaalt niet dat, wanneer de strafrechter definitief heeft geoordeeld over de strafvordering, de voor de burgerlijke rechter aanhangige burgerlijke rechtsvordering slechts mag worden vervolgd nadat afstand werd gedaan van dezelfde voor de strafrechter nog hangende burgerlijke rechtsvordering.

- Art. 4, eerste lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

17 maart 2017

C.2016.0279.N

AC nr. ...

TAALGEBRUIK

BESTUURSZAKEN

Bestuurszaken - Vreemdelingen - Vreemdelingenwet - Maatregel tot verwijdering - Vrijheidsberoving - Taal van de administratieve procedure

Het beginsel van de eenheid van taal, dat in de Taalwet Gerechtszaken is vastgelegd, geldt enkel voor de akten van de gerechtelijke procedure; noch de artikelen 71 en 72 Vreemdelingenwet, noch enige andere wettelijke bepaling schrijven voor dat de stukken van het administratief dossier die in een andere taal dan die van de rechtspleging zijn gesteld, moeten worden vertaald, en verbieden de rechter evenmin om die stukken in aanmerking te nemen; de eerbiediging van het recht van verdediging, dat de rechter overigens verplicht kennis te nemen van alle stukken van het dossier, vereist enkel dat de stukken die in een andere taal zijn gesteld worden vertaald, voor zover dat voor het verweer noodzakelijk is (1). (1) Zie Cass. 24 februari 2016, AR P.16.0177.F, AC 2016, nr. 136.

16 augustus 2017

P.2017.0886.F

AC nr. ...

GERECHTSZAKEN (WET 15 JUNI 1935)

Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In eerste aanleg - Strafzaken - Vreemdelingen - Vreemdelingenwet - Maatregel tot verwijdering - Vrijheidsberoving - Beroep bij de rechterlijke macht - Onderzoeksgerechten - Stukken van het administratieve dossier opgesteld in een andere taal - Inzage van de stukken - Vertaling - Verplichting

Het beginsel van de eenheid van taal, dat in de Taalwet Gerechtszaken is vastgelegd, geldt enkel voor de akten van de gerechtelijke procedure; noch de artikelen 71 en 72 Vreemdelingenwet, noch enige andere wettelijke bepaling schrijven voor dat de stukken van het administratief dossier die in een andere taal dan die van de rechtspleging zijn gesteld, moeten worden vertaald, en verbieden de rechter evenmin om die stukken in aanmerking te nemen; de eerbiediging van het recht van verdediging, dat de rechter overigens verplicht kennis te nemen van alle stukken van het dossier, vereist enkel dat de stukken die in een andere taal zijn gesteld worden vertaald, voor zover dat voor het verweer noodzakelijk is (1). (1) Zie Cass. 24 februari 2016, AR P.16.0177.F, AC 2016, nr. 136.

16 augustus 2017

P.2017.0886.F

AC nr. ...

TERRORISME

- Deelneming

Strafbare deelneming vereist dat de deelnemer, hetzij als dader hetzij als medeplichtige, zich ervan bewust is dat hij aan een welbepaalde misdaad of een welbepaald wanbedrijf deelneemt; hiertoe is vereist maar ook voldoende dat hij kennis heeft van alle omstandigheden die aan de handeling van de hoofddader het kenmerk van een misdaad of wanbedrijf verlenen (1); de rechter verantwoordt derhalve wettig zijn beslissing om een beklagde vrij te spreken van wie hij enerzijds niet meent dat de door haar mogelijk gemaakte telefonische contacten betrekking hadden op de activiteiten van een terroristische groep veeleer dan op de als liefdadigheid beschouwde activiteiten van een terroriste en, anderzijds, evenmin meent dat die beklagde aldus kennis had van het feit dat zij aan een welbepaalde misdaad of een welbepaald wanbedrijf deelnam. (1) Cass. 7 september 2005, P.05.0348.F, AC 2005, nr. 414.

- Artt. 66, 67 en 140 Strafwetboek

15 maart 2017

P.2016.1261.F

AC nr. ...

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN

- Gebruik van valse stukken - Faillissement - Gebruik van valse akten na faillissement - Duur

Uit het faillissement van een vennootschap volgt niet dat het gebruik door een feitelijke zaakvoerder van akten waarbij in strijd met de werkelijkheid een stroman wordt aangeduid als zaakvoerder of een zetelverplaatsing werd opgenomen, noodzakelijk ophoudt op het tijdstip van het faillissement.

- Art. 16 Wet 8 augustus 1997

17 januari 2017

P.2015.0292.N

AC nr. ...

- Gebruik van valse stukken - Duur - Voorwaarden - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter

Het gebruik van valse stukken duurt voort, zelfs zonder een nieuw feit van de dader en zonder zijn herhaalde tussenkomst, zolang het door hem beoogde doel niet is bereikt en zolang de hem verweten handeling in zijn voordeel en zonder dat hij zich ertegen verzet, de gunstige uitwerking blijft hebben die hij ervan verwacht en het staat aan de rechter om hierover onaantastbaar in feite te oordelen (1). (1) Cass. 19 februari 2013, AR P. 12.0867.N, AC 2013, nr. 116.

- Artt. 193, 196, 197, 213 en 214 Strafwetboek

17 januari 2017

P.2015.0292.N

AC nr. ...

VERBINTENIS

- Huur - Huishuur - Verplichtingen van partijen - Meerdere huurders - Verbintenissen van de verhuurder en van de huurders - Aard

Een huurovereenkomst met meerdere huurders doet aan de zijde van de verhuurder een ondeelbare verbintenis ontstaan tot het verschaffen van het huurgenot en aan de zijde van de huurders een deelbare of samengevoegde verbintenis tot betaling van de huurprijs, tenzij de hoofdelijkheid werd bedongen (1). (1) J. HERBOTS, "Concubinaat in het verbintenissenrecht" in P. SENAËVE, Concubinaat. De buitenhuwelijkse tweerelatie, Leuven, Acco, 1992, 92, nr. 134.

17 februari 2017

C.2016.0381.N

AC nr. ...

- Huur - Huishuur - Meerdere huurders - Overeenkomst tot beëindiging met één van de huurders -

Voortzetting door de medehuurder

Wordt een huurovereenkomst gesloten met meerdere huurders, dan heeft iedere medehuurder, in beginsel, het recht om met de verhuurder overeen te komen om de huurovereenkomst wat hem betreft te beëindigen; indien in een dergelijk geval de huurovereenkomst die met één van de huurders werd beëindigd, door de medehuurder wordt voortgezet, dan geldt deze vanaf dat ogenblik als enige contractpartij voor de toekomst.

- Art. 1134 Burgerlijk Wetboek

17 februari 2017

C.2016.0381.N

AC nr. ...

VERENIGING VAN MISDADIGERS***- Veroordelende beslissing - Opgave van de wettelijke bepalingen die de bestanddelen van het misdrijf omschrijven en die de straf bepalen***

De veroordelende beslissing die nergens het artikel vermeldt dat het feit strafbaar stelt waaraan de eiser schuldig is verklaard evenmin als het artikel waarin de straf wordt bepaald die op dat misdrijf is gesteld, schendt artikel 195, eerste lid, Wetboek van Strafvordering; dat is het geval wanneer de veroordelende beslissing wegens vereniging van misdadigers enkel melding maakt van artikel 322 Strafwetboek, hetwelk slechts een algemene omschrijving geeft van dat misdrijf (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr. xxx.

- Artt. 322, 323 en 324 Strafwetboek

- Art. 195, eerste lid Wetboek van Strafvordering

15 maart 2017

P.2016.1271.F

AC nr. ...

- Veroordelende beslissing - Opgave van de wettelijke bepalingen die de bestanddelen van het misdrijf omschrijven en die de straf bepalen

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

15 maart 2017

P.2016.1271.F

AC nr. ...

VERJARING**STRAFZAKEN*****Strafzaken - Strafvordering - Stuiting - Daden of gebeurtenissen die de verjaring stuiten - Vermelding in het vonnis of arrest - Verplichting***

Bij ontstentenis van daartoe strekkende conclusie, is de rechter niet ertoe gehouden zijn beslissing dat de verjaring van de strafvordering niet is ingetreden, nader te motiveren.

3 januari 2017

P.2015.0308.N

AC nr. ...

Strafzaken - Strafvordering - Schorsing - Buitengewone verzetstermijn - Berekening

Wanneer een verstekvonnis werd betekend, doch niet aan de persoon, wordt, bij het verstrijken van de gewone verzettermijn, de verjaringstermijn van de strafvordering geschorst en vervangen door de verjaringstermijn van de straf en begint die geschorste termijn pas opnieuw te lopen vanaf de dag waarop het verzet tegen het verstekvonnis ontvankelijk wordt verklaard (1). (1) Zie concl. O.M. , punt IV.1, in Pas. 2017, nr.

- Art. 24, eerste lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

1 maart 2017

P.2016.1283.F

AC nr. ...

Strafzaken - Strafvordering - Stuiting - Verjaringstuitende daad - Uitstel van de zaak

De beslissing tot uitstel van een strafzaak, zo ze regelmatig is geweest, is een onderzoekshandeling en, zo ze te gepasten tijde is geweest, stuit deze de strafvordering (1). (1) Cass. 4 januari 2000, AR P.98.1384.N, AC 2000, nr. 2.

22 maart 2017

P.2016.1332.F

AC nr. ...

Strafzaken - Strafvordering - Schorsing - Behandeling van het niet-ontvankelijk of ongedaan verklaard verzet - Berekening

De verjaring van de strafvordering is geschorst wanneer een beklaagde verzet aantekent dat onontvankelijk of ongedaan wordt verklaard, tijdens de behandeling daarvan; die schorsing geldt vanaf de akte van verzet tot de beslissing die vaststelt dat het verzet onontvankelijk dan wel ongedaan is (1). (1) Ibid, punt IV.2.

- Art. 24, vierde lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

1 maart 2017

P.2016.1283.F

AC nr. ...

Strafzaken - Strafvordering - Schorsing - Daden of gebeurtenissen die de verjaring schorsen - Vermelding in het vonnis of arrest - Verplichting

Bij ontstentenis van daartoe strekkende conclusie, is de rechter niet ertoe gehouden zijn beslissing dat de verjaring van de strafvordering niet is ingetreden, nader te motiveren.

3 januari 2017

P.2015.0308.N

AC nr. ...

Strafzaken - Strafvordering - Schorsing - Behandeling van het niet-ontvankelijk of ongedaan verklaard verzet - Berekening

1 maart 2017

P.2016.1283.F

AC nr. ...

Strafzaken - Strafvordering - Schorsing - Buitengewone verzetstermijn - Berekening

1 maart 2017

P.2016.1283.F

AC nr. ...

VERRIJKING ZONDER OORZAAK

- Begrip

De rechter mag met toepassing van het algemeen rechtsbeginsel van de verrijking zonder oorzaak enkel uitspraak doen over het verleden.

22 juni 2017

C.2010.0188.F

AC nr. ...

- R.V.A. - Juridische of materiële vergissing

De toepassing van het algemeen rechtsbeginsel van de verrijking zonder oorzaak houdt het bestaan in van een vermogensoverdracht tussen twee vermogens waaruit de verplichting voortvloeit voor de verrijkte om de verarmde te vergoeden voor de verrijking die hij zonder oorzaak bekam ten koste van de verarmde.

22 juni 2017

C.2010.0188.F

AC nr. ...

VERZEKERING**LANDVERZEKERING*****Landverzekering - Verzekeraar - Subrogatie - Aansprakelijke derde***

De subrogatie door de verzekeraar die de schadevergoeding heeft betaald vindt enkel plaats tegen de aansprakelijke derde; een verzekerde is een derde wanneer de verzekeraar hem geen dekking verleent voor het schadegeval.

- Art. 41, eerste lid Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

24 februari 2017

C.2016.0243.N

AC nr. ...

Landverzekering - Verzekeraar - Verzekerde die een derde is - Subrogatoir verhaal

Wanneer ten overstaan van een verzekerde geen afstand van verhaal geldt omdat zijn aansprakelijkheid gedekt is door zijn eigen aansprakelijkheidsverzekering, kan de verzekeraar een subrogatoir verhaal uitoefenen tegen deze verzekerde die een derde is.

- Art. 22, derde en vierde lid ABR-polis

- Art. 41, eerste lid Wet 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst

24 februari 2017

C.2016.0243.N

AC nr. ...

WAM-VERZEKERING***WAM- verzekering - Verkeersongeval - Moeder en zoon slachtoffers als voetgangers - Veroordeling van de moeder wegens onopzettelijke slagen en verwondingen aan haar zoon - Subrogatie van de verzekeraar van het voertuig in de rechten en vorderingen van de zoon - Begrip van de aansprakelijke derde***

De verzekeraar die het slachtoffer of een van diens rechthebbenden heeft vergoed, wordt gesubrogeerd in diens rechten tegen de gemeenrechtelijk aansprakelijke derde. Laatstgenoemde is elke persoon, met uitzondering van de verzekerde, die bij het ongeval betrokken is en wiens fout de schade heeft veroorzaakt die door de verzekeraar werd vergoed (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr.

- Art. 29bis, § 1, eerste en tweede lid, § 2, § 4, eerste lid, en § 5 Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

22 juni 2017

C.2015.0080.F

AC nr. ...

WAM- verzekering - Verkeersongeval - Moeder en zoon slachtoffers als voetgangers - Veroordeling van de moeder wegens onopzettelijke slagen en verwondingen aan haar zoon - Subrogatie van de verzekeraar van het voertuig in de rechten en vorderingen van de zoon - Begrip

van de aansprakelijke derde

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

22 juni 2017

C.2015.0080.F

AC nr. ...

VERZET***- Strafzaken - Veroordeling in beroep tot niet-hoofdelijke gehoudenheid van de beklaagde met een medeveroordeelde voor een deel van de gerechtskosten - Toestand ten opzichte van zijn veroordeling bij het verstekvonnis***

De niet-hoofdelijke gehoudenheid van de beklaagde met een medeveroordeelde voor een deel van de gerechtskosten waartoe het arrest hem veroordeelt, is geen verzwaaring van zijn toestand ten opzichte van zijn veroordeling bij het verstekvonnis.

24 januari 2017

P.2016.1020.N

AC nr. ...

- Strafzaken - Ongedaanverklaring - Voorwaarden - Draagwijdte - Gevolg - Kennis van de dagvaarding in de verstekprocedure - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter - Betekening van de dagvaarding aan de woonst van de beklaagde

Het staat aan de rechter om onaantastbaar in feite te oordelen of de beklaagde in verzet kennis had van de dagvaarding maar het Hof gaat wel na of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen trekt die op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord; uit het enkele feit dat een dagvaarding werd betekend aan de woonst van de beklaagde, kan niet worden afgeleid dat de beklaagde kennis had van de dagvaarding (1). (1) B. DE SMET, "Verstek en verzet", T. Strafr. 2016, p. 35, nr. 72 en p. 41; P. DHAeyer, "Le régime de l'opposition devant les tribunaux correctionnels et de police", JT 2016, 428; S. VAN OVERBEKE, "Verzet en hoger beroep in strafzaken na de wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie («Potpourri II») (eerste deel)", RW 2015-16, p. 1409, nr. 18; A. WINANTS, "Potpourri II : de nieuwe regels inzake verzet in strafzaken", NC 2016, p. 337, nr. 8; R. VERSTRAETEN, A. BAILLEUX, J. HUYSMANS en S. DE HERT, "Stevige verbouwingen in het strafprocesrecht: de procedure met voorafgaande erkenning van schuld, de invoering van conclusietermijnen in strafzaken en een vernieuwd stelsel van rechtsmiddelen", in R. VERBRUGGEN (ed.), Straf- en strafprocesrecht, Brugge, die Keure, 2016, 182-183, nr. 93.

17 januari 2017

P.2016.0989.N

AC nr. ...

- Strafzaken - Veroordeling in eerste aanleg bij verstek tot een enkele straf wegens verschillende misdrijven - Verzet - Vrijspraak in beroep voor bepaalde misdrijven en veroordeling tot dezelfde enkele straf wegens andere misdrijven

Wanneer de beklaagde tot een enkele straf bij verstek en vervolgens op verzet is veroordeeld wegens verschillende misdrijven die als een enkel strafbaar feit worden beschouwd, kunnen de appelrechters die hem in hoger beroep tegen het op verzet gewezen vonnis vrijspreken voor sommige van die misdrijven, niettemin voor de andere bewezen verklaarde misdrijven, de enkele bij verstek en op verzet uitgesproken straf behouden; dit houdt geen verzwaaring van de straf in (1). (1) Zie Cass. 31 januari 1984, AR 8133, AC 1983-84, nr. 293; Cass. 13 november 1985, AR 4467, AC 1985-86, nr. 163.

24 januari 2017

P.2016.1020.N

AC nr. ...

- Strafzaken - Ongedaanverklaring - Voorwaarden - Draagwijdte - Gevolg - Kennis van de dagvaarding in de verstekprocedure - Bewijs

Uit de tekst van artikel 187, § 6, 1°, Wetboek van Strafvordering en de wetsgeschiedenis ervan volgt dat de rechter een verzet maar ongedaan kan verklaren indien hij vaststelt dat vaststaat dat de beklaagde in verzet kennis had van de dagvaarding in de verstekprocedure; het is aan het openbaar ministerie of de burgerlijke partij om te bewijzen dat de beklaagde in verzet die kennis had en deze laatste dient niet te bewijzen dat hij die kennis niet had (1). (1) B. DE SMET, "Verstek en verzet", T. Strafr. 2016, p. 35, nr. 72 en p. 41; P. DHAeyer, "Le régime de l'opposition devant les tribunaux correctionnels et de police", JT 2016, 428; S. VAN OVERBEKE, "Verzet en hoger beroep in strafzaken na de wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie («Potpourri II ») (eerste deel)", RW 2015-16, p. 1409, nr. 18; A. WINANTS, "Potpourri II : de nieuwe regels inzake verzet in strafzaken", NC 2016, p. 337, nr. 8; R. VERSTRAETEN, A. BAILLEUX, J. HUYSMANS en S. DE HERT, "Stevige verbouwingen in het strafprocesrecht: de procedure met voorafgaande erkenning van schuld, de invoering van conclusietermijnen in strafzaken en een vernieuwd stelsel van rechtsmiddelen", in R. VERBRUGGEN (ed.), Straf- en strafprocesrecht, Brugge, die Keure, 2016, 182-183, nr. 93.

17 januari 2017

P.2016.0989.N

AC nr. ...

- Strafzaken - Bescherming van de maatschappij - Internering - Interneringswet - Artikel 54 Interneringswet - Artikel 54, §§ 5 en 6 Interneringswet - Verzet tegen een beschikking van de kamer voor bescherming van de maatschappij - Aard van het rechtsmiddel - Draagwijdte

Het door artikel 54, §§ 5 en 6, Interneringswet bedoelde verzet, dat uitsluitend kan worden ingesteld door het openbaar ministerie en de advocaat van de geïnterneerde, komt niet op tegen een vonnis op verstek in die zin dat de bij de beslissing betrokken partijen afwezig zijn gebleven, maar wel tegen een beschikking van de kamer voor de bescherming van de maatschappij die, omwille van het spoedeisend karakter van de gevraagde uitvoeringsmodaliteiten, zonder tegensprekelijk debat is genomen en zowel uit de bewoordingen van artikel 54 Interneringswet als uit de wetsgeschiedenis volgt dan ook dat dit verzet geen verzet is in de zin van artikel 187 Wetboek van Strafvordering, zodat uit die bepaling niet kan worden afgeleid dat dit verzet bij gerechtsdeurwaardersexploot moet worden aangetekend (1). (1) Cass. 27 december 2016, AR P.16.1223.N, AC 2016, nr...

17 januari 2017

P.2016.1327.N

AC nr. ...

- Strafzaken - Bij verstek gewezen beslissing - Strafrechtelijke veroordeling - Bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden - Verzet van de beklaagde - Relatieve uitwerking van het verzet

Wanneer het openbaar ministerie geen hoger beroep heeft ingesteld tegen een verstekvonnis, mag de appelrechter die uitspraak doet over het hoger beroep van het openbaar ministerie tegen het op verzet van de beklaagde gewezen vonnis, diens toestand niet verzwaren (1); als die appelrechter hem veroordeelt tot het betalen van een bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden (2), wat door het beroepen vonnis niet was opgelegd, miskent hij de relatieve werking van het verzet (3). (1) Wat betreft de relatieve werking van het verzet, zie bijv. Cass. 19 oktober 2011, AR P.11.1198.F, AC 2011, nr. 559; Cass. 23 juni 2004, AR P.03.1717.F, AC 2004, nr. 348; Cass. 3 juni 1997, AR P.97.0016.N, nr. 256; Cass. 12 september 1995, AR P.94.0386.N, AC 1995, nr. 376; Cass. 10 mei 1994, AR P.94.0014.N, AC 1994, nr. 230; Cass. 4 oktober 1989, AR 7500, AC 1989-90, nr. 74; Cass. 29 november 1988, AR 2184, AC 1988-89, nr. 183; M.-A. BEERNAERT, H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, *Droit de la procédure pénale*, Die Keure, Brugge, 7de uitg., 2014, dl. II, pp. 1370 e.v. (2) Dit is verplichting die de rechter oplegt bij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdstraf en die van 10 naar 25 euro is gebracht, vóór de indexering door artikel 1 van het koninklijk besluit van 31 oktober 2005 tot wijziging van het artikel 29, tweede lid, van de wet van 1 augustus 1995 houdende fiscale en andere bepalingen. (3) Ongeacht het feit dat die bijdrage geen straf is (Cass. 9 juni 1987, AR 1406, AC 1986-87, nr. 607) vormt de omstandigheid dat de toestand van de beklaagde feitelijk wordt verzwared wanneer die verplichting voor het eerst in hoger beroep wordt opgelegd, daartoe geen beletsel en vereist niet dat het arrest op grond van artikel 211bis Wetboek van Strafvordering met eenparigheid van stemmen wordt uitgesproken (Cass. 7 december 1988, AR 6990, AC 1988-89, nr. 206). Die oplossing is coherent met de relatieve werking van het verzet inzake de vaste vergoeding bedoeld in artikel 91, tweede lid, Tarief Strafzaken, die eveneens een eigen karakter heeft en geen straf is: zie Cass. 11 februari 2014, AR P.13.1720.N, AC 2914, nr. 110 en de noot van J. DECOKER, "De vaste vergoeding bij verzet of enkel hoger beroep van beklaagde", T. Strafr. 2015, nr. 1, pp. 16-19; Cass. 7 mei 2008, AR P.08.0141.F, AC 2008, nr. 276; Cass. 6 mei 2014, AR P.13.1291.N, AC 2014, nr. 318; Cass. 3 juni 2014, AR P.14.0329.N, AC 2014, nr. 398; M.-A. BEERNAERT, H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, *op.cit.*, dl. II, p. 1377. (M.N.B.)

- Art. 187 Wetboek van Strafvordering

- Art. 29, tweede lid Wet 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen

3 mei 2017

P.2017.0177.F

AC nr. ...

- Strafzaken - Bescherming van de maatschappij - Internering - Interneringswet - Artikel 54 Interneringswet - Artikel 54, §§ 5 en 6 Interneringswet - Verzet tegen een beschikking van de kamer voor bescherming van de maatschappij - Vorm - Draagwijdte

Uit de tekst van artikel 54 Interneringswet, de doelstelling ervan en de algemene economie van de regeling volgt dat het door artikel 54, §§ 5 en 6, Interneringswet bedoelde verzet een rechtsmiddel sui generis is, dat uitsluitend door het afleggen van een verklaring op de griffie van de strafuitvoeringsrechtbank door het openbaar ministerie of de advocaat van de geïnterneerde kan worden aangetekend (1). (1) Cass. 27 december 2016, AR P.16.1223.N, AC 2016, nr...

17 januari 2017

P.2016.1327.N

AC nr. ...

VONNISSEN EN ARRESTEN

STRAFZAKEN

Strafzaken - Algemeen - Sluiten van het debat - Verzoek tot heropening van het debat - Vorm

De neerlegging op de griffie, na het sluiten van het debat, van een niet-ondertekend dossier kan niet als een verzoek tot heropening van het debat worden beschouwd.

24 mei 2017

P.2017.0271.F

AC nr. ...

Strafzaken - Strafvordering - Beslissing over de ontvankelijkheid van de straffvordering - Verplichte vermeldingen - Strafbare feiten - Voorafgaande rechtspleging

Geen enkele wetsbepaling schrijft voor om in een strafrechtelijke beslissing die uitspraak doet over de ontvankelijkheid van de vervolging, de strafbare feiten te vermelden die in de zaak van de beschuldigen worden aangevoerd, hun strafrechtelijke omschrijving, de datum of de plaats waar ze werden gepleegd dan wel de voorafgaande rechtspleging.

10 mei 2017

P.2017.0179.F

AC nr. ...

Strafzaken - Algemeen - Sluiten van het debat - Neerlegging van nieuwe stukken - Inaanmerkingneming door de rechter

Na het sluiten van het debat kan de rechter in zijn beslissing geen enkel nieuw stuk in aanmerking nemen, tenzij hij de heropening van het debat beveelt om de partijen over de nieuwe stukken tegenspraak te laten voeren (1). (1) Cass. 9 oktober 2002, AR P.02.1183.F, AC 2002, nr. 522.

24 mei 2017

P.2017.0271.F

AC nr. ...

Strafzaken - Strafvordering - Verplichte vermeldingen - Aanduiding van de partijen

In strafzaken schrijft geen enkele wetsbepaling op straffe van nietigheid voor dat de beslissing de naam, de geboortedatum of de woonplaats van de partijen moet vermelden; het is voldoende dat uit de aanduiding van de partijen kan worden opgemaakt op wie de beslissing van toepassing is (1). (1) Cass. 20 mei 2014, AR P.13.0026.N, AC 2014, nr. 357.

10 mei 2017

P.2017.0179.F

AC nr. ...

VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING

- Toelatingsvoorwaarde - Tijdsvoorwaarde - Persoon veroordeeld door de correctionele rechtbank tot een vrijheidsstraf langer dan drie jaar - Misdad strafbaar met vijftien tot twintig jaar opsluiting - Gecorrectionaliseerde misdaad gepleegd in staat van herhaling - Verschil in behandeling met de persoon die door het hof van assisen is veroordeeld - Prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

27 september 2017

P.2017.0461.F

AC nr. ...

- Toelaatbaarheidsvoorwaarde - Tijdsvoorwaarde - Persoon veroordeeld door de correctionele rechtbank tot een vrijheidsstraf langer dan drie jaar - Misdad strafbaar met vijftien tot twintig jaar opsluiting - Gecorrectionaliseerde misdaad gepleegd in staat van herhaling - Verschil in behandeling met de persoon die door het hof van assisen is veroordeeld - Prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof

Aangezien met toepassing van artikel 25, § 2, b, Wet Strafvuivering, een persoon die door de correctionele rechtbank tot een vrijheidsstraf is veroordeeld waarvan het uitvoerbaar gedeelte meer dan drie jaar bedraagt, wegens een in staat van herhaling gepleegde misdaad waarop vijftien tot twintig jaar opsluiting staat en die werd gecorrectionaliseerd, langer van de mogelijkheid op voorwaardelijke invrijheidstelling kan worden uitgesloten dan de persoon die, wegens dezelfde misdaad die in dezelfde omstandigheid is gepleegd, door het hof van assisen, na aanneming van verzachtende omstandigheden, tot een criminele straf is veroordeeld, is er grond om het Grondwettelijk Hof hierover een prejudiciële vraag te stellen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr.

27 september 2017

P.2017.0461.F

AC nr. ...

- Toelaatbaarheidsvoorwaarde - Tijdsvoorwaarde - Persoon veroordeeld door de correctionele rechtbank tot een vrijheidsstraf langer dan drie jaar - Misdaad strafbaar met vijftien tot twintig jaar opsluiting - Gecorrectionaliseerde misdaad gepleegd in staat van herhaling - Verschil in behandeling met de persoon die door het hof van assisen is veroordeeld - Prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof

Aangezien met toepassing van artikel 25, § 2, b, Wet Strafvuivering, een persoon die door de correctionele rechtbank tot een vrijheidsstraf is veroordeeld waarvan het uitvoerbaar gedeelte meer dan drie jaar bedraagt, wegens een in staat van herhaling gepleegde misdaad waarop vijftien tot twintig jaar opsluiting staat en die werd gecorrectionaliseerd, langer van de mogelijkheid op voorwaardelijke invrijheidstelling kan worden uitgesloten dan de persoon die, wegens dezelfde misdaad die in dezelfde omstandigheid is gepleegd, door het hof van assisen, na aanneming van verzachtende omstandigheden, tot een criminele straf is veroordeeld, is er grond om het Grondwettelijk Hof hierover een prejudiciële vraag te stellen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr.

27 september 2017

P.2017.0461.F

AC nr. ...

- Toelatingsvoorwaarde - Tijdsvoorwaarde - Persoon veroordeeld door de correctionele rechtbank tot een vrijheidsstraf langer dan drie jaar - Misdaad strafbaar met vijftien tot twintig jaar opsluiting - Gecorrectionaliseerde misdaad gepleegd in staat van herhaling - Verschil in behandeling met de persoon die door het hof van assisen is veroordeeld - Prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

27 september 2017

P.2017.0461.F

AC nr. ...

VORDERING IN RECHTE

- Lasthebber ad hoc - Optreden namens een rechtspersoon - Beslissing tot aanwenden van een rechtsmiddel - Toepassing

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.1029.N

AC nr. ...

- Lasthebber ad hoc - Optreden namens een rechtspersoon - Beslissing tot aanwenden van een rechtsmiddel - Toepassing

Uit de tekst van artikel 2bis Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering en de doelstelling van die bepaling een onafhankelijke verdediging van de rechtspersoon te waarborgen, vloeit voort dat enkel de lasthebber ad hoc bevoegd is om namens deze rechtspersoon te beslissen over het aanwenden van rechtsmiddelen tegen de beslissingen op de tegen deze rechtspersoon ingestelde strafvordering, welke beslissing kan blijken uit de akte strekkende tot het instellen van een rechtsmiddel of elk ander stuk dat partijen aan de rechter overleggen en waarvan hij onaantastbaar de bewijswaarde beoordeelt (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 2bis Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

31 januari 2017

P.2016.1029.N

AC nr. ...

VREEMDELINGEN

- Vreemdelingenwet - Artikel 54, § 2, tweede lid - Terbeschikkingstelling van de regering - Beslissing van de minister - Motivering

Artikel 54, § 2, Vreemdelingenwet houdt niet in dat wanneer de minister beslist de vreemdeling ter beschikking van de regering te stellen, hij, naast de vermelding van de uitzonderlijk ernstige omstandigheden ter motivering van deze beslissing, ook ertoe gehouden is afzonderlijk de redenen te vermelden waarom minder dwingende maatregelen niet geschikt zijn (1). (1) Zie: Cass. 26 augustus 2015, AR P.15.1156.N, AC 2015, nr. 469.

- Art. 54, § 2 Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

7 februari 2017

P.2017.0084.N

AC nr. ...

- Vrijheidsberoving - Beroep bij de rechterlijke macht - Nieuwe autonome titel van vrijheidsberoving - Gevolg - Onwettigheid die de opeenvolgende titels van vrijheidsberoving ongeldig maakt - Toezicht door het onderzoeksgerecht

Wanneer een nieuwe administratieve beslissing, met een verschillende grondslag, in de plaats komt van de beslissing die de verwijdering van het grondgebied en de bewaring van een vreemdeling beveelt, heeft het beroep daartegen bij de rechterlijke macht, in beginsel, geen bestaansreden meer; wanneer evenwel wordt aangevoerd dat de eerste beslissing tot vrijheidsberoving door een onwettigheid is aangetast die de navolgende beslissing ongeldig maakt, staat het aan de rechter bij wie die betwisting aanhangig is gemaakt om dat in het licht van artikel 5.4 EVRM te onderzoeken (1). (1) Zie Cass. 23 augustus 2011, AR P.11.1456.F, AC 2011, nr. 444.

10 mei 2017

P.2017.0447.F

AC nr. ...

- Arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen - Opschorting, bij hoogdringendheid, van de uitvoering van een bevel om het grondgebied te verlaten - Gevolg voor de wettigheid van een eerder bevel om het grondgebied te verlaten

De artikelen 72, tweede lid, en 73, eerste lid, Vreemdelingenwet maken de onderzoeksgerechten niet bevoegd om de maatregel van vrijheidsberoving op te heffen die aan hun toezicht is onderworpen, op grond dat een ná die maatregel genomen beslissing tot verwijdering, die niet aan hun toezicht is onderworpen, door onwettigheid zou zijn aangetast of dat een beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de uitvoering van die beslissing opschort.

- Artt. 72, eerste lid, en 73, eerste lid Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

19 april 2017

P.2017.0349.F

AC nr. ...

- Vreemdelingenwet - Maatregel tot verwijdering - Vrijheidsberoving - Taal van de

administratieve procedure

Het beginsel van de eenheid van taal, dat in de Taalwet Gerechtszaken is vastgelegd, geldt enkel voor de akten van de gerechtelijke procedure; noch de artikelen 71 en 72 Vreemdelingenwet, noch enige andere wettelijke bepaling schrijven voor dat de stukken van het administratief dossier die in een andere taal dan die van de rechtspleging zijn gesteld, moeten worden vertaald, en verbieden de rechter evenmin om die stukken in aanmerking te nemen; de eerbiediging van het recht van verdediging, dat de rechter overigens verplicht kennis te nemen van alle stukken van het dossier, vereist enkel dat de stukken die in een andere taal zijn gesteld worden vertaald, voor zover dat voor het verweer noodzakelijk is (1). (1) Zie Cass. 24 februari 2016, AR P.16.0177.F, AC 2016, nr. 136.

16 augustus 2017

P.2017.0886.F

AC nr. ...

- Vreemdelingenwet - Artikel 54, § 2, tweede lid - Terbeschikkingstelling van de regering - Doel

De in artikel 54, § 2, tweede lid, Vreemdelingenwet bedoelde maatregel heeft niet de verwijdering van de betrokken vreemdeling van het grondgebied als uiteindelijk doel, maar strekt alleen ertoe hem van zijn vrijheid te beroven tijdens het onderzoek van zijn asielaanvraag, waarbij zijn verwijdering uiteraard is uitgesloten indien die aanvraag wordt ingewilligd (1). (1) Cass. 20 juli 2010, AR P.10.1060.F, AC 2010, nr. 482; Cass. 26 augustus 2015, AR P.15.1156.N, AC 2015, nr. 469.

- Art. 54, § 2, tweede lid Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

7 februari 2017

P.2017.0084.N

AC nr. ...

- Vreemdelingenwet - Maatregel tot verwijdering - Vrijheidsberoving - Beroep bij de rechterlijke macht - Onderzoeksgerechten - Stukken van het administratieve dossier opgesteld in een andere taal - Inzage van de stukken - Vertaling - Verplichting

Het beginsel van de eenheid van taal, dat in de Taalwet Gerechtszaken is vastgelegd, geldt enkel voor de akten van de gerechtelijke procedure; noch de artikelen 71 en 72 Vreemdelingenwet, noch enige andere wettelijke bepaling schrijven voor dat de stukken van het administratief dossier die in een andere taal dan die van de rechtspleging zijn gesteld, moeten worden vertaald, en verbieden de rechter evenmin om die stukken in aanmerking te nemen; de eerbiediging van het recht van verdediging, dat de rechter overigens verplicht kennis te nemen van alle stukken van het dossier, vereist enkel dat de stukken die in een andere taal zijn gesteld worden vertaald, voor zover dat voor het verweer noodzakelijk is (1). (1) Zie Cass. 24 februari 2016, AR P.16.0177.F, AC 2016, nr. 136.

16 augustus 2017

P.2017.0886.F

AC nr. ...

- Vreemdelingenwet - Artikel 54, § 2, tweede lid - Terbeschikkingstelling van de regering - Asielaanvraag - Vrijheidsberoving tijdens het onderzoek van de aanvraag - Artikel 5.1.f, E.V.R.M. - Verenigbaarheid

Artikel 5.1.f EVRM maakt het mogelijk dat een vreemdeling tijdens het onderzoek van zijn asielaanvraag rechtmatig wordt aangehouden om hem te beletten dat hij op onrechtmatige wijze het land zou binnenkomen; daaraan wordt gelijkgesteld de toestand van de vreemdeling die onwettig het land is binnengekomen en er zonder geldige verblijfsvergunning wil blijven (1). (1) Zie: Cass. 26 augustus 2015, AR P.15.1156.N, AC 2015, nr. 469.

- Art. 54, § 2, tweede lid Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

- Art. 5.1.f Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

7 februari 2017

P.2017.0084.N

AC nr. ...

- Vrijheidsberoving - Administratieve maatregel - Beroep bij de rechterlijke macht - Arrest van de

kamer van inbeschuldigingstelling - Cassatieberoep - Opdracht van het Hof

Het Hof is enkel bevoegd om uitspraak te doen over het cassatieberoep tegen het arrest dat de administratieve hechtenis van de vreemdeling handhaaft; het is niet bevoegd om diens invrijheidstelling te bevelen.

22 maart 2017

P.2017.0248.F

AC nr. ...

- Vrijheidsberoving - Administratieve maatregel - Beroep bij de rechterlijke macht - Onderzoeksgerechten - Opdracht - Omvang - Nieuwe administratieve maatregel

Uit artikel 71, eerste lid, Vreemdelingenwet volgt dat de wet de onderzoeksgerechten belast met de uitspraak over het beroep van de vreemdeling tegen de vrijheidsberovende maatregel waarvan hij op het ogenblik van dat beroep het voorwerp was; daaruit volgt niet dat die gerechten alsook het Hof waarbij een cassatieberoep aanhangig is gemaakt tegen de beslissing in hoger beroep van de kamer van inbeschuldigingstelling, bevoegd blijven wanneer de vreemdeling niet langer op grond van die maatregel is aangehouden maar die maatregel werd vervangen door een andere beslissing met een andere grondslag.

22 maart 2017

P.2017.0248.F

AC nr. ...

- Vrijheidsberoving - Administratieve maatregel - Beroep bij de rechterlijke macht - Arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling - Cassatieberoep - Nieuwe administratieve maatregel - Autonome titel - Beroep heeft geen bestaansreden meer - Artikel 159 Grondwet - Toepassing

Door te oordelen dat het cassatieberoep geen bestaansreden meer heeft omdat er een nieuwe administratieve beslissing van vrijheidsberoving is genomen, maakt het Hof geen toepassing van die beslissing in de zin van artikel 159 Grondwet, maar stelt het enkel het bestaan van die beslissing vast.

22 maart 2017

P.2017.0248.F

AC nr. ...

- Vrijheidsberoving - Administratieve maatregel - Beroep bij de rechterlijke macht - Arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling - Cassatieberoep - Nieuwe administratieve maatregel - Autonome titel - Beroep heeft geen bestaansreden meer

De omstandigheid dat na het cassatieberoep een nieuwe beslissing tot vrijheidsberoving in de plaats is gesteld van de eerste bewaringstitel maakt dat cassatieberoep niet onontvankelijk maar heeft tot gevolg dat het cassatieberoep tegen het arrest dat toezicht uitoefent op de wettigheid van die nieuwe beslissing geen bestaansreden meer heeft (1). (1) Cass. 23 augustus 2011, AR P.11.1456.F, AC 2011, nr. 444.

22 maart 2017

P.2017.0248.F

AC nr. ...

- Vreemdelingenwet - Artikel 54, § 2, tweede lid - Terbeschikkingstelling van de regering - Beslissing van de minister - Wettigheid - Beoordeling door de rechter

De rechter die de wettigheid beoordeelt van een op grond van artikel 54, § 2, tweede lid, Vreemdelingenwet genomen beslissing, moet niet nagaan of de vreemdeling onderworpen is aan een uitwijzingsprocedure die daadwerkelijk wordt uitgevoerd.

- Art. 54, § 2, tweede lid Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

7 februari 2017

P.2017.0084.N

AC nr. ...

WEGVERKEERSWET

Wetsbepalingen - Art. 48 - Besturen van een voertuig op de openbare weg niettegenstaande vervallenverklaring van het recht tot sturen - Verval van het recht tot sturen - Aard - Vernietiging

Het verval van het recht tot het besturen van een voertuig, opgelegd aan hij die een voertuig bestuurt spijs het tegen hem uitgesproken verval, is geen hoofdstraf maar enkel een bijkomende straf, ook al voorziet artikel 48 Wegverkeerswet in die verplichte vervallenverklaring; daaruit volgt dat wanneer de schuldigverklaring en de veroordeling tot andere straffen met betrekking tot die telastlegging, zelf niet worden vernietigd, de vernietiging beperkt blijft tot het beschikkend gedeelte betreffende het uitgesproken verval van het recht tot sturen (Impliciet) (1). (1) Zie Cass. 29 september 2009, AR P.09.0467.N, AC 2009, nr. 533; Cass. 1 maart 2011, AR P.10.1610.N, AC 2011, nr. 173, met concl. van advocaat-generaal DUINSLAEGER. De eerste van die twee beslissingen, die beide betrekking hebben op artikel 35 Wegverkeerswet dat het rijden in staat van dronkenschap bestraft, betekent een ommezwaai in de rechtspraak die onder meer wordt bevestigd door de beslissing van 1 maart 2011 en door de volgende arresten: Cass. 27 november 2013, AR P.13.1178.F, AC 2013, nr. 637 (gebrek aan motivering van de duur van het verval op grond van de artikelen 22, § 1, en 24, 1°, WAM-wet en artikel 38.5 Wegverkeerswet); Cass. 7 januari 2014, AR P.13.1716.N, AC 2014, nr. 9 (uitstel toegekend voor de totaliteit van het verval, terwijl artikel 41 Wegverkeerswet een effectief gedeelte oplegt van minimum 8 dagen); Cass. 18 februari 2014, AR P.13.0189.N, arrest niet gepubliceerd (tegenstrijdig gemotiveerd); Cass. 3 mei 2016, AR P.14.1500.N, arrest niet gepubliceerd (gebrek aan motivering van de weigering van het uitstel voor het verval); Cass. 13 september 2016, AR P.16.0402.N, arrest niet gepubliceerd (geen antwoord op het verzoek om het verval te beperken tot de voertuigen van categorie C en het herstel van het recht tot sturen niet afhankelijk te maken van het slagen voor examens). Voordien oordeelde het Hof immers dat het verval van het recht tot het besturen van een voertuig te besturen een onderdeel was van de uitgesproken hoofdstraf, zodat de onwettigheid ervan zich uitstrekte tot de gehele veroordeling wegens het misdrijf waarvoor het verval was uitgesproken: zie bijv. Cass. 21 oktober 1968, AC 1969, p. 204; Cass. 20 juli 1983, AR 8112, AC 1982-83, nr. 608; Cass. 12 oktober 1994, AR P.94.0634.F, AC 1994, nr. 428. Zie ook R. DECLERCQ, Pourvoi en cassation en matière répressive, R.P.D.B. 2015, p. 636 e.v., inz. pp. 641-643 (M.N.B.)

- Art. 48 Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

19 april 2017

P.2017.0345.F

AC nr. ...

Wetsbepalingen - Art. 67bis - Vermoeden van schuld - Weerlegging

Conclusie van advocaat-generaal Decreus.

3 januari 2017

P.2015.0308.N

AC nr. ...

Wetsbepalingen - Art. 67bis - Vermoeden van schuld - Weerlegging

Artikel 67bis Wegverkeerswet voert een vermoeden van schuld in voor de titularis van de nummerplaat van een voertuig waarmede een overtreding van die wet is gepleegd, maar waarvan de bestuurder niet geïdentificeerd werd, vermoeden dat door elk middel van recht kan worden weerlegd en waartoe de rechter alle feitelijke gegevens die hem door de betrokkene worden voorgelegd in aanmerking kan nemen, waarvan hij de bewijswaarde onaantastbaar beoordeelt mits eerbiediging van het recht op een eerlijk proces, wat vereist dat hij de betrouwbaarheid van dit bewijs kan beoordelen; zo kan hij bepaalde gegevens en bewijsmiddelen verwerpen omdat hij die op grond van de feitelijke gegevens die hij vermeldt, zoals de omstandigheden waarin ze worden voorgelegd, ongeloofwaardig acht, wat geen miskenning van het recht op een eerlijk proces noch van het recht op wapengelijkheid oplevert (1). (1) Zie concl. OM.

3 januari 2017

P.2015.0308.N

AC nr. ...

Wetsbepalingen - Art. 38 - Artikel 38, § 5 - Verplicht verval van het recht tot sturen - Minder dan twee jaar houder van een rijbewijs B - Verzwarende omstandigheid eigen aan de persoon van de dader - Informatieplicht

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.1052.N

AC nr. ...

Wetsbepalingen - Art. 38 - Artikel 38, § 5 - Verplicht verval van het recht tot sturen - Informatieplicht

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.1052.N

AC nr. ...

Wetsbepalingen - Art. 67ter - Motorvoertuig ingeschreven op naam van een rechtspersoon - Overtreding - Vraag om inlichtingen - Vorm - Termijn om de inlichtingen mee te delen - Aanvang

Artikel 67ter, Wegverkeerswet verbindt geen sanctie aan het feit dat de vraag om inlichtingen niet bij het proces-verbaal is gevoegd maar nadien wordt verstuurd, zodat aldus de termijn van vijftien dagen waarbinnen de in dat artikel bedoelde mededeling moet gebeuren, pas een aanvang neemt vanaf de datum waarop ook de vraag om inlichtingen wordt verstuurd (1); wanneer het formulier dat aan het afschrift van het verstuurd proces-verbaal is gehecht de ontvanger aanmaant om, zo hij niet zelf het voertuig bestuurde op het ogenblik van de feiten, het bericht door te zenden aan de bestuurder, en de aanmaning om de identiteit van de overtreder binnen vijftien dagen mee te delen aan de politie daarin niet wordt vermeld maar het voorwerp was van een navolgende zending aan de beklaagde, neemt de voormelde termijn pas een aanvang vanaf die toezending (2). (1) Cass. 29 november 2005, AR P.05.0995.N, AC 2005, nr. 635 (kop); zie Cass. 26 september 2006, AR P.06.0572.N, AC 2006, nr. 438. (2) Het openbaar ministerie heeft, in hoofdzaak, besloten tot vernietiging van het bestreden vonnis, zonder verwijzing, in zoverre het die telastlegging bewezen verklaart en de eiseres veroordeelt tot een straf en tot een bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden alsook tot verwerping voor het overige.

Volgens het openbaar ministerie hadden de appelrechters, door vast te stellen dat de eiseres in de vraag om inlichtingen die bij het afschrift van het aan de eiseres verstuurd proces-verbaal was gevoegd, "niet werd verzocht de identiteit van de bestuurder mee te delen", waaruit zij afleiden dat dit verzoek niet de vraag om inlichtingen was als bedoeld in artikel 67ter Wegverkeerswet, van dat stuk een uitlegging gegeven die niet verenigbaar was met de bewoordingen ervan en aldus de bewijskracht van die akte hadden miskend. Dienaangaande herinnerde het openbaar ministerie eraan dat artikel 67ter Wegverkeerswet de vorm van die vraag om inlichtingen niet omschrijft zodat zelfs het verhoor van de aansprakelijke persoon door de politie daaraan beantwoordt (Cass. 17 september 2014, AR P.14.0751.F, AC 2014, nr. 531; zie ook Cass. 25 januari 2012, AR P.11.0856.F, AC 2012, nr. 65; Cass. 29 november 2005, AR P.05.0995.N, AC 2005, nr. 635; Cass. 26 september 2006, AR P.06.0572.N, AC 2006, nr. 438) (M.N.B.)

- Art. 67ter Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

3 mei 2017

P.2017.0177.F

AC nr. ...

Wetsbepalingen - Art. 38 - Artikel 38, § 5 - Verplicht verval van het recht tot sturen - Informatieplicht

Noch artikel 6.3.a EVRM, noch enig algemeen rechtsbeginsel leggen de verplichting op om de vervolgte persoon ervan te verwittigen dat de rechter overeenkomstig artikel 38,§5, Wegverkeerswet verplicht is een verval van het recht tot sturen op te leggen indien hij veroordeelt voor een overtreding die tot het verval van het recht tot sturen kan leiden en hij het herstel van het recht tot sturen minstens afhankelijk moet maken van het slagen voor het theoretisch of praktisch examen (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 38, § 5 Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

- Art. 6.3, a Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2017

P.2016.1052.N

AC nr. ...

Wetsbepalingen - Art. 38 - Artikel 38, § 5 - Verplicht verval van het recht tot sturen - Minder dan twee jaar houder van een rijbewijs B - Verzwarende omstandigheid eigen aan de persoon van de dader - Informatieplicht

De in artikel 38,§5, Wegverkeerswet bepaalde verzwarende omstandigheid dat de schuldige sinds minder dan twee jaar houder is van het rijbewijs B, is geen bestanddeel van de telastlegging, maar enkel een omstandigheid die eigen is aan de persoon die de feiten heeft gepleegd en alleen een invloed heeft op de straf, zodat, nu het geen informatie betreft over de ten laste gelegde feiten en hun juridische omschrijving, maar een gegeven dat de betrokkene zelf kent of zelf kan kennen, de in artikel 6.3.a EVRM vervatte informatieverplichting hierop niet van toepassing is (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 38, § 5 Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

- Art. 6.3, a Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

31 januari 2017

P.2016.1052.N

AC nr. ...

WERKLOOSHEID

ALLERLEI

Allerlei - R.V.A. - Juridische of materiële vergissing

De beoordelingsfout die de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening heeft begaan bij het nazien, bepaald in artikel 139 Werkloosheidsbesluit, van de door de werkloze ingediende verklaringen en stukken en van de voorwaarden om op uitkeringen aanspraak te kunnen maken, is geen juridische of materiële vergissing in de zin van artikel 17, tweede lid, Wet Handvest Sociaal Verzekerde.

- Art. 17, tweede lid Wet 11 april 1995 tot invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde

29 mei 2017

S.2015.0131.F

AC nr. ...

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN

UITLEGGING

Uitlegging - Decreet - Artikel 39 van het Decreet van 21 juni 2013 houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin - Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap - Subrogatie - Aard

Uit artikel 14, vierde lid, van het Decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap blijkt dat dit Agentschap enkel voor het bedrag van de tegemoetkoming uitgekeerd aan de persoon met een handicap in diens rechten treedt tegenover derden die krachtens andere wetten, decreten, ordonnanties of reglementaire bepalingen of krachtens het gemeen recht voor dezelfde schade vergoeding verschuldigd zijn en dat volgens deze bepaling waarvan de rechtsregel niet onzeker, noch voor betwisting vatbaar is, de subrogatie van het Agentschap geen betrekking heeft op de tegemoetkomingen die het heeft uitgekeerd aan derden ten behoeve van de persoon met een handicap; artikel 39 van het Decreet van 21 juni 2013 houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin breidt de subrogatie van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap uit tot de tegemoetkomingen die het heeft uitgekeerd voor de persoon met een handicap waardoor zij niet meer beperkt is tot de tegemoetkomingen aan deze persoon waaruit volgt dat artikel 39 van het Decreet van 21 juni 2013 een wijziging inhoudt van artikel 14, vierde lid, van het Decreet van 7 mei 2004 en bijgevolg geen interpretatieve bepaling is.

24 januari 2017

P.2016.0893.N

AC nr. ...

Uitlegging - Wet - Interpretatieve wet

Een interpretatieve wet is een wet die betreffende een punt waar de rechtsregel onzeker of betwist is, een oplossing geeft die door de rechtspraak had kunnen worden aangenomen.

24 januari 2017

P.2016.0893.N

AC nr. ...

Uitlegging - Wet Civiele Bescherming 1963 - Gemeente - Kosten voor technische hulpverleningswerkzaamheden - Verhaalbaarheid - Draagwijdte

De kosten voor de technische hulpverleningswerkzaamheden die niet het gevolg zijn van een noodoproep om mensen te beschermen of te redden, blijven, krachtens de bepalingen van de Wet Civiele Bescherming 1963 en het koninklijk besluit van 25 april 2007 tot vaststelling van de opdrachten van de hulpdiensten die kunnen verhaald worden en diegene die gratis zijn, niet definitief ten laste van de gemeente en zij kan deze kosten verhalen op degene die aansprakelijk is voor de werkzaamheden.

- Art. 2, 2° KB 25 april 2007 tot vaststelling van de opdrachten van de hulpdiensten die kunnen verhaald worden en diegene die gratis zijn

- Artt. 1, 2bis, § 1, 4°, en 2bis/1, §§ 1 en 4 Wet 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming

24 februari 2017

C.2016.0309.N

AC nr. ...

WERKING IN DE TIJD EN IN DE RUIMTE

Werking in de tijd en in de ruimte - Openbaar ministerie - Afstand van hoger beroep - Nieuwe wet - Datum van inwerkingtreding

Conclusie van advocaat-generaal Mortier.

31 januari 2017

P.2016.1029.N

AC nr. ...

Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Herhaling - Inaanmerkingneming van de veroordelingen uitgesproken door een andere lidstaat van de Europese Unie - Collectief misdrijf - Feiten gepleegd voor en na 24 mei 2014

Artikel 99bis Strafwetboek, aangenomen luidens artikel 62 Wet van 25 april 2014 houdende diverse bepalingen betreffende Justitie, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad op 14 mei 2014, dat bepaalt dat de veroordelingen uitgesproken door de strafgerichten van een andere lidstaat van de Europese Unie in aanmerking worden genomen onder dezelfde voorwaarden als de veroordelingen uitgesproken door de Belgische strafgerichten en dezelfde rechtsgevolgen hebben als deze veroordelingen, is wat de vaststelling van de staat van herhaling betreft van toepassing op de feiten die na 24 mei 2014 zijn gepleegd (Impliciet).

- Artt. 56 en 99bis Strafwetboek

8 maart 2017

P.2016.1268.F

AC nr. ...

Werking in de tijd en in de ruimte - Openbaar ministerie - Afstand van hoger beroep - Nieuwe wet - Datum van inwerkingtreding

De wet van 5 februari 2016 voorziet niet in een bijzondere bepaling betreffende de inwerkingtreding van het nieuwe artikel 206 Wetboek van Strafvordering, zodat dit artikel van toepassing is vanaf 29 februari 2016 en het openbaar ministerie bijgevolg vanaf die datum afstand kan doen van zijn hoger beroep en dit ongeacht of het hoger beroep van een beklagde of de eerste rechtszitting voor het appelgerecht dateert van vóór die datum (1). (1) Zie concl. OM.

- zoals ingevoegd bij Wet 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie

- Art. 206 Wetboek van Strafvordering

31 januari 2017

P.2016.1029.N

AC nr. ...

WRAKING

- Strafzaken - Procedure - Vormvoorschriften en termijnen - Termijn voor de uitspraak - Aanvang

Uit het geheel van de in de artikelen 833, 835, 836, 837, eerste lid, en 838, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek bepaalde regeling en de daarbij voorgeschreven termijnen voor het voordragen van de wraking van een rechter volgt dat de termijn van acht dagen waarbinnen het hof van beroep uitspraak moet doen over de wraking, een aanvang neemt vanaf de datum van de rechtszitting waarop de zaak voor behandeling is vastgesteld (1). (1) Zie Cass. 17 september 2002, AR P.02.0386.N - P.02.0602.N - P.02.0662.N, AC 2002, nr.454 met concl. van advocaat-generaal P. Duinslaeger.

- Artt. 833, 835, 836, 837, eerste lid, en 838, tweede lid Gerechtelijk Wetboek

31 januari 2017

P.2017.0005.N

AC nr. ...

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING

ZIEKTEKOSTENVERZEKERING

Ziektelastenverzekering - Indeplaatsstelling - Toepassing

Conclusie van advocaat-generaal Nolet de Brauwere.

1 maart 2017

P.2016.1061.F

AC nr. ...

Ziektelastenverzekering - Indeplaatsstelling - Toepassing

Krachtens artikel 136, § 2, vierde lid, ZIV-wet treedt de verzekeringsinstelling in de plaats van de rechthebbende tot beloop van het bedrag van de verleende prestaties, voor het geheel van de sommen die verschuldigd zijn en die de schade geheel of gedeeltelijk vergoeden; de rechter die weigert de verweerder te veroordelen om de eiser sommen te betalen waarvan niet kan worden uitgesloten dat hij ze reeds van het ziekenfonds heeft ontvangen, ontnemt dat ziekenfonds het recht niet om van de schuldenaar de bedragen terug te vorderen waarvan het kan aantonen dat het deze ter vergoeding van de schade van de schuldeiser heeft betaald (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2017, nr.

- Art. 136, § 2, vierde lid Gecoördineerde wet 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

1 maart 2017

P.2016.1061.F

AC nr. ...